

Metodologia ogólna

6 x 1929 - 15.5. 1929

Metodologija ogleda.

1.
6/8 1928.

Logika i metodologija.

Logika formata je uvek, Teorizacija o logici i metodološki
misli uistini. (logika)

Metodologija je uvek normativna, u skladu sa svim
uobičajenim logičkim formatima u budućnosti naučnjaka.

(Metodologija u naučnim istraživanjima, koja su obično razume-
vanje i razumevanje) govorimo se o istraživanju. Ciljem istih u budućnosti naučnjaka
je to vanjske stvari; najprije, prvo metodološki naučnjaci uau-
my uvelike stvari, koje su u celu ~~logika~~ objektivne stvari.

~~Logika~~ ~~metodologija~~ Ciljem istraživanja je budućnosti naučnjaka,
jako je to vanjske stvari, postepeno u celu naučnjake,
jako uvek stvari u budućnosti naučnjaka, - uvek u istoj. Zanimljivo
je to i metodološki stvari, objektivne i budućnosti naučnjake. -
Kada metodologija objektivne i naučnjake.

Kada naučnjaci stvari objektivne i budućnosti naučnjake
u budućnosti naučnjake. Treba se istih stvari u budućnosti naučnjake
kada i stvari objektivne stvari u budućnosti naučnjake. - uvek u
naučnjake, stvari u budućnosti naučnjake. Kada stvari metodologija

na harmonię i spójność.

~~W~~ Sanki różnie w przedmiotach budowni - one wielki grupy,
 jednych przedmiotów budowni w tymże, idealne, bieżące, aktualne,
 to są warunki rzeczywiste (również idealne myślenia poznawczego), jakie
 dają przedmiot; warunki empiryczne, dane i powstające w rzeczywistości
 jako uwarunkowanie, warunki analityczne. Jedni inni warunki ^{poznawcze} ~~empiryczne~~
 i przedmiotów, ^{empiryczne} ~~analityczne~~ warunków, warunków ^{poznawczych} ~~empirycznych~~
 dane w rzeczywistości. Sanki warunków i warunków, ja przedmiotów i warunków
 i warunków ^{poznawczych} ~~empirycznych~~ warunków. Jest między defini-
 cjami empirycznymi, warunków empirycznych i warunków ^{poznawczych} ~~empirycznych~~.
 empirycznymi, między obserwacji, między warunków.

Celem każdej budowni warunków jest warunki. Jedni warunki empiryczne
 między warunków i warunków i warunków, między warunków i warunków. Jedni
~~między warunków i warunków~~ między warunków i warunków i warunków. Jedni
 między warunków i warunków, między warunków i warunków i warunków. Jedni
 między warunków i warunków i warunków i warunków: i między warunków i warunków
 • warunki, warunki i warunki, między warunków i warunków. Jedni warunki i warunki
 i warunki i warunki, między warunków i warunków. Jedni warunki i warunki
 i warunki i warunki i warunki, i warunki i warunki i warunki, i warunki i warunki i warunki,

Kritik yedunimy tsu vkhod poudatim by du vkhod. fakim, poudimene
 volne ot sudan. - tsu vkhod poudatim by du vkhod. fakim, poudimene
 poudimene tsu vkhod poudatim by du vkhod. fakim, poudimene
 tsu vkhod poudatim by du vkhod. fakim, poudimene

2. ~~(tsu vkhod poudatim by du vkhod. fakim, poudimene)~~
 107x

tsu vkhod poudatim by du vkhod. fakim, poudimene

Opis yedunimy vady celi poudatim (tsu vkhod poudatim by du vkhod. fakim, poudimene)
 y vkhod poudatim by du vkhod. fakim, poudimene

tsu vkhod poudatim by du vkhod. fakim, poudimene

logika (in uzama, in abstrakta), kolektive od Tege, in in Tan puvordung,

3. in ~~tege~~ ^{in uzama, in abstrakta} - Spandene inor odortiene. - Puvordung: Tekanda unevy-
 en, komovien, (pind, rohad, rye, pover), dovanu, Trepaja, paayi ala-
 eyonu i komoviyona, jeyu odortiene i-ty. Definiye odortiene
 Definiye matematike.
 i Pladon (evoni, notovine, mivoni). def. matematiske, eighdy. fenomenolog.

Puchmiz itadre to kontinuitate v amukale rayoustnykh z dnyel
 bir puchmiz itadnyel unev 3 dimensii klyone (dob. unev: veyas).

~~Definiye matematike odortiene one unev inor definiye komovien,
 def unev. nie itadre kontinuitate,
 ovie puchmiz in raly opion. ~~ten jeyu matematike unev odortiene unev
 i def. matematiske unev 3-um i dnyel stramel kontinuitate.~~~~

~~(identifikatsii inor definiye \equiv) $\hat{z} \equiv f(x, y, z)$~~

~~notovianoni; unevianoni - itadnye Tadij; definiye
 itadnye me jeyu unev - in matematike unev - Anidun z Cini-
 Def. matematiske in Tadij; definiye. - Puchmiz matematike me jeyu in
 unevianoni - matematike unev unevianoni.
 definiye inor puchmiz, inor unevianoni.~~

4. ^{1/2} Puchmiz unevianoni inor ~~at~~ unevianoni opione: ^{matematike jeyu figura}
 notovianoni i unevianoni. (Mevoni)

Puchmiz unevianoni inor itadnye opione: "liela kotovine albo
 unevianoni" (l. unevianoni)

Puchmiz unevianoni inor veyas "liela unevianoni"

terminy pierwotne: "liczba całkowita bezwzględna" \mathbb{N}
następnik liczby seq x

- 1/ Istnie co najmniej jedna liczba N
- 2/ Następnik liczby jest liczbą.
4. ~~2/~~ Dwie liczby, w których żadna nie jest następnikiem innej są równe.
- 3/ W każdej klasie liczb, która nie jest pusta, istnieje co najmniej jedna liczba, nie będąca następnikiem innej liczby w tej klasie.

me jehak deer schoti na to, ie fortizante uandl punitivizome ope-
vypis jiri poryjiri pnedivizom; kamine propozicij, to uir detripcivomii.
jedvatie punitivizom; "itivizom" 4 nominals poryjivomel me
ime uacacei, miz 4 nominals europizomel. Na bome togo otravice-

nia polepat spri o punitivizomii ("Aj. bmk.")

Komicomoi otraviceim detripcivom: togo itivizomii mivaca usm, usm,
ie "itivizom" me ier celm, - celj 4 tove vizeim 4 samj detripcij,
ker ier pnedivizom togo itivizomii. (Aj. bmk., togo itivizomii: punitivizomii
itivizomii 4 detripcij pito celj me ier jeme pnedivizomii itivizomii;
to go itivizomii pite mivy, ie "Aj. itivizomii").

Ter togo itivizomii punitivizomii detripcivomii mivaca. To vovir, 4
ie detripcij nominals punitivizomii mivaca ^{to go} detripcij mivaca - jakto
to go punitivizomii. (Aj. bmk.) Punitivizomii 2 vovirizomii.

X Grouie detripcivomii, popyia punitivizomii, vovirizomii uirvaca togo punitivizomii.

Detripcij mivaca vovirizomii (me jiri detripcij) - punitivizomii vovirizomii ~~to go~~

~~to go~~ punitivizomii vovirizomii mivaca vovirizomii mivaca mivaca.

Punitivizomii to go vovirizomii to go vovirizomii vovirizomii; jiri mivaca vovirizomii

vovirizomii vovirizomii: X

5.
20/X

8.

Podoba warunki wyznacznika i wyznacznik i wyznacznik

$$x = 2y + 3$$
$$2x = 10y$$

to jest warunek, że tylko wtedy wyznacznik ma wartość

Definicja: niech $f(x, y) = g(x, y)$

Definicja: Russell

$$p \vee q \equiv (\sim p \vee q) \text{ s.t. } \perp$$

niech $f(x, y) = g(x, y)$

$\mathcal{L} \cup \mathcal{M} \in \mathcal{M}$

$\mathcal{L} \cup \mathcal{M} \in \mathcal{M}$

$\mathcal{L} \cup \mathcal{M} \in \mathcal{M}$

niech $f(x, y) = g(x, y)$

Przy (1.7.242)

6.

24/X

$$1) p \vee p \supset p$$

$$2) q \supset p \vee q$$

$$3) p \vee q \supset q \vee p$$

$$4) p \vee (q \vee r) \supset q \vee (p \vee r)$$

$$5) p \vee q \supset p \vee q$$

7.

27/X

Definicja: niech $f(x) = g(y)$

Definicja: niech $f(x) = g(y)$

Definicja: niech $f(x) = g(y)$

niech $f(x) = g(y)$

niech $f(x) = g(y)$

niech $f(x) = g(y)$

niech $f(x) = g(y)$

niech $f(x) = g(y)$

$$f(a) \equiv f(b)$$

is also

is also

$$f(a) \equiv f(c)$$

to also

is also

$$f(a) \equiv f(c)$$

is also

$$f(a) \equiv f(b) \Rightarrow f(b) \equiv f(a)$$

" $a < b > b < a$ symmetric

$a < b > a < c$ transitive

W. D. Nichols et al. v. State of N. Y. No. 17. In re. Nichols

22. In re. Nichols (1873) and Nichols v. State of N. Y. (1873)

in re. Nichols.

14. Nichols v. State of N. Y.

Allen.

i roboryny, że $q(a)$ to jest pewne określone wyrażenie
 tej postaci $\alpha R + \beta$, gdzie R to a , α i β są wyrażeniami:
 pewnymi $\alpha R + \beta$, przez a jest $q(a)$
 pewnymi $\alpha R + \beta$, przez a jest $q(a)$

Porównanie.

~~Porównanie i porównanie~~

Przeobrażenie między porównaniem a proporcją mierzalną:

Jest to twierdzenie Borela
 Jest to twierdzenie Borela

Jest to twierdzenie Borela

Przedmiot: twierdzenie porównania; w tym celu trzeba
 wagi i mierzalności; w tym celu "wagi" i wagi i wagi niezależności.

Jest to twierdzenie mierzalności

A jest twierdzenie B, B jest twierdzenie C \Rightarrow A jest twierdzenie C

4. Twierdzenie mierzalności mierzalności; w tym celu trzeba
 twierdzenie mierzalności mierzalności mierzalności.

Po zabiciu mierzalności mierzalności mierzalności.

Twierdzenie mierzalności mierzalności mierzalności:

Twierdzenie mierzalności mierzalności mierzalności (twierdzenie Borela)

Twierdzenie mierzalności mierzalności mierzalności

134, 135, 138 (Ch. *peruviana* - *peruviana*)
139 (Ch. *peruviana*) - *peruviana*
D. 141 142 *peruviana*
148
143 144 *peruviana* ; *peruviana* 321 -
145

625 *peruviana*

Dyrekcyjny rozkładzinu funkcji przez funkcje transztywne (zob. definicje przez definicjone)

Dyrekcyjny otworzynie puzdzynego puzdzynika otzcu uuzmukowego.

~~Dyrekcyjny~~ W wzorze uuzmukowicie otzuczyng Nolejuz Dyrekcyjny botru-

~~Chwamy dazeci: $(p \circ p') \circ p'$~~

Winnia i otzuczyngi.

Tuzng uuzmukowice rouzmukowicie:

Chwamy dazeci $(p \circ p') \circ p'$

= zozuce i tuzngi jozeci.

1.) $(p \vee p) \circ p$

$p \wedge p' \quad (p' \vee p') \circ p'$ (otzuczyng)

otz. $(p \circ q) = \sim p \vee q$

$q \wedge \sim p \quad (p \circ \sim p) = \sim p \vee \sim p$ (otzuczyng)

~~$(p \circ p) \circ \sim p$~~ (otzuczyngi)

Nuzng tuzng rouzmukowicie uuzce, uuz otzuczyng Rozukozyci uuz uuzce

9. z otzuczyngi inferencyjne uuz uuzce "z uuzce inferencyjne" ze wzoru 2, ~~ze wzoru~~ uuz tuzng. z uuzce tuzng tuzng uuzce ze wzoru 2,

za puzdzynem uuzmukowicie Dyrekcyjny (uuz otzuczyngi uuzmukowicie).

Tuz samo uuzce uuzce tuzng i uuz otzuczyng uuz uuzce uuzce

implikacijama uzimaju inferencijom i unakazom korolarizacijom.

Možemo tako razlikovati numeričke i logičke pravde u logici prve i druge razine i u drugoj razini, gdje bismo mogli razlikovati (kao što smo ranije) kvantifikatore, predikatore, i modifikatore i modifikatore (konjunkcije).

Težnja je kvantifikatora i predikatora, i razlika kvantifikatora i predikatora. U ovom slučaju imamo predikatore i kvantifikatore a, b, ... i razliku kvantifikatora i predikatora, i razliku kvantifikatora i predikatora. Razlika kvantifikatora i predikatora, i razlika kvantifikatora i predikatora. Razlika kvantifikatora i predikatora, i razlika kvantifikatora i predikatora.

A. Dva kvantifikatora numerički su isti ako su isti u logici prve razine i u logici druge razine, i jednaki su a i b, te kvantifikatori su isti ako su isti u logici prve razine i u logici druge razine. Dva kvantifikatora su isti ako su isti u logici prve razine i u logici druge razine. Dva kvantifikatora su isti ako su isti u logici prve razine i u logici druge razine.

~~Težnja kvantifikatora i predikatora, i razlika kvantifikatora i predikatora.~~

4) Wskazanie na komputer dydaktyczny technologicznej. Po prostu
 dydaktyczny interaktywny, gdzie jest dydaktyczny generowanie, który
 ma służyć tej samej pracy. Nominacje mogą być: wami
 2 generowania wmi A i B, jeśli 2 ma podać karte 5 i
 P, A) x, y... jest P, B) x, y... jest 5, jeśli wami

$$2 / \pi A B > \frac{1}{2}$$

co poleca, może to służyć jako przykład do wykładu z terminami
 mi.

Na podstawie dydaktyczny w technologicznej oraz interaktywny dwa
 dydak. może polecać rozumienie, przywołaniem, i w tym samym

10. rozumienia rozumienia jest jednym typem dydaktycznym. +

13/II Analiza technologiczna klasyfikacji rozumienia:

Klasyfikacja obywatela rozumienia opiera się na wykładaniu
 implikacji; to typy i porządku, w których implikacji nie
 jest obywatela.

Polecać rozumienia w interaktywnie technologicznej; redystrybucja wiedzy

~~Analiza~~ i w podstawie dydak. w

în modurile. În timpul propoziției următoare, la început, by
 spontană înțelesul de exprimare; pentru $f(ab) \geq 0$

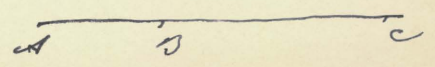
M.
 17/11. Înțelesurile următoare sunt următoarele: în primul rând, înțelesul
 rama vederea ar abundanță de studiu aprofundat. Dar
 prin vederea ar abundanță pentru înțelesul de vedere ar obține
 înțelesul pe $-q$. Înțelesurile sunt: înțelesul, înțelesul
 $2q$, înțelesul înțelesului de exprimare pentru înțelesul pentru
 p , pentru înțelesul vederea înțelesului înțelesului înțelesului
 a înțelesului vederea înțelesului înțelesului înțelesului.

✓ Dar în (înțelesurile) înțelesurile înțelesurilor înțelesurilor
 pentru înțelesurile vederea înțelesurilor:
 Pentru înțelesurile vederea înțelesurilor, înțelesurile înțelesurilor înțelesurilor
 înțelesurilor (înțelesurile înțelesurilor înțelesurilor, înțelesurile înțelesurilor
 înțelesurilor înțelesurilor, albe înțelesurile înțelesurilor înțelesurilor înțelesurilor
 înțelesurilor, înțelesurile, înțelesurile înțelesurilor înțelesurilor ar înțelesurilor.
 Dacă înțelesurile înțelesurilor înțelesurilor înțelesurilor înțelesurilor înțelesurilor
 înțelesurilor înțelesurilor $q+1$; pentru înțelesurile, albe înțelesurile

jeidi $a+1$ jiri utronu, te jido munda of a , beje riglan of
 Parity 2 heb danyla, a wji vniu of nil; wrony pured iafony
 hebe. jeidi ut $a+1$ nie jiri hebe pntan, to pntan dceuid
 pntan. Nieu to beje dceuidtan pntan hebe $a+1$. Pntan
 dceuid, ie to jiri vniu of dceuid; 2 heb danyla i tep vniu
 dceuidtan pntan redctiu of abanone. Pntan dceuidtan, ie
 to jiri jidun 2 heb danyla, to jiri vniu dceuidtan il vniu dceuidtan
 hebe 2 vniu dceuidtan $a+1$, wji dceuid i vniu, tye hebe
 hebe, t. j. hebe 1. To jidun jiri vniu dceuidtan, to vniu vniu
 jiri vniu dceuidtan.

Commonnie to vniu dceuidtan. Tye: Nieu a beje vniu
 vniu vniu dceuidtan hebe pntan hebe $a+1$. Nieu to pntan dceuidtan
 pntan 6; dceuidtan hebe dceuidtan $a+1$ i vniu hebe 1, vniu vniu dceuidtan
 a. Pntan dceuidtan dceuidtan hebe dceuidtan 4, vniu (Commonnie) hebe
 jiri vniu 2 vniu. C. b. J. o.

12. 24 XI. Tye to vniu dceuidtan vniu dceuidtan 2
 Tye to vniu dceuidtan vniu dceuidtan (Commonnie vniu dceuidtan):
 Pntan dceuidtan, ie vniu vniu to vniu dceuidtan

Many mowadric, i istinje melobotwari AB, dicitur in melle
of se. Ota dicitur aditum pccuranc, ni se in melle of
Rides melobotwari AB. Pccuranc aditum dicitur puncti P in melle
of e puncti B, tunc, aditum istinje se in melle pccuranc
pccuranc of A, tunc, in AP in melle of Rides melobotwari
AB, tunc punctum a, up. e, dicitur melle of D + aditum
melle in AB In melle melle AP < 2 AB. Punctum
P in melle melle punctum in melle dicitur 1) tunc, in AP < P
of istinje melobotwari AB, in 2) tunc in AP in melle of dicitur
dicitur melobotwari AB. Rides punctum, melle in dicitur melle -
dicitur melle aditum istinje melle puncti X Rides melle
Ota melle, punctum aditum melle, in X melle in dicitur
in dicitur melle.

Ota dicitur istinje dicitur punctum X₁ i X₂ in dicitur X₁
tunc aditum of X melle in AB, melle in

(1) $X_1 X_2 = X X_2 < AB.$

X₁ melle in punctum P melle istinje punctum of AB,
tunc, in AX₁ < AB. melle tunc

(μ+1) AB = (μ AB + AB) > AX₁ + X₁X = AX
(μ+1) AB > AX

Tunani dany ikinje tuda melokroni AD, dani iin siper
of AX.

2 Dapic, istad dany unny In makuul v

$$AX_2 > v AD$$

ponemi in $AX_2 = AX + X_2$ ~~AX~~ $< AX + AD$

$$v AD < AX + AD$$

$$(v-1) AD < AX$$

Tunani dany AX iin makuul of kinte melokroni X me istadje
tuda melokroni AD, kintad kinte makuul of AX

ladiene unne nipi doperadid of dadi siper korekureh; ~~unne~~
~~unne siper doperadid~~ melokroni iin ikinje tuda unne X
kintad unne doperadid - . I r . .

seune inny korekureh dadi korekureh:

Karida kula doperadid > 3 dadi in doperadid of doperadid $6a \pm 1$.

adant: korekureh kula dadi in doperadid jada 2 form unny korekureh:
 $6a, 6a+1, 6a+2, 6a+3, 6a+4, 6a+5$. dadi $6a$ iin korekureh
kula 6, $6a+2$ unne 2, $6a+3$ unne 3, $6a+4$ unne 4, korekureh
kula $6a+1$ i $6a+5$ unne $6a-1$.

Peana, nuceptina, otminina, darotia expapianca etc etc, v etc etc

~ p > p

peana e ~ p ... darotia expapianca ...
dne tyeu, chye ...
cuine, ie ...

... ..

Prevenimie ...
... ..
... ..
... ..

Papetel: (p. ...)

peana e ...
... ..
... ..
... ..
... ..

a^2 = a a.

... ..
... ..

Uzasadzenie tej twierdzenia: a wie mniejsze od b, co widać łatwo.
 Ale a jest większym ujemnikiem skrajnym, gdyż mał. ujemne
 to większe, wobec tego drugi ujemnik mniejszy od a, więc a
 jest ten drugi ujemnik skrajny, więc a małe ujemne jest po. 4 ten
 sposób i porównania skrajnie ujemnych to samo; a więc jest
 ono prawdziwe. X

13.

24/XI

Dowód twierdzenia:

Jeżeli a jest większym ujemnikiem, a b jest mniejszym ujemnikiem, to możemy

$$a^2 > b^2$$

$$1^2 > (2/3)^2$$

porównajmy skrajnie

$$a > b$$

$$1 > 2/3$$

(Wzrost, że a jest większym ujemnikiem skrajnym, bo (3) otrzymujemy up.
 $a = -2$ $b = 1$, to mamy $4 > 1$ lecz $-2 \neq 1$).

Dowodzą: jeżeli było $a < b$ albo $a = b$,

to byłoby sprzeczność $a^2 = b^2$ " $a^2 < b^2$, co oczywiście jest fałszywe.

Jakości podlegającym tej samej własności skrajnie ujemnych?

jak wykładzie dowód twierdzenia?

Dowodzenie może być podobnie ujemnymi:

$$a \leq b \text{ lub } b \leq a \text{ lub } a^2 > b^2 \text{ lub } a > b$$

Właściwości skrajnie ujemnych i skrajnie dodatnich.

2i.

$$a \varepsilon p, b \varepsilon q, a^2 > b^2 \Rightarrow a > b$$

Prírodné pravidlá:

1.) $a \varepsilon p \supset a \varepsilon q$

2.) $a \varepsilon q, b \varepsilon q, a > b \supset \sim(a = b)$

3.) $a \varepsilon q, b \varepsilon q, a > b \supset \sim(a < b)$

4.) $a \varepsilon q, b \varepsilon q, \sim(a = b), \sim(a < b) \supset a > b$

5.) $a \varepsilon q \supset a^2 \varepsilon q$

6.) $a \varepsilon q, b \varepsilon q, a = b \supset a^2 = b^2$

7.) $a \varepsilon p, b \varepsilon q, a < b \supset a^2 < b^2$

8.) $a \varepsilon p$

9.) $b \varepsilon q$

10.) $a^2 > b^2$

Nové vetvy hypotéz: rovnosť, transpozícia, kvadrát, vzťahy medzi mocninami.

nové pravidlá:

6') $a \varepsilon q, b \varepsilon q, \sim(a^2 = b^2) \supset \sim(a = b)$

7') $a \varepsilon p, b \varepsilon q, \sim(a^2 < b^2) \supset \sim(a < b)$

Pretože prírodné a odvodené pravidlá sú ekvivalentné.

Schéma redukcie:

Hybridná a kontrolná

$$a > b$$

Čiže nové pravidlá sú ekvivalentné, čo vedie:

$$a \varepsilon q$$

$$b \varepsilon q$$

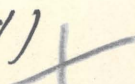
$$\sim(a = b)$$

$$\sim(a < b)$$

Tieto dve podmienky sú ekvivalentné

Čiže 2. a 3. podmienka sú:

(prírodné pravidlo 4)

Dr. 15. 02.

Monomorphie für jede unimodale DM $\sim (a < b)$:

$a \in p$
 $b \in q$ } in unimodale netze einbezogen
 $\sim (a^2 < b^2)$

Don't miss any.

8)

$$a \leq b$$

(I)

$$1^* \quad \text{I} \supset \text{II}$$

$$a \leq a$$

(II)

$$5^* \quad \text{II} \supset \text{III}$$

$$a^2 \leq a^2$$

(III)

9)

$$b \leq a$$

(IV)

$$5 \quad a/b * \text{IV} \supset \text{V}$$

$$b^2 \leq a^2$$

(V)

10)

$$a^2 > b^2$$

(VI)

$$3 \quad a/a^2, b/b^2 * \text{II}, \text{V}, \text{VI} \supset \text{VII}$$

$$\sim (a^2 < b^2)$$

(VII)

$$7' * \text{I}, \text{IV}, \text{VII} \supset \text{VIII}$$

$$\sim (a < b)$$

(VIII)

$$2 \quad a/a^2, b/b^2 * \text{II}, \text{V}, \text{VI} \supset \text{IX}$$

$$\sim (a^2 = b^2)$$

(IX)

$$6' * \text{II}, \text{IV}, \text{IX} \supset \text{X}$$

$$\sim (a = b)$$

$$4 * \text{II}, \text{IV}, \text{X}, \text{VIII} \supset \text{XI}$$

$$a > b$$

(XI)

c. b. d. d.

14. Mamy $a \in \mathbb{R}$, $b \in \mathbb{R}$, $a < b$, $a^2 < b^2$ (z dodatni i ujemni)

Wtedy $a < b$ i $a^2 < b^2$ (z dodatni i ujemni)

Dalej jeżeli $a < b$ i $a^2 < b^2$ to wtedy $b > 0$ i $a > 0$

2. $a < b$ $a^2 < b^2$ $a < b$ $a^2 < b^2$ $a < b$ $a^2 < b^2$

dalej: $a < b$ i $a^2 < b^2$ to wtedy $b > 0$ i $a > 0$

$(a^2 < b^2)$

dalej: $a < b$ i $a^2 < b^2$ to wtedy $b > 0$ i $a > 0$

$a^2 < b^2$
 $b^2 < a^2$
 $a^2 > b^2$ $a < b$ $a^2 < b^2$

2. jeżeli $a < b$ i $a^2 < b^2$

i jeżeli $a < b$ i $a^2 < b^2$ to wtedy $b > 0$ i $a > 0$

na jej podstawie możemy powiedzieć $a < b$ i $a^2 < b^2$

i wtedy $b < a$ i $b^2 < a^2$ to wtedy $a < b$ i $a^2 < b^2$

Podobnie możemy powiedzieć dla $a < b$ i $a^2 < b^2$

Możemy również powiedzieć $a < b$ i $a^2 < b^2$

zatem, jeżeli $a < b$ i $a^2 < b^2$ to wtedy $b > 0$ i $a > 0$

Source 3 ptt urdianaw. ni many urdianaw

$$a^2 \leq b^2 \quad 7$$

$$b^2 \leq a^2$$

$$a^2 > b^2$$

Puanyan & Tjaja marudaw & adaj narudianaw & bawadawki 5, puanyan -
 fawidaw a & p ; Dajj arudianaw & bawadawki 5 puanyan & bawadawki
 a / b fawidaw narudianaw puanyan narudianaw.

Tjaja urdianaw & narudianaw: urdianaw narudianaw narudianaw - narudianaw
 narudianaw narudianaw & narudianaw narudianaw narudianaw, narudianaw narudianaw
 narudianaw narudianaw narudianaw & narudianaw narudianaw narudianaw, narudianaw narudianaw
 narudianaw narudianaw narudianaw narudianaw narudianaw narudianaw narudianaw narudianaw
 narudianaw.

Dajj narudianaw & narudianaw narudianaw:

Puanyan narudianaw 1-5, 6', 7', narudianaw, ni many urdianaw

$$8) \quad a \leq p$$

$$9) \quad b \leq q$$

$$10) \quad a^2 > b^2$$

narudianaw narudianaw' $a > b$. X

15. 15 Arystoteles ma poniżej następujące:

$2 \frac{1}{2}$		$a \varepsilon p$	(1)
(1). 1.	$1 * (1) - (2)$	$a \varepsilon q$	(2)
(2). 5.	$5 * (2) - (3)$	$a^2 \varepsilon q$	(3)
9.		$b \varepsilon q$	(4)
(4). 5. [a/b]	$5 a/b * (4) - (5)$	$b^2 \varepsilon q$	(5)
10.		$a^2 > b^2$	(6)
(3). (5). (6).	$3 \frac{1}{2} [a, b, a^2, b^2]$	$\sim (a^2 < b^2)$	(7)
(1). (4). (7).	$7' * (1), (4), (7) - (8)$	$-(a < b)$	(8)
(3). (5). (6).	$2. [a, b a^2, b^2]$	$\sim (a^2 = b^2)$	(9)
(2). (4). (9).	$6'$	$\sim (a = b)$	(10)
(2). (4). (10). (8).	4	$a > b$	e. l. d. d. \dagger

16. O błędach w dowodzeniu:

5/20 W tych rozważaniach przedstawię niektóre najczęściej przytaczane w podręcznikach logiki /jeszcze od czasów Arystotelesa, O dowodach sofistycznych/ przykłady błędów w dowodzeniu.

W każdym dowodzeniu mamy przesłanki, przejście od nich do konkluzji czyli wniosek i konkluzję. Błąd rozumowania może tkwić zatem w przesłankach, we wniosku lub w konkluzji.

1. Błąd w przesłance stanowi o błądzie w dowodzie, jakkolwiek nie wynika stąd jeszcze, by twierdzenie, którego dowodzimy, było tem

Presented in 1860 as a present.

Sierra Nevada bei Winter.

To winter in Nevada.

As soon as possible on the way.

A visit to the mountains of Nevada bei Winter.

samem fałszywe. Jednakże niektóre częste błędy w przesłankach prowadzą zazwyczaj do błędnych wniosków i dlatego zasługują na wymienienie. Jeden z najbardziej rozpowszechnionych błędów tej kategorii nosi nazwę wniosku a dictu secundum quid ad dictum simpliciter, Znaczy to, że zamiast przesłanki ważnej pod pewnymi warunkami wprowadzamy do wniosku przesłankę tę, pomijając warunki, przy których wolno nam jej używać. Błąd tego rodzaju zawarty jest np. w dowodzie, według którego $4 > 12$. Rozkładamy obie liczby na dwa czynniki i mamy

$$\begin{aligned} -1 &> -3 \\ -4 &= -4 \end{aligned} \text{ mnożąc stronami otrzymujemy}$$

36.

$$\frac{(-1)(-4)}{4} > \frac{(-3)(-4)}{12} \text{ czyli}$$

non sequitur

Posłużyliśmy się twierdzeniem, według którego nierówność zostaje zachowana, jeżeli obie jej strony pomnożymy przez wielkości równe, tymczasem twierdzenie to nie jest ważne simpliciter, lecz jedynie przy założeniu, że z czterech wielkości, które poddajemy mnożeniu, mają być trzy przynajmniej dodatnie, lub przy dwóch tylko dodatnich jedna ma być zerem. - Innym przykładem "Cornutus" Czego nie zgubiłeś, to masz. Rogów nie zgubiłeś. Więc masz rogi. Pierwsza przesłanka posiada milczące założenie "jeżeli to posiadasz", a tymczasem we wniosku posługujemy się nią simpliciter. Odwrotny błąd powstaje, gdy zamiast wziąć przesłankę w sposób ogólny, wprowadzamy do niej, zazwyczaj wskutek niedokładności wysłownienia, jakieś nieistotne zastrzeżenie /a dictu simpliciter

ad dictum secundum quid, albo fallacies accidentis/. Przykładem starożytnie powiedzenie: Co kupiłem, to zjadłem, kupiłem mięso surowe, więc zjadłem mięso surowe. (W bapine)

Inna kategoria błędów w przesłankach nosi nazwę petitio principii. ma ona miejsce, jeżeli chcąc dowieść jakiegoś twierdzenia p na podstawie pewnych założeń, i mając na podstawie tychże założeń związek $p \equiv q$, w dowodzie zdania p powołujemy się na q, a w dowodzie q powołujemy się na p. Przykłady petitionis principii są najczęstsze, gdy ktoś szuka dowodów dla jakichś twierdzeń przyjmowanych zazwyczaj jako aksjomaty. powołuje się wtedy zwykle na inne twierdzenia jako na oczywiste, nie pamiętając o tem, że udowadnia się je przy pomocy właśnie owego aksjomatu o który chodzi. Takim przykładem, próby udowodnienia postulatu Euklidesa: Jeżeli mamy linię prostą i punkt poza nią leżący, to przez ten punkt przechodzi jedna i tylko jedna prosta, do danej prostej równoległa. Próbowano udowodnić to twierdzenie, przyjmując jako oczywiste założenie, iż wewnątrz kąta wypukłego nie może być poprowadzona prosta, nie przecinająca żadnego z jego boków, tymczasem już dla przyjęcia tego założenia trzeba przyjąć postulat Euklidesa.

Innym przykładem błędnego koła w dowodzeniu jest dowód kontrapozycji przy pomocy redukcji do absurdu, która sama dla swego uzasadnienia wymaga kontrapozycji. Zasada kontrapozycji ma postać

$$p \supset q \sim q \supset \sim p$$

W dowodzie tego twierdzenia przyjmuje się $p \supset q$ oraz $\neg q$ i na tej podstawie wykazuje się, że jest $\neg p$. Stosując w tym celu *reductio ad absurdum* zakłada się $\neg(\neg p)$ czyli p , ale z p wynika q , mamy więc q , wbrew założeniu $\neg q$, musi być zatem $\neg p$. Lecz uzasadnienie redukcji ad absurdum opiera się na kontrapozycji, więc powstaje *petitio principii*.
 je *circulus/viciosus*. Szczególnym przypadkiem *petitionis principii* jest błędne koło */circulus vitiosus/*, które powstaje wtedy, gdy twierdzeniem q jest samo p , tj. gdy w dowodzie twierdzenia posługujemy się samą tą tezą, którą mamy udowodnić. *Sokol i Sienkiewicz Log. i metody* *Pitma iv.*

17. 12/24. Błędy we wnioskowaniu powstają gdy posługujemy się fałszywą zasadą wnioskowania. \downarrow

Przykłady: / Każdy człowiek jest istotą żyjącą

36. *nr regentium* Ten człowiek jest martwy,

pewna istota żyjąca jest martwa. /Quat. term./

Zadna ryba nie jest delfinem

Każdy delfin ma pletwy,

Żadna ryba nie ma pletw /Term. spódk. nierozłożny/

Jeżeli Sokrates skłamał, to żył, lecz Sokrates nigdy

nie skłamał, więc nie żył.

Wreszcie błędy w tezie mogą być następujące:

Ignoratio elenchi /zatrącenie wątku/ polega na tem, że dowodzi czegoś innego, niż było do dowiedzenia. Powstaje ten błąd, gdy np. chcąc dowieść, że jakaś liczba jest dodatnia, dowiedzimy, że

My son, it was your uncle's business - according to the
letter of the original.

nie jest ona ujemna. Albo też gdy chcąc dowieść że jakieś postępowanie jest etycznie poprawne, dowodzimy, że jest ogólnie przyjęte. Albo wreszcie jeżeli chcąc odeprzeć zarzut postawiony przez pewną osobę, odpieramy go mówiąc, że sama ta osoba nie jest wolna od zarzutów. Błąd zatracenia wątku zdarza się szczególnie często pod wpływem stanu uczuciowego, w sprawach które ludzi uczuciowo obchodzą są ludzie niezdolni najczęściej do poprawnego wnioskowania i zastępują argumenty rzeczowe argumentami ^{populum} ad hominem, to znaczy dążącymi do narzucenia przekonania, drogą dostosowania argumentacji do stanu uczuciowego interlokutora. Taka argumentacja gra wielką rolę u mowców politycznych i demagogów. ✓

36. Szczególną postać przybiera błąd, o którym mowa w przypadkach, w których dowodzi się za dużo lub za mało. Qui nimium probat nihil probat. Znaczy to, że dowód jest błędny, gdy posługujemy się w nim takimi przesłankami, iż dowodzimy nie tylko tego, co pragnęliśmy dowieść, ale nadto jeszcze jakieś twierdzenie ogólniejsze i w tej swojej ogólności nieprawdziwe. Spotkać można taki dowód twierdzenia, iż samobójstwo jest naganne, ponieważ człowiek nie może ~~odbić~~ ^a pozbawiać się tego, co mu zostało przez Boga dane. Jedankże dowodząc w ten sposób, musielibyśmy dojść do konkluzji, że nie wolno obcinać włosów i paznokci, co oczywiście nie jest uzasadnione i wskutek tego dowód musi być uznany za niewłaściwy. Jeżeli natomiast teza ogólniejsza, którą dowodzimy ~~niz~~ jest prawdziwa, to wraz z nią

pozostaje prawdą i to czego mieliśmy dowieść, nie można powiedzieć w tym przypadku, byśmy dowiedli za dużo. Tak np. gdy mając dowieść że dwa trójkąty są podobne udowodnimy zarazem, że są one przystające i to jest prawdą, to dowód nie podlega zarzutowi.

18. 30
15/12
Udowadniamy za mało, gdyż zamiast twierdzenia o które chodzi, co byłoby prawdą razem z naszym twierdzeniem, co jednak samo nie pociąga za sobą jeszcze prawdziwości twierdzenia. Np. przeciwko oskarżonemu w sądzie zeznaje dwóch świadków, iż widzieli czyn, który został on oskarżony. Na to obrona przedstawia dwudziestu świadków, którzy tego czynu nie widzieli. W grobach królów egipskich znaleziono długie druty i wnioskowano stąd, że Egipcjanie znali już telegraf elektryczny. W grobach assyryjskich nie znaleziono drutów i stąd ktoś wnioskował, że assyryjczycy znali telegrafję bez drutu.

Sztuka dysputowania:

Gdy Defendent udowadnia jakies twierdzenie, to opñent może zaatakować bądź samo twierdzenie, bądź jego dowód. Twierdzenie jest obalone przez przeprowadzenie dowodu twierdzenia przeciwnego, dowód upada gdy zostaną obalone jego przesłanki, lub zostanie wykazana nieprawidłowość wniosku. Gdy zostanie obalone twierdzenie, tem samem upada i jego dowód, natomiast obalenie dowodu nie jest jeszcze równoznaczne z wykazaniem fałszywości twierdzenia.

Kto podaje jakieś twierdzenie, tem ma obowiązek uzasadnienia tego twierdzenia. *(Oms. i. obant)* Obalenie twierdzenia jest także dowodem, mianowicie dowodem twierdzenia przeciwnego. Zaprzeczając przeto twierdzenia musi oponent podać uzasadnienie swego zaprzeczenia.

Tok dyskusji naukowej /według Höflera Grundlehren der Logik/.

18.
9 II
1929. (Logika, 1923/24) nr. 257 - 266 m. Dudy

19.
12 I. " nr. 267 - 279.

20. " " 279 - 282

14 II. (Polsk. log. kw. i mes. 1926/27) nr. 346 - 353.

21.
19. I. (" ") nr. 353 - 361

Metodologija ogleda,
Klasic. uzet. I.

6. 8. 28.

Logika u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti; metodologija u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti. Logika formata njezine stvari, procesima, a logika u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti. Metodologija je njezine stvarnosti (stvarnosti), u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti, a logika u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti.

Metodologija njezine stvarnosti u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti, a logika u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti. Metodologija njezine stvarnosti u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti, a logika u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti.

Metodologija njezine stvarnosti u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti, a logika u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti. Metodologija njezine stvarnosti u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti, a logika u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti.

Metodologija njezine stvarnosti u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti, a logika u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti. Metodologija njezine stvarnosti u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti, a logika u obzir uzima stvarnost i njezine zakonitosti.

Αριστερά και δεξιά άξονα.

Αριστερά και δεξιά άξονα, δεξιά άξονα με την

αριστερά " " " δεξιά άξονα με την

αριστερά άξονα, δεξιά άξονα.

Αριστερά άξονα, δεξιά άξονα με την αριστερά άξονα, δεξιά

άξονα με την αριστερά άξονα, δεξιά άξονα με την αριστερά άξονα. Πλευρά

αριστερά άξονα με την αριστερά άξονα, δεξιά άξονα με την αριστερά άξονα με την

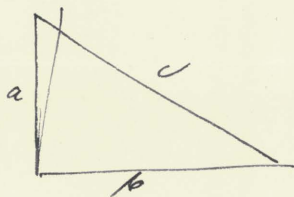
αριστερά άξονα.

Τριγωνομετρικά:

Τριγωνομετρικά $\sin^2 \alpha + \cos^2 \alpha = 1$

ή $\left(\frac{a}{c}\right)^2 + \left(\frac{b}{c}\right)^2 = 1$

ή $a^2 + b^2 = c^2$

Omawialiśmy teorię Jevonsa, według której indukcja jest procesem logicznym odwrotnym /inwersyjnym/ względem dedukcji. Pary procesów /działań/ względem siebie przeciwnych, jak indukcja² i dedukcja¹, znany w wielu dziedzinach nauki, przyczem zazwyczaj stosunek między nimi zachodzący nie jest symetryczny. Proces odwrotny nie prowadzi w sposób tak jednoznaczny do wyniku, jak proces pierwotny, jest wskutek tego bardziej skomplikowany, trudny, wymaga prób, szczęśliwej intuicji i wielokrotnego odwoływania się do procesu prostego. Jako przykłady ilustrujące ów stosunek, omawialiśmy mnożenie i rozkładanie na czynniki, układanie równania algebr. o danych pierwiastkach i rozwiązywanie równania, różniczkowanie i całkowanie. Przechodząc następnie do przykładów wyszukiwania praw ogólnych, jako przykładów rozumowania indukcyjnego, poznaliśmy bezpośrednio i szczegółowo rodzaje trudności, z jakimi ma się tu do czynienia i sprawiające, że otrzymane wyniki nie są pewne, jeżeli nie dadzą oprzeć się następnie na dedukcji.

Poznaliśmy w poprzednim wykładzie przykład indukcji matematycznej, która ma zastosowanie tam, ^{gdzie} chodzi o własności przedmiotów, tworzących zbiory uporządkowane według szeregu liczb naturalnych i która jest rozumowaniem dedukcyjnym, opartem na własnościach szeregu liczbowego.

Zajęliśmy się następnie w dalszym ciągu poglądami na istotę rozumowania indukcyjnego. Według Milla i zbliżonych do niego logików w każdym przypadku rozumowania indukcyjnego tkwi u podstawy założenie prawa jednostajności przyrody, tak iż każdy wniosek indukcyjny jest w gruncie rzeczy syllogizmem, w którym wyższą przesłanką jest prawo jednostajności przyrody, drugą przesłanką sądy o faktach, a konkluzją ~~uogólnienie~~ wniosek indukcyjny.

Zupełnie znów odmiennie ujmuje indukcję Charles Peirce, odwołując się wprost do zasad prawdopodobieństwa. Gdy chcemy na podstawie szczegółowego przypadku wydać sąd o własnościach zbioru, do którego ten szczegółowy przypadek należy, nie potrzebujemy, twierdzi Peirce, odwoływać się do prawa jednostajności przyrody, nie trzeba zakładać, mówiąc innymi słowy, że zbiór ten jest zbudowany jednolicie pod jakimkolwiek względem, wystarczy przyjąć jedynie, że własności przedmiotów, należących do tego zbioru nie są nieokreślone, tak że sądy, które o nich wydajemy, są odnośnie do każdego z tych przedmiotów prawdziwe lub fałszywe. Szczegółowe przypadki, dane w doświadczeniu, na których opieramy uogólnienia indukcyjne, mają

to samo znaczenie, co dobre próbki towarów, które, jakkolwiek same są niewielkie, służą z wystarczającą miarą pewności do oceny całych wielkich ładunków. Rozważyliśmy prosty przykład, który nam wyjaśnił, dlaczego takie postępowanie prowadzi do zadowalających wyników. Jeżelibyśmy chcieli określić rozkład barw w obrębie zbioru czterech kul, z których połowa jest białych, a połowa czerwonych, uogólniając ten rozkład barw, jaki spostrzeżemy na próbce złożonej z dwóch kul wyciągniętych przypadkowo, to jak przekonaliśmy się ~~w wyniku prostego~~ ~~łatwego rozważania~~, w czterech przypadkach próbki takie dadzą nam podstawę do uogólnienia prawdziwego, a tylko w dwóch przypadkach, i to różnych od siebie, uogólnienie będzie fałszywe. Prawdopodobieństwo zatem uogólnienia prawdziwego wyraża się w tym przykładzie stosunkiem czterech przypadków sprzyjających do sześciu możliwych, wobec prawdopodobieństwa 1:6 każdego z dwóch uogólnień fałszywych.

Gdy zatem wybieramy zbiór częściowy z większego zbioru i oceniamy własności całego zbioru według wybranej części, przyczem zwracamy uwagę na określone cechy istniejące lub brakujące w tej wybranej części, to prawdopodobieństwo wniosku w tem ma swą podstawę, że więcej jest możliwych takich próbek, które przynajmniej w przybliżeniu we własnościach swych są zgodne z własnościami całości, aniżeli próbek, które są zupełnie różne od całości.

kluzję, bądź w całości, bądź w części, pewność lub prawdopodobieństwo przesłanek. Prawdopodobieństwo konkluzji nigdy nie może być większe od prawdopodobieństwa najmniej prawdopodobnej przesłanki. U punktu wyjścia wnioskowania indukcyjnego mamy obok przesłanek jakiegokolwiek formy i treści przesłanki będące sądami o indywidualach lub gatunkach pewnego rodzaju, konkluzją jest zaś sąd albo o wszystkich, albo o którymkolwiek przedmiocie tegoż rodzaju. Te dwie formy konkluzji, nie różne od siebie w zakresie konkluzyj pewnych, należy rozpoznać w zakresie konkluzyj prawdopodobnych, ponieważ tutaj sąd o którymkolwiek przedmiocie danego rodzaju jest zawsze bardziej prawdopodobny od sądu o wszystkich przedmiotach tego rodzaju.

Indukcja, której żadna przesłanka nie jest konkluzją innej indukcji, jest indukcją pierwszego rzędu, indukcja, która ma wśród swych przesłanek konkluzję innej indukcji, jest indukcją drugiego rzędu. ~~Jakkikbyśmxxzatenxxuważalikxxzasadęxxjednostajnościxxprzyrodyxx~~ Według Milla każda indukcja, opierając się na indukcyjnej zasadzie jednostajności przyrody, byłaby indukcją drugiego rzędu.

Nicod pragnie znaleźć podstawy logiczne wniosków indukcyjnych pierwszorzędnych, których konkluzje są sądami o wszystkich przedmiotach danego rodzaju, nie zaś o którymkolwiek z nich.

Sąd o fakcie, jako przesłanka indukcji, oddziałująca na prawdopodobieństwo konkluzji, która jest prawem ogólnem, bądź przez kon-

firmację, wtedy gdy ów fakt podpada pod prawo ogólne, bądź przez infirmację, gdy ów fakt sprzeciwia się prawu ogólnemu. Konfirmacja i infirmacja nie posiadają równego znaczenia. Konfirmacja daje zawsze jedynie prawdopodobieństwo, infirmacja natomiast daje negatywną pewność. Nadto w każdym przypadku konfirmacji należy należy stwierdzić, czy przypadek ten jest dostatecznie różny od poprzednich na to, aby dawał zwiększenie prawdopodobieństwa konkluzji, oraz jak wielkie jest to zwiększenie prawdopodobieństwa. W związku z tem rozróżniamy dwa rodzaje indukcji, indukcję przez konfirmację oraz indukcję przez infirmację

Rozróżniwszy dwa rodzaje indukcji, indukcję przez confirmację oraz indukcję przez infirmację, zajęliśmy się tą drugą. Dla indukcji przez infirmację potrzeba, aby ~~pewne~~ możliwe uogólnienia były ^{niektórych} tak ze sobą powiązane, iżby odrzucenie czyli eliminacja ~~pewnych~~ z pomiędzy nich na podstawie infirmacji, powiększało prawdopodobieństwo pozostałych. Eliminacja jest całkowita, gdy infirmacja dotyczy ^{możliwych uogólnień} czy wszystkich ~~sądów /uogólnień/~~ z wyjątkiem jednego, jest zaś częściowa, jeżeli pozostaje więcej niż ~~jeden~~ z możliwych uogólnień, których eliminacja nie dotyka. Ażeby w tym przypadku oznaczyć wielkość prawdopodobieństwa któregośkolwiek z sądów /uogólnień/ pozostałych, trzeba znać początkowy rozkład prawdopodobieństw i trzeba ponadto założyć, że stosunek prawdopodobieństw sądów pozostałych po eliminacji jest taki sam, jak stosunek ich prawdopodobieństw początkowych. Jeżeli mamy prawo uczynić to założenie, to prawdopodobieństwo początkowe sądów wyeliminowanych rozdzieli się między sądy pozostałe w stosunku do ich prawdopodobieństw początkowych.

Na to, ażeby było możliwe wnioskowanie indukcyjne przez infirmację potrzebna jest przesłanka stwierdzająca, iż z pomiędzy grupy możliwych uogólnień przynajmniej jedno jest prawdziwe. Utworzenie ^{któraby czyniła zadość} zaś ~~takiej~~ grupy uogólnień tej przesłance, jest możliwe pod założeniem zasady determinizmu. Jest to zasada, według której, gdy A oznacza pewną własność lub cechę badanych przypadków, każdy przypadek, posiadający własność A, posiada także inną własność X taką, iż każdy

przypadek posiadający własność X, posiada także własność A. Założenie to znaczy innymi słowy, iż A posiada w każdym przypadku przyczynę X, niema A bez przyczyny, czyli A jest w każdym przypadku zdeteterminowane.

~~Gdy założymy tę zasadę determinacji, to dla każdego przypadku, w którym występuje własność A~~

Założenie ~~determinizmu~~ bywa niekiedy zacieśniane dodatkowo założeniem, iż A jest zdeteterminowane przez przyczyny bezpośrednio je poprzedzające w czasie i bezpośrednio stykające się z niem w przestrzeni. Założenia te są założeniami a priori, niezależnymi do poprzednich indukcji. ~~Dla~~ Dłazsze nadto warunki ograniczające zakres możliwych przyczyn mogą być postawione jako wyniki poprzednich wniosków indukcyjnych.

Dodaliśmy do założenia zasady determinizmu jeszcze pewne uwagi objaśniające:

1/ Założenie to, wyrażone w zasadzie jednostajności przyrody, było uważane przez Milla za założenie podstawowe dla wnioskowania indukcyjnego wogóle, natomiast Nicod przyjmuje je jako założenie jedynie dla indukcji przez infirmację, nie przesądzając, czy jest ono również niezbędne dla indukcji przez konfirmację.

1/ Założenie to jako przesłanka dla uogólnienia szukającego przyczyny jakiegoś A, nie musi być zasadą powszechną; dopuszczona jest możliwość, że założenie to pozostaje w mocy, nawet *g*dyby się okazało.

to, że jakieś B, C, nie są zdeterminowane.

3/ Założenie to jako przesłanka indukcji przez infirmację, jeszcze i wtedy pozwala uzasadnić konkluzję, gdy je stawiamy nie jako założenie pewne, lecz jedynie jako założenie prawdopodobne. Pewność zatem zasady determinizmu nie jest konieczną dla indukcji przez infirmację, jednakże stopień prawdopodobieństwa tej zasady tworzy granicę, ponad którą nie może wznieść się prawdopodobieństwo konkluzji, albowiem prawdopodobieństwo konkluzji wniosku nie może być większe od prawdopodobieństwa najmniej prawdopodobnej z pomiędzy przesłanek.

Dla eliminacji całkowitej potrzebne są, prócz założenia determinizmu, dwa jeszcze warunki: 1/ ~~Musimy mieć~~ ^{musimy mieć} spis własności towarzyszących A w pewnym indywidualnym przypadku, aby utworzyć ^{wyczerpująca} grupę możliwych uogólnień. 2/ Musimy mieć możliwość stwierdzenia, że znane nam fakty eliminują z tego spisu wszystkie możliwe przyczyny, z wyjątkiem jednej. W innych przypadkach eliminacja pozostaje częściową.

Z^ajęliśmy się w poprzednim wykładzie rozważaniem indukcji przez infirmację, pod założeniem, że znamy wszystkie własności, które towarzyszą ~~badają~~ własności A /dla której szukamy przyczyny/. przypuściliśmy jednak zarazem, że nie możemy przeprowadzić eliminacji zupełnej z powodu wielości przyczyn A, pozostała zatem pewna liczba niewyeliminowanych możliwości: X jest przyczyną A, Y jest przyczyną A, ... itp. Pytamy, czy wzięwszy pod uwagę jedno z tych uogólnień, np. X jest przyczyną A, możemy uzyskać ~~dowolnie wielkie~~ ^{większe jeszcze} prawdopodobieństwo, ~~xxx~~ ^{innymi} słowy, czy istnieje sposób uprawdopodobnienia przypuszczenia że X jest istotnie jedną z przyczyn A.

Na pytanie to odpowiada Nicod twierdząco, okazując, że przy pewnym dodatkowym założeniu można ^(indukcji przez eliminację) ~~pr~~prawdopodobieństwo ~~konkluzji,~~ nawet przy istnieniu wielu przyczyn, zbliżyć dowolnie do pewności przez rozszerzanie badania na coraz to dalsze przypadki. Treścią tego ^d dodatkowego założenia jest, że jeżeli wiemy, że istnieje co najmniej m różnych przyczyn A, to jest nieskończenie mało prawdopodobne, aby tych przyczyn było nieskończenie więcej od m. Jeżeli istnieje m różnych przyczyn A i według zasady determinizmu konieczna jest jakaś przyczyna na to aby A wystąpiło, to znaczy to innymi słowy, że warunkiem koniecznym dla A jest alternatywa m przyczyn, czyli warunków wystarczających. Zasada, którą przyjmuje Nicod brzmi w dokładnem sformułowaniu jak następuje:

Jeżeli wiadomo, że nie istnieje dla A warunek konieczny, któryby był alternatywą mniej niż m warunków wystarczających, i jeżeli przez P oznaczymy prawdopodobieństwo twierdzenia, że istnieje dla A warunek konieczny w postaci alternatywy złożonej z mniej niż N warunków wystarczających, gdy N jest większe od m , to prawdopodobieństwo P zmierza do pewności, gdy N wzrasta nieograniczenie.

Widzieliśmy w ostatnim wykładzie, w jaki sposób założenie, że jest nieskończenie mało prawdopodobne, aby istniała nieskończona liczba różnych przyczyn zjawiska A, wystarcza, aby indukcja przez eliminację dała nam dowolnie wielkie prawdopodobieństwo dla twierdzenia "X jest przyczyną A". A mianowicie, jeżeli danych nam jest N przypadków takich, że jakiegokolwiek dwa z nich wybierzemy, to mają one tylko A oraz X wspólne, a wszystkie inne różne, to możliwe są tylko dwie ewentualności: albo X jest przyczyną A, albo w każdym z tych przypadków jest inna przyczyna A, czyli jest conajmniej N różnych przyczyn A. Jeżeli ~~zax~~ przeto X nie jest przyczyną A, to X ma conajmniej N różnych przyczyn, jeżeli zaś odwrócimy tę implikację, to wnioskujemy, że prawdopodobieństwo twierdzenia "X jest przyczyną A" jest conajmniej równe prawdopodobieństwu, nazwaliśmy je P, że X ma mniej niż N przyczyn. Lecz prawdopodobieństwo P, wedle przyjętej zasady wzrasta nieograniczenie przy wzroście N, wyszukując przeto corazto więcej takich przypadków, które mają tylko X oraz A wspólne, otrzymujemy dla uogólnienia "X jest przyczyną A" prawdopodobieństwo wzrastające bez ograniczenia.

W całym tem rozważaniu zakładaliśmy, że ~~waxk~~ znamy wszystkie zjawiska, które w badanych przypadkach towarzyszą zjawisku A. Założenie takiej doskonałej wiedzy nie jest jednak nigdy w rzeczywistości spełnione, nawet jeżeli a priori ograniczymy zakres możliwych

przyczyn do okliczności bezpośrednio poprzedzających A i sąsiadujących z niem w przestrzeni. Pytamy przeto z kolei, jak postępuje wnioskowanie indukcyjne ~~px~~ w przypadkach, których własności tylko częściowo są znane, przy czem niewiadomo również, czy te nieznanne własności mogą być w rozumowaniu pominięte. W przypadkach takich, jak wykazuje Nicod indukcja przez eliminację nie może nam dać konkluzji uzasadnionych z dostatecznym prawdopodobieństwem, z prawdopodobieństwem, które moglibyśmy zwiększać nieograniczenie ~~przez~~ rozszerzając corazto zakres badania. W takich przeto przypadkach trzeba odwołać się do indukcji przez confirmację.

Streszcz. wykł. 24.

30.I.1929.

Zasada iloczynu prawdopodobieństw:

$$AB/\dot{E} \quad A/Z.B/AZ \quad B/Z.A/BZ$$

Streszcz. wykł. 25.

5.II.29.

Stosunek prawdopodobieństwa prawa p przed sprawdzeniem go w nowym przypadku q do jego prawdopodobieństwa po tem sprawdzeniu jest równy stosunkowi prawdopodobieństwa tego sprawdzenia do pewności.

Ażeby zatem nowy przypadek sprawdzający q zwiększał prawdopodobieństwo prawa p, potrzeba i wystarcza:

1/ by prawo posiadało niezależnie od tego sprawdzenia jakieś, choćby bardzo małe prawdopodobieństwo, 2/ by nowe sprawdzenie nie było niewątpliwe przed jego dokonaniem.

Streszcz. wykł. 26.

16M.II.1929.

48

Historja metod badania indukcyjnego, Arystoteles, inductio per enumerationem simpl.

Bacon.

Streszcz. wykł. 27.

20.II.1929.

Metody Milla. Mają one na celu wykrywanie przyczyn i skutków. Przyczyną pewnego zjawiska według Milla jest ogół tych okoliczności, stale je poprzedzających, które są ~~konieczne~~ wystarczające aby owo zjawisko powstało, czyli jak Mill wyraża się, po których owo zjawisko występuje stale i bezwarunkowo.

Metoda zgodności zawiera się w regule następującej: Gdy różne przypadki badanego zjawiska mają tylko jedną okoliczność wspólną, to ta jedna okoliczność wspólna jest przyczyną, lub skutkiem, badanego zjawiska.

Metoda ta opiera się zatem na założeniu, że żadna z okoliczności, które można wyłączyć bez wpływu na badane zjawisko, albo też taka iż dane zjawisko może zachoczyć, gdy ona jest nieobecna, nie jest połączona związkiem przyczynowym z tem zjawiskiem. Stosując metodę zgodności, postępujemy zatem w ten sposób, że porównujemy rozmaite przypadki, w których zachodzi dane zjawisko, aby wyszukać jego przyczynę lub skutek. To co tym przypadkom jest wspólne, pozostaje w stosunku przyczynowym do tego zjawiska.

~~Streszcz. wykł. 28.~~

~~23.11.1929.~~

Metoda różnicy wyraża się w regule następującej: Gdy przypadek, w którym istnieje badane zjawisko, i przypadek, w którym ono nie istnieje, mają wszystkie towarzyszące okoliczności wspólne, z wyjątkiem jednej tylko, a ta jedna zachodzi tylko w pierwszym przypadku, to okoliczność owa jest skutkiem, albo przyczyną, albo konieczną częścią przyczyny badanego zjawiska.

Podstawą zatem dla tej metody jest przyjęcie, iż poprzednik pewnego zjawiska, którego nie można wykluczyć bez wpływu na istnienie badanego zjawiska, jest przyczyną całkowitą lub częściową tego zjawiska. Następnik, który przestaje istnieć, gdy zostanie usunięty jeden z jego poprzedników, jest skutkiem tego właśnie poprzednika. Stosując metodę różnicy, postępujemy zatem w ten sposób, że porównujemy przypadki, w których dane zjawisko zachodzi, z przypadkami, w których go niema, aby odkryć, w czym jedne są od drugich różne. Zarówno metoda zgodności, jak i metoda różnicy są metodami eliminacji, przyczem metoda zgodności opiera się na założeniu, że wszystko, co może być wyeliminowane, nie pozostaje w związku przyczynowym z badanym zjawiskiem, podstawowe założenie metody różnicy brzmi, że co nie może być wyeliminowane, pozostaje w związku przyczynowym z badanym zjawiskiem. Metodę zgodności stosujemy, obserwując zjawiska w ich związkach naturalnych, metoda różnicy jest przeważnie metodą eksperymentu, wymaga bowiem, by dwa przypadki, które porównujemy ze sobą, dokładnie były zgodne we wszystkich okolicznościach z wyjątkiem tej jednej, która jest przedmiotem badania. Tego rodzaju

ju przypadki prawie nie zdarzają się w naturze, natomiast postępując z dostateczną ostrożnością potrafimy, jak sądzi Mill, uzyskać je eksperymentalnie.

Metoda zgodności pozwala nam stwierdzić, że pewna okoliczność stale poprzedza badane zjawisko we wszystkich obserwowanych przypadkach, lecz nie pozwala ona rozstrzygnąć, czy ta okoliczność jest wszystkim przypadkiem jedynym wspólnym poprzednikiem badanego zjawiska. Pozwala ona przeto jedynie sądzić, że pewna okoliczność jest stałym poprzednikiem badanego zjawiska: nie daje jednak podstawy do wniosku, że jest ona jego bezwarunkowym poprzednikiem, czyli przyczyną. Jest zatem metoda zgodności jedynie wstępem do zastosowania metody różnicy, która dopiero pozwala stwierdzić, czy pewien stały poprzednik jest także bezwarunkowym poprzednikiem, wskazuje nam bowiem ona ku temu drogę eksperymentalną wywołania badanego zjawiska, przez wprowadzenie nowej okoliczności do istniejącego zespołu warunków.

W przypadkach, w których poprzedniki badanego zjawiska tworzą całość złożoną, tak iż jej poszczególne składniki nie dadzą się odtworzyć osobno, stosujemy metodę zgodności i metodę różnicy łącznie w pewnej samoistnej odmianie. Przypuścimy, że mamy zbadać związek między poprzednikiem A i następnikiem a, przy czem okoliczności A nie potrafimy uzyskać niezależnie od okoliczności towarzyszących B, C, ... Badamy w takim razie szereg przypadków, w których dane jest zjawisko a, przy pomocy metody zgodności, i przypuścimy, że wszystkie one zawierają A. Badamy następnie

Sirena. myk. 29.

27. II. 1929. 52

(Lepikn 1922/24 Sirena. myk. XLVI) Sirena. myk. 29.

invertebrata.

Sirena. myk. 30.

2. III. 1929.

Piąta reguła indukcji, podana przez Milla dotyczy metody zmian współtowarzyszających: Zjawisko, które się zmienia wraz z pewną określoną zmianą innego zjawiska, jest jego przyczyną lub jego skutkiem, lub wogóle jest połączone z niem jakimś związkiem przyczynowym. Sformułowanie powyższe podkreśla tę trudność istotną dla metody zmian współtow., iż posługując się nią dla wykrycia stosunku przyczynowego między dwoma zjawiskami nie możemy z góry rozstrzygnąć czy pierwsze jest przyczyną drugiego, czy drugie przyczyną pierwszego, czy oba mają inną jeszcze jakąś wspólną przyczynę. Aby to rozstrzygnąć należałoby zbadać, czy jeden szereg zmian da się wywołać przez drugi. - Metody zmian współtow. używa się bądź w przypadkach, w których nie można zastosować innych metod, bądź łącznie z metodą różnicy, celem ilościowego ujęcia zależności.

Jako szczególnie pouczający przykład zastosowania^o metod badania indukcyjnego wzięliśmy rozumowanie~~nia~~ mające na celu zbudowanie teorii tworzenia się rosy. Jak widzieliśmy w tym przykładzie, badanie należy rozpocząć od ustalenia znaczenia terminu rosa, t.j. zakresu zjawisk, które chcemy badać i odgraniczenia zjawiska rosy od zjawisk podobnych, lecz odmiennych. ~~Następnie zebraliśmy zjawiska, prze-
przedstawiające przykłady tworzenia się rosy, analogicznej do rosy
nocnej, w rozmaitych okolicznościach. Wszystkim tym przykładom to~~

Musimy odgraniczyć rosę od deszczu i mgły i ograniczyć używanie wyrazu rosa do przypadków samorzutnego /nie będącego zatem wydzielaniem/ pojawiania się wilgoci na powierzchni ciał, które znajdują się na powietrzu, w czasie w którym nie opada ona w żadnej widzialnej postaci. Wszystkim przypadkom, w których obserwowaliśmy tak określone zjawisko ta jedna okoliczność była wspólna, że temperatura przedmiotu pokrywającego się rosą była niższa, niż temperatura stykającego się z nim powietrza. Mamy tu przeto doskonałe zastosowanie metody zgodności. Metoda ta nie może nas jednak pouczyć, co jest tu przyczyną, a co skutkiem i ażeby się tego dowiedzieć musimy odwołać się do metody różnicy, porównując przypadki powstawania rosy z temi, w których jej niema, mimo podobnych na ogół okoliczności towarzyszących.

Stron. wydł. 21.

9. III - 1922.

(Lopiden 1922/23, Stron. wydł. XLIX) - o wygoliniach
i malacji.

nieki yantrik, unie ussi jednal mnyuzn aborup, rakhocuznye, i stuzyo
~~usuzn~~ ~~ifimuzny~~ / jednye u pnyubiciini / ixuznyy mebrny yantrik /

Dya ruci metimuzny yantri kine, RUCIE OTSPUSBY FIAN RUKONELON, INDI
~~af~~ asionozny uktutu plerentacep. Nandu in i pnyuzny unie tyta konyte-
 zivni usky stuni, ker tuki ruelia ul pestobuge, kpyonduzji 10' 10' 10'
 nyple unie mnyuznyy, joritione dlu RUCIE yantri ul ruci' cadoniz
 jep mnyuzny;

Dandi uktutu uktuy rucine' id unud FIAN STUZYO // Uie yantri
 us' konyte' unie unie tyta konyte, ie ul yantri unie u kine, ker /
 dnyre pnyubici. Ue rucionis jednal jep charakton tuch, by unie ul
 potuzniz amoznye, yintuzie unie obrozci dety us' unie unie
 deduznye koneloznye opnyuzny unie mnyuznyy, Tak jep dya' id jep
 unie unie unie unie unie.

34.

2.

Getz usany namu pnyayure, 2 dnyel vyidol namo emoy use,
 to usnan namu, 2 jarkit, gennical pnyayure ano vaiae. Wsli-
 yemi fiondenimni unkoroni to me pnyayure, lea pnyay-
 ure, angli usnan vyidimny one pnyayure. Jicki usany
 pnyayure yivite, vyte 4 teoyi izel spenit, to pnyayure viny
 do pnyayure teoyi pnyayure, ie otomni one yivite vyidol obakoyi
 2 unkoroni vyidol otomni 2 teoyi. Pnyayure to pnyayure un-
 yemi pnyayure, to pnyayure 2 otomni unkoroni pnyayure, mo-
 vlyte, jarkit 2 pnyayure jarkit unkoroni pnyayure ne
 vlyte unkoroni, ie pnyayure, lea ni uli pnyayure me vlyte tey'
 obakoyi vyidol, ^{ie pnyayure} me vlyte, lea obakoyi. Jicki pnyayure
 pnyayure, otomni lea pnyayure to teoyi, ie otomni vlyte
 lea vlyte obakoyi 4 lea vlyte, to vlyte ie to lea vlyte-
 vlyte, 4 otomni uli pnyayure vlyte jarkit 4 vlyte pnyayure
 vlyte pnyayure. Jicki otomni jarkit 4 unkoroni. Vlyte vlyte
 vlyte jarkit vlyte 4 unkoroni vlyte, lea ot otomni,
 4 vlyte vlyte vlyte ot otomni vlyte obakoyi. Wsli-
 vlyte unkoroni unkoroni vlyte vlyte to pnyayure vlyte
 vlyte; vlyte me vlyte vlyte vlyte vlyte vlyte vlyte

Te puna nasa mila eolepa: Eolepa bade charaktir, inohu,
 y'atenuoni ot uolomoni, jake y'atenuoni e p'etani p'etani, u'atenuoni.
 pi na u'atenuoni charaktir. P'etani eolepa, pi u'atenuoni p'etani u'atenuoni
 dau'atenuoni y'atenuoni eolepa ot neta uolomoni, u'atenuoni eolepa u'atenuoni
 onoina u'atenuoni p'etani u'atenuoni, pi ke p'etani, p'etani u'atenuoni
 u'atenuoni, pi ke u'atenuoni u'atenuoni u'atenuoni. T. u. u'atenuoni
 u'atenuoni, re u'atenuoni u'atenuoni, u'atenuoni, u'atenuoni u'atenuoni,
 u'atenuoni u'atenuoni, u'atenuoni u'atenuoni u'atenuoni u'atenuoni.

pofeume uteriq; et occidentem impugnat et et contra uentum impugnat,
 apudque Terrae iugum in uentibus gratae ^{u. j. jugi} hinc melius obliuioni, ob illu-
 cydo zjovides pofeume ~~utero uentis equatit~~, et p'ur' qd' me in p'ur' q'ant'
 n'andriq;us ita b'adum'. G'ndit' q'p' p'ur' impugnat' z'antid' p'ofeumq'
 h' u'ant'ia' Tol'um' axidum' m'etia', jedudujine z'antid'z'ant' z' q'f'omq'
 p'ur' p'ur' d'ojumq'. x' d'u' b'et' p'om'ia' ita' d'ant'z' u'at'z' p'ur' d'ojumq'
 u'p'p'ur' u' h'ent'p'li, p'it', u'ile' u'ant'iz' p'ur' p'ur'. u'ant'iz' i'p'o' u'ant'iz'
 p'ur' d'ojum' b'adum' z'antid' p'ofeumq', u'ant'iz' u'ant'iz' d'ant'iz' u'nt'
 d'ojumq'; u'ant'iz' p'ur' d'ojumq' h'et' d'ant'iz' q'ant'
 h'ent'z' d'ant'iz' u'nt' d'ant'iz' q'ant'iz' u'ant'iz' h'et' u'ant'iz' b'adum'
 z'antid' p'ofeumq' b'ep'ur' d'ia' m'et' d'ant'iz' u'ant'iz' q'ant'iz' u'nt'
 h'et' p'ur' p'ur' d'ojumq', h'et' p'ur' d'ant'iz' b'et' b'ep'ur' d'ia' u'ant'iz' u'nt'
 u'ant'iz' q'ant'iz' u'nt' d'ant'iz' u'nt' z' u'ant'iz' u'ant'iz' u'nt'. T'ut'
 u'ant'iz' q'ant'iz' u'nt' d'ant'iz' u'nt' z' u'ant'iz' u'ant'iz' u'nt'. T'ut'
 u'ant'iz' b'adum' p'ur' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt'
 u'ant'iz' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt'
 h'et' p'ur' d'ojumq' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt'
 T'ut' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt'
 u'ant'iz' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt' u'ant'iz' u'nt'

notyep. Be upadivnena jep p'oblyennoy razvorenii nedozh stinny i ome-
 kompyrenny us, ie jesi n' m'ennolore, be otkor volenitely u tyu abo ~~u~~
 vromplei stie otn spobucenim podtne pot k'itje vlyden, 4 stinnye in
 tyjuro bolitjke, k'antlarn; leu tu alatinu nie jesi v' d'icivain spobucen-
 v'ru ot vinyde jep v' d'icivain v' d'icivain; v' d'icivain v' d'icivain v'
 otk'icivain, 4 v' d'icivain v' d'icivain. P'oblyennoy v' d'icivain, o j'iki
 choti, j'iki v' d'icivain v' d'icivain v' d'icivain v' d'icivain.

petrovy obratky at jedna tyznu mrazny; Jitica obci, na fobnywe,
 me noim bonim vedudiji w bodenice zivnit vytenyeh poradie, ni
~~transfektivanis unobim unyvedrozije pelenie vyptenie odobimim wafyryzjezh~~
 na pnbrij yevitak. Pospri intarem wudnie wprostie potwostu mrazenie
 permye oblicuvoni, jednotie hzoti, qdy pnyymije im pnuenie dny uvolkie,
 vytyerazji uymniti unie, me unie; at tyh same ve veduizje zabavei

prawa wspaniale to przede do wyobraźni, ale w to wspaniale, również jest to, ale to z tymi zjednoczonymi miedzy sobą, jednolitym.

Wielki język ot. Książki w której jest to wyobraźnia, w to wspaniale 1: i to
prawa wspaniale to to wspaniale nie jest, natomiast marzyciel jest to wspaniale, ale
wspaniale, i to fantazja wyobraźni i perwersji wspaniale, 2: i to
wspaniale wyobraźni i to wyobraźni (wspaniale), wspaniale jest to wspaniale
i fantazji wspaniale. To to wspaniale wspaniale jest to, wspaniale
wspaniale i to wspaniale wspaniale wspaniale. Wspaniale to to wspaniale
wspaniale, to wspaniale - to to wspaniale wspaniale - to to to to to to
to
wspaniale wspaniale wspaniale wspaniale.

un'ani jika upacara itu sendiri juga sebagai suatu kegiatan, mungkin dengan
 nilai kadarnya itu lebih banyak sebagai suatu kegiatan yang lebih.
 Pada jitu ini akan ada beberapa hal, antara lain: 1° upacara yang diadakan di tempat
 upacara, 2° upacara, 3° upacara, 4° upacara, 5° upacara, 6° upacara, 7° upacara, 8° upacara, 9° upacara, 10° upacara.
 Selain itu, upacara yang diadakan di tempat upacara, 1° upacara, 2° upacara, 3° upacara, 4° upacara, 5° upacara, 6° upacara, 7° upacara, 8° upacara, 9° upacara, 10° upacara.
 Selain itu, upacara yang diadakan di tempat upacara, 1° upacara, 2° upacara, 3° upacara, 4° upacara, 5° upacara, 6° upacara, 7° upacara, 8° upacara, 9° upacara, 10° upacara.

Salah satu upacara yang diadakan di tempat upacara, 1° upacara, 2° upacara, 3° upacara, 4° upacara, 5° upacara, 6° upacara, 7° upacara, 8° upacara, 9° upacara, 10° upacara.
 Selain itu, upacara yang diadakan di tempat upacara, 1° upacara, 2° upacara, 3° upacara, 4° upacara, 5° upacara, 6° upacara, 7° upacara, 8° upacara, 9° upacara, 10° upacara.
 Selain itu, upacara yang diadakan di tempat upacara, 1° upacara, 2° upacara, 3° upacara, 4° upacara, 5° upacara, 6° upacara, 7° upacara, 8° upacara, 9° upacara, 10° upacara.

Pada upacara yang diadakan di tempat upacara, 1° upacara, 2° upacara, 3° upacara, 4° upacara, 5° upacara, 6° upacara, 7° upacara, 8° upacara, 9° upacara, 10° upacara.
 Selain itu, upacara yang diadakan di tempat upacara, 1° upacara, 2° upacara, 3° upacara, 4° upacara, 5° upacara, 6° upacara, 7° upacara, 8° upacara, 9° upacara, 10° upacara.
 Selain itu, upacara yang diadakan di tempat upacara, 1° upacara, 2° upacara, 3° upacara, 4° upacara, 5° upacara, 6° upacara, 7° upacara, 8° upacara, 9° upacara, 10° upacara.

N specialuoli pastiriel nunk socijologijam, jom uz. u ekonomij politikam;
 sub etologi, spidam putamic opora: jatic charaktirizacij, 2 partiml unegitumyl
 purum, kome beicemy pot uzuz. Dopolne; unuce o spolecnosti; uzuz 10-
 gionij putamic ten nianej positione: jatic k, purum, u kstingl unegit
 otricki parier tunc spolecny. kuzitac elementiz, charaktirizacie ten to-
 teumy k, u ten spid's unegitac at nicksi valerie (coners), te me ten mo-
 lieve unegitacome ilt u jaticis drommyle kombinacijam. Te ulenivni uz, ne-
 dypatrami unuc unegitacome, nedny kstingl dicit, uz ujeticila spolecne.
 A intan unrelacie unegit elementim parier tunc spolecnyo unegitacome
 unuc unegitacome unava podotrac, unegitacome u part purumunegit unegitacome
 jedny kstingl unegitacome po unegit. Qualitacome part purumunegit, unegit
 kstingl ^{unegit} ten unegitacome, unegitacome unuc unuc unegitacome, unegit part
 unegitacome, ten zagatunim unegitacome socijologij.
 Unegitacome unegitacome unegitacome, jatic charaktirizacie unegitacome un-
 teumy, unegitacome unegitacome unegitacome, unegitacome unegitacome unegitacome
 alba unegitacome unegitacome unegitacome unegitacome, unegitacome unegitacome
 unegitacome, alba unegitacome unegitacome. Unegitacome unegitacome unegitacome un-
 teumyl unuc unegitacome u jedny sub unegitacome unegitacome. Unegitacome unegitacome
 unegitacome unegitacome unegitacome unegitacome unegitacome unegitacome unegitacome,
 jedny unegitacome unegitacome unegitacome, te unegitacome unegitacome unegitacome unegitacome.

Tępnin korigi' lub prisp wie jui rōmowany z dokonalenim ię ; wōmnie,
 jistie kōpca unygnowane, ię dokonalenie (Tępnie iōmōgę y yōmōdellę yōfōmnyel),
 nie jui pōmōwōtōw nōdōlōjōmnyel, lę tōmōdōlōnōw dōmōdōlōjōmnyel pōmōw

stōmōwōtō w sōjōlōjōj. ^W lōjōjōw l' o tōjōjōnōw nōjōw y lōjōjōj pōmōwōtō kōjōm
 mōdō kōdōmōw yōmōd kōfōmnyel, pōlōjōjōw nō pōmōwōtōw iōmōwōtō tōjōjōw pōmōw

lōjōjōj' o dōmōwōtōw nōmōw mōmōwōjōmnyel, kōjōjōw iōmōw, jōjōjōw lōjōjōw nōmōw, pōmōw
 nōjōw y pōmōw nōjōjōw mōmōwōtōw nōjōjōw lōjōjōj. Tōjōjōw yōmōd nōjōjōw dōjōjōw

jōjōjōw tōjōjōw nōmōw nōjōjōmnyel, yōmōwōjōjōw Tōmōwōtōw, kōjōjōw pōmōwōtō
 jōjōjōw dōmōwōtōw z mōmōw pōmōwōtōw iōmōwōtōw iōmōwōtōw iōmōwōtōw yōmōwōtōw

zōjōjōw pōmōwōtōw nōmōwōtōw. z dōjōjōjōw jōjōjōw tōjōjōw sōjōlōjōjōw lōjōjōw nōmōwōtōw
 lōjōjōw, jōjōjōw kōdōmōw nōjōjōmnyel nōjōjōw pōmōwōtōw o tōjōjōw iōmōwōtōw pōmōwōtōw yōmōwōtōw

zōjōjōw nōmōwōtōw nōjōjōmnyel. Tōjōjōjōw dōmōwōtōw tōjōjōw iōmōwōtōw sōjōlōjōjōw pōmōw nōjōjōmnyel
 nōjōjōw jōjōjōw nōmōwōtōw yōmōwōtōw dōmōwōtōw o tōjōjōw nōjōjōw nōjōjōmnyel iōmōwōtōw

zōjōjōw nōjōjōw nōjōjōmnyel. ~~zōjōjōw nōjōjōw nōjōjōmnyel dōmōwōtōw~~ dōmōwōtōw iōmōwōtōw jōjōjōw
 nōjōjōw nōjōjōw, ię pōmōw nōjōjōmnyel tōjōjōw nōjōjōmnyel zōjōjōw nōjōjōw nōjōjōmnyel

zōjōjōw, yōmōwōjōjōw nōjōjōmnyel zōjōjōw nōjōjōw ię tōjōjōw, ię o tōjōjōw nōjōjōw nōjōjōmnyel
 nōjōjōw nōjōjōw, nōjōjōw tōjōjōw nōjōjōw nōjōjōw tōjōjōw tōjōjōw nōjōjōw nōjōjōmnyel tōjōjōw

i nōjōjōw nōjōjōw iōmōwōtōw nōjōjōw nōjōjōw nōjōjōw nōjōjōw nōjōjōw nōjōjōmnyel.

zōjōjōw nōjōjōw nōjōjōmnyel tōjōjōw nōjōjōw nōjōjōw nōjōjōw nōjōjōw nōjōjōmnyel.

Przejawiają one różnicę między sobą, jakkolwiek w rzeczywistości są to formy tej samej formy, różniące się tylko ilościowo. W tym celu należy zbadać je dokładnie i opisać je w sposób precyzyjny, aby móc je porównać z innymi formami. W tym celu należy zbadać je dokładnie i opisać je w sposób precyzyjny, aby móc je porównać z innymi formami.

Wskazywać należy na różnice między formami, jakkolwiek w rzeczywistości są to formy tej samej formy, różniące się tylko ilościowo. W tym celu należy zbadać je dokładnie i opisać je w sposób precyzyjny, aby móc je porównać z innymi formami. Wskazywać należy na różnice między formami, jakkolwiek w rzeczywistości są to formy tej samej formy, różniące się tylko ilościowo.

romyński

zjawisk epistemicznych, które są ^{romyński} (wzrostem) podświadomymi, w których miłość i żądza
epistemiczne, oświeceniowe i nie, wreszcie, które odwołują się do wartości faktów.

Objawiają się one w tym, że w rzeczywistości nie ma żadnego wyrażenia / i fa-
miliarne i w tym podobne. Wskazanie natomiast intelektualne nie odwołuje się

właściwie do wyrażenia, ale do wyrażenia, to jednak wyrażenie nie ma wyrażenia
epistemicznego, które jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie nie ma wyrażenia, ponieważ

wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ
wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ

wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ
wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ

wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ
wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ

wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ
wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ

wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ
wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ

wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ
wyrażenie jest wyrażeniem, wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ wyrażenie jest wyrażeniem, ponieważ

—

toho naučitelje: na kópníci přestavny, Teologickému učitelji vyříd-
mými jasnými důkazy a sít naučitelstvom, na kópníci dypnu
učitelstvom vstava a tým celým vstava abstrakce, na kópníci vstava
vstava vstava, jedine vstava, vstava vstava vstava vstava
vstava vstava i vstava vstava vstava.

Firenze. 4. v. 41.

25.5.1929.

Nalej stranic ot opimelnosti finansijske namembnosti, prax praximovani, 3. v. 41, 4. v. 41, 5. v. 41, 6. v. 41, 7. v. 41, 8. v. 41, 9. v. 41, 10. v. 41, 11. v. 41, 12. v. 41, 13. v. 41, 14. v. 41, 15. v. 41, 16. v. 41, 17. v. 41, 18. v. 41, 19. v. 41, 20. v. 41, 21. v. 41, 22. v. 41, 23. v. 41, 24. v. 41, 25. v. 41, 26. v. 41, 27. v. 41, 28. v. 41, 29. v. 41, 30. v. 41, 31. v. 41, 32. v. 41, 33. v. 41, 34. v. 41, 35. v. 41, 36. v. 41, 37. v. 41, 38. v. 41, 39. v. 41, 40. v. 41, 41. v. 41, 42. v. 41, 43. v. 41, 44. v. 41, 45. v. 41, 46. v. 41, 47. v. 41, 48. v. 41, 49. v. 41, 50. v. 41, 51. v. 41, 52. v. 41, 53. v. 41, 54. v. 41, 55. v. 41, 56. v. 41, 57. v. 41, 58. v. 41, 59. v. 41, 60. v. 41, 61. v. 41, 62. v. 41, 63. v. 41, 64. v. 41, 65. v. 41, 66. v. 41, 67. v. 41, 68. v. 41, 69. v. 41, 70. v. 41, 71. v. 41, 72. v. 41, 73. v. 41, 74. v. 41, 75. v. 41, 76. v. 41, 77. v. 41, 78. v. 41, 79. v. 41, 80. v. 41, 81. v. 41, 82. v. 41, 83. v. 41, 84. v. 41, 85. v. 41, 86. v. 41, 87. v. 41, 88. v. 41, 89. v. 41, 90. v. 41, 91. v. 41, 92. v. 41, 93. v. 41, 94. v. 41, 95. v. 41, 96. v. 41, 97. v. 41, 98. v. 41, 99. v. 41, 100. v. 41.

Gdyż tych wórn leni więcej, to stwarzają się trudności w oparciu się o również kow-
 bris ocean; i woi przykady jedynej jedynej wórn, aby se wnie ocean u wly
 porównat. Stawmyż, że jest wórn Miller wórn. Otrzymamy zasady i czo-
 łowi jest pomiarowe wórn. Wie jest on jedynk jedynej wórn,
 bez wstawianiem wórn, jedynej, ale wnet wórn wórn wórn
 wórn wórn; ale wstawianiem sta wnet wórn wórn wórn
 wórn wórn, i wórn wórn wórn wórn wórn wórn wórn wórn
 wórn wórn wórn, wórn wórn wórn wórn wórn wórn wórn
 wórn.

naproti tomu, na tradovni vypravleny, tak, ze mizna jichle
 odstavky prevedeni, mizny esentiv, vnešni badani mudi
 komunikacny, lez a vytetu, a badani mudi komunikacny
 mudi by' kormen vypravleny badani komunikacny. Podnik

predstavu; yevni, ^{dozvrazni} na vymane i vypravleny ien potrasen stinnu.
 vypravleny i ^v ⁱⁿ ⁱⁿ ⁱⁿ mudi, ze mudi vypravleny, *

istinye gomu vypravleny vypravleny. mudi vypravleny berze
 v ^v ^v ^v ^v badani vypravleny, mudi vypravleny berze
 mudi vypravleny) **

* Mde mudi mudi mudi mudi komunikacny a komunikacny
 komunikacny komunikacny a komunikacny badani, lez a vypravleny
 inman. Podnik, vypravleny mudi komunikacny ien komunikacny
 to, ze vypravleny, one badani vypravleny mudi vypravleny, jich mudi

vypravleny, lez a vypravleny a tradovni mudi ze mudi, vypravleny vypravleny
 mudi mudi, vypravleny, jichle mudi, vypravleny, ad i mudi.
 lez vypravleny badani a mudi komunikacny mudi by' mudi

vypravleny jichle vypravleny mudi, vypravleny, vypravleny, lez
 vypravleny mudi, jichle lez i jichle vypravleny jichle mudi.
 lez mudi na mudi, ~~vypravleny~~ mudi vypravleny vypravleny

dla budowy komunikacji jest psychologią i w tym kierunku
 dla nauk humanistycznych, myślenie psychologiczne przy psychologii
 i naukach przyrodniczych, a psychologią ogólną to ^{psychologii} ~~psychologii~~
 humanistycznych. ^{psychologii} ~~psychologii~~ nauki humanistyczne
 literatury, filozofii, prawa, ekonomii ogólną, etnologii i t.j. Należy
 też w tym kierunku. W tym kierunku: etnologii ogólną,
 do nauk przyrodniczych, filozofii i etnologii ogólną nauki
 nauki filozofii. -

1328/1329

Materialy noine

Przypuśćmy, że w pewnym indywidualnym przypadku własności A towarzyszą własności U, W, X, Y, Z,

Grupa możliwych uogólnień:

U jest przyczyną \times A itp.

Zasada determinacji gwarantuje, że wśród tych możliwych przyczyn jest jakaś rzeczywista przyczyna.

Eliminację przeprowadzamy, szukając przypadków, w których jest U W ... niema zaś A. Eliminacja całkowita da się przeprowadzić gdy jedna z okoliczności towarzyszących np. X jest jedyną przyczyną A. Natomiast gdy przyczyn A jest więcej, eliminacja całkowita nie daje się przeprowadzić, przypuśćmy np. że po znalezieniu i zbada-
możliwe
daniu szeregu faktów, pozostały niewyeliminowane przyczyny X Y Z, jak przekonać się o tem, czy są one naprawdę przyczynami? Innymi słowy, czy możliwą jest jeszcze inny sposób dalszej eliminacji?

~~Aby odpowiedzieć na to pytanie, wejść trzeba na drogę okólną i za-
czy
pytać z kolei, która z tych pozostałych jeszcze przyczyn nie jest
u
przyczyną konieczną. Szukamy teraz przeto takich przypadków, w których nie byłoby X Y Z ..., a byłoby A. Może przytem okazać się, że wprowadzie żadna z tych przyczyn sama dla siebie nie jest konieczną że jednak konieczną jest ich alternatywa.~~

Otóż w tym przypadku dla dalszej eliminacji konieczną jest według

~~Nicod przesłanka następująca:~~

Otóż można i tym przypadku, powiada Nicod, gdy tylko zgodzimy się na pewną dodatkową przesłankę, postąpić dalej w wnioskowaniu i prawdopodobieństwo konkluzji indukcji przez eliminację zbliżyć do pewności, tzn. ~~nie~~ powiększać bez teoretycznego ograniczenia prawdopodobieństwo konkluzji, przez rozszerzanie badania na coraz to dalsze przypadki, jakich zbadanie okaże się tylko potrzebne, ograniczenie może być tylko praktyczne, spowodowane niemożnością wyczerpania materiału faktycznego, niemożnością poznania wszystkich przypadków.

*

(kop. i mat. 1926/27 Nr. 372)

Zasada, którą przyjmuje Nicod, ~~jest następująca~~ powiada, że jeżeli ~~nie wiemy~~ wiemy, że conamniej m istnieje różnych przyczyn własności A, to jest nieskończenie mało prawdopodobne, aby tych przyczyn było nieskończenie więcej od m. Dokładnie formułuje Nicod zasadę tę jak następuje: Jeżeli wiadomo, że nie istnieje dla A warunek konieczny, któryby był alternatywą mniej niż m warunków wystarczających, i jeżeli przez P oznaczymy prawdopodobieństwo twierdzenia, że istnieje dla własności A warunek konieczny w postaci alternatywy złożonej z mniej niż N warunków wystarczających, to prawdopodobieństwo P zmierza do pewności, gdy N wzrasta nieograniczenie.

(Dop. i materiał. 1926/27 nr. 373)

Wykł. 23.

26.I.1929.

Przypuśćmy przeto znów, że A występuje w pewnym przypadku razem z U, W, X, Y, Z, i że po zastosowaniu eliminacji ~~zatrzymaliśmy się~~ pozostało nam jeszcze X Y Z niewyeliminowane, tak że przypuszczać możemy, że każde z nich jest przyczyną A. Jak przez dalszą eliminację któregokolwiek z tych przypuszczeń np. że X jest przyczyną zwiększa się prawdopodobieństwo ~~tego przypuszczenia~~ czyną A.

Szukamy teraz innych przypadków /zawsze jednak takich, w których znamy wszystkie okoliczności towarzyszące A/. A mianowicie takich, w których występuje A i którym pozatem wspólna jest tylko własność X /Np. AXHKL, AXMNP/. Możemy powiedzieć: Albo X jest warunkiem wystarczającym dla A, albo nim nie jest. Jeżeli jest, to nie możemy jeszcze wnosić, że jest także warunkiem koniecznym, ^{także} czyli jedyną przyczyną A, bo może istnieją inne przyczyny A. Jeżeli natomiast X nie jest warunkiem wystarczającym dla A, to A ma na pewno przynajmniej dwie różne przyczyny /bo w obu przypadkach tylko A powtarza się/. W takim razie przeto warunek konieczny i wystarczający dla pojawienia się A jest alternatywą obejmującą przynajmniej dwie różne przyczyny. A zatem mamy dwie ewentualności, ~~z których każda jest zaprzeczeniem drugiej~~: Albo X jest przyczyną A, albo warunkiem koniecznym i wystarczającym dla A jest alternatywa dwóch conajmniej różnych przyczyn. ~~Jeżeli zachodzi pierwsza ewentualność, X jest przyczyną A, to nie jest prawdą, że~~ Jeżeli nie zachodzi druga ewentualność, to zachodzi pierwsza. Prawdopo-

dobieństwo, że X jest przyczyną A jest zatem conajmniej takie same, jak prawdopodobieństwo przypuszczenia, że warunkiem koniecznym i wystarczającym dla A jest alternatywa mniej niż dwóch różnych przyczyn. Jest to ^{a/} według przyjętego założenia prawdopodobieństwo ^{em/} P dla N równego $\frac{1}{2}$.

* Przepuścimy teraz z kolei, że powiększyliśmy zakres naszych badań i znaleźliśmy 100 takich przypadków, w których występuje A razem z X i takich, ~~które~~ iż w ~~każdym z nich~~ w każdych dwóch z pomiędzy nich tylko A oraz X jest wspólne /możemy o tem być przekonani, gdy zajmujemy się jedynie przypadkami, w których znane są nam wszystkie okoliczności, towarzyszące A /. Wykazać łatwo, podobnie jak to właśnie uczyniliśmy dla dwóch przypadków, że jeżeli X nie jest przyczyną A , to każdy warunek konieczny i wystarczający dla A jest alternatywą obejmującą conajmniej 100 różnych przyczyn. A zatem naodwrot, jeżeli istnieje warunek konieczny i wystarczający dla A obejmujący mniej niż 100 przyczyn, to X jest przyczyną A . Prawdopodobieństwo, że X jest przyczyną A jest teraz conajmniej takie, jak prawdopodobieństwo owej hipotezy. Prawdopodobieństwo to według naszej zasady jest ^{nieograniczenie} P dla N równego 100. Lecz według tejże zasady, P wzrasta przy N wzroście N , zatem prawdopodobieństwo to możemy uczynić dowolnie wielkiem, zwiększając N . Widzimy przeto, że ~~zwiększając~~ ~~co~~ ~~raz~~ ~~więcej~~ takich przypadków, które mają wspólne tylko A i X otrzymujemy dla uogólnienia X jest przyczyną A prawdopodobieństwo

Stwo wzrastające bez ograniczenia, nie zakładając z góry, że nie istnieje więcej niż jedna przyczyna własności A.

Log. i met. 1926/27 str 374 *

wo wzrastające bez ograniczenia, nie zakładając z góry, że nie istnieje więcej niż jedna przyczyna własności A.

/wykł. Logiki i metodol. 1926/7 str. 374/ *

24. Założeniem podstawowym dla indukcji przez confirmację jest zasada łączenia czyli iloczynu prawdopodobieństw.

1929. Powiedzieliśmy, że związek między dwoma zdaniem może być albo stosunkiem racji do następstwa, albo słabszym od tego jakimkolwiek stosunkiem prawdopodobieństwa, który daje podstawę dla wniosków jedynie prawdziwych. Gdy np. mieliśmy przypadek uwxyz - A, to między zdaniem X jest przyczyną A oraz zespołem zdań zachodzi stosunek prawdopodobieństwa.

O stosunku prawdopodobieństwa może być mowa wtedy, gdy mamy do czynienia z jakimiś alternatywami, możliwościami, przyczem dla uproszczenia rozważamy zawsze takie alternatywy, które wzajemnie się wykluczają i są równie możliwe. Tak np. Zdanie "Na danej kartce wypisana jest suma dwóch liczb, z których każda jest jedną z liczb od 1 do 6" zawiera ~~XXXXXX~~^{66 6x6} alternatyw które są zarówno możliwe i wzajemnie się wykluczają.

Weźmy pod uwagę zdanie " Na tej kartce wypisana jest suma równa liczbie 3". Zdanie to sprawdza się /lub daje się wydedukować/ z ~~XXXXXX~~³⁴ alternatyw, zawartych w zdaniu poprzednim; natomiast, natomiast z pozostałych ~~64~~³⁴ alternatyw wynika zaprzeczenie tego zdania. Powiemy, że stosunek prawdopodobieństwa naszych dwóch zdań

wyraża się w tym przypadku ułamkiem $2/66$, prawdopodobieństwo zaś tamtej negacji wynosi $64/66$. Ogólnie, jeżeli zdanie A zawiera n alternatyw i między nimi k jest takich, iż wynika z nich zdanie B , a pozostałe $n-k$ pociągają nie- B , to mówimy, że prawdopodobieństwo B/A jest k/n . Zamiast B "wynika" mówimy też " B sprawdza się".

Przypuśćmy teraz, że zdanie Z daje się rozbić na alternatywę n zarówno możliwych i wykluczających się składników. *Niech będzie np.*

Z staniam : Teraz mus ~~znajdę~~ ^{znajdę} ~~rozbić~~ ^{rozbić} ~~na~~ ^{na} ~~składniki~~ ^{składniki},
 wyjątkami ~~nie~~ ^{nie} ~~uwzględniamy~~ ^{uwzględniamy} Z i B

zdanie A "np." mus ~~znajdę~~ ^{znajdę} ~~rozbić~~ ^{rozbić} ~~na~~ ^{na} ~~składniki~~ ^{składniki} "niech
 sprawdzą się α z β możliwych wyjątkami ($\alpha = 9$)

Wzanie B "np." mus ~~znajdę~~ ^{znajdę} ~~rozbić~~ ^{rozbić} ~~na~~ ^{na} ~~składniki~~ ^{składniki} "niech
 sprawdzą się β z β możliwych wyjątkami ($\beta = 6$)

Niech ~~nie~~ ^{nie} ~~uwzględniamy~~ ^{uwzględniamy} ~~składniki~~ ^{składniki} ~~z~~ ^z ~~składników~~ ^{składników} Z ~~nie~~ ^{nie} ~~uwzględniamy~~ ^{uwzględniamy} ~~składniki~~ ^{składniki} B ~~nie~~ ^{nie} ~~uwzględniamy~~ ^{uwzględniamy} ~~składniki~~ ^{składniki} B^2 ($\gamma = 3$)

Obliczamy ~~zatem~~ ^{zatem} ~~prawdopodobieństwo~~ ^{prawdopodobieństwo} ~~składnika~~ ^{składnika} A ~~z~~ ^z ~~składników~~ ^{składników} Z

$$(A/B) / Z = \frac{k}{n} = \frac{k}{\alpha} \cdot \frac{\alpha}{n} = \frac{k}{\alpha} \cdot \frac{\beta}{n}$$

licz $\frac{k}{\alpha}$ i n ~~nie~~ ^{nie} ~~uwzględniamy~~ ^{uwzględniamy} ~~składniki~~ ^{składniki} $B / (A\alpha)$ $z / (n\beta)$

$\frac{k}{\beta}$ " " $A / (B\alpha)$ $p / (q\beta)$

It says you're an alternative on Budinski (18) ²
at miss ten persons with high parents 12 Oct 9th 18
to my days with with advice, see 3 β
A: D squadron & of perpendicular.
(As) / A = 1/2

$\frac{B}{2}$ p̄i v̄ndy p̄dly b̄n̄m̄ $\frac{A}{2}$ q/h
 $\frac{A}{2}$ " " $\frac{A}{2}$ p/h

sumy p̄m̄
 $(AB)/2 = \frac{p/h}{A/2} \cdot \frac{q/h}{B/2} = \frac{q/h \cdot p/h}{B/2 \cdot A/2}$

10 sumy v̄m̄p̄t̄y $\frac{p}{2} = \frac{B}{2}$, $\frac{q}{2} = \frac{A}{2}$, F. W.
 $\frac{q/h}{B/2} = \frac{q/h}{B/2}$, m̄z $\frac{p/h}{A/2} = \frac{p/h}{A/2}$

mp̄i $\frac{p}{2} : \frac{q}{2}$ at h̄b̄ic m̄r̄sk̄ic i
 $\frac{p/h}{A/2} = \frac{p/h}{A/2} \cdot \frac{q/h}{B/2}$

To sumy p̄m̄m̄y i v̄m̄p̄t̄y at h̄b̄ic v̄m̄m̄ p̄m̄e

v̄m̄m̄p̄m̄m̄y \perp

25. (Lopidn̄ m̄r̄. 1924/25 t̄v̄. 402 - 405.)

9/II. (" " " v̄m̄m̄. m̄p̄t̄. Fi)

26. An̄d̄r̄p̄ m̄r̄t b̄v̄m̄ia v̄m̄d̄y p̄m̄y - An̄d̄r̄p̄es v̄m̄.

16/II. p̄v̄ eum̄. v̄m̄v̄l.
 Bacov̄.

27. (Lopidn̄ 1923/24 t̄v̄. 286 - 293) - m̄ll, m̄r̄t v̄m̄m̄i.

20/II.

28. (lipidni 1923/24 str. 293-307) Mill, merata' rining
23.II. i merata' atsurana.
29. (lipidni 1923/24 str. 307-316), Mill, kelas umum-
27.II. ~~ni~~ ni ditinggalek panyadmiti nerah, merata' umum. ~~tan~~
~~nyanyah.~~
nyanyah.
30. (lipidni 1923/24 str. 316-321) d.c. - Teosir
21.III. roay.
31. (lipidni 1923/24 str. 321-327) d.c. - Teosir roay,
9.III. " " 336-342) propinsi, anekapil
32. (lipidni 1923/24 str. 342-354) d.c. wop'urama', austerpa.
13/3

33.
24. IV.
1929.

Zajmiemy się w bieżącym trimesztrze różnicami metodologicznymi dwóch grup ^{wśród empirycznych} nauk, nauk przyrodniczych i nauk humanistycznych, oraz właściwościami metodologicznymi, przysługującymi tym drugim. Rozróżnienie tych dwóch grup nauk jest stosunkowo świeże i ~~grzbikxxxxniędyxxniemi~~ zasada ich podziału, jak zobaczymy, podlega jeszcze dyskusji. Historycznie poraz pierwszy bodaj u Hume'a /we Wstępie do Traktatu o naturze ludzkiej/ spotykamy przeciwstawienie naukom przyrodniczym /Natural Philosophy/ nauki o człowieku w najobszerniejszym znaczeniu /Moral Philosophy, Sciences Morales, Geisteswissenschaft/. Nauka ta według Hume'a winna tak, jak fizyka, opierać się wyłącznie na obserwacji faktów życia duchowego, o tyle zaś znajduje się w położeniu od fizyki gorszym, iż nie może posługiwać się eksperymentem, albowiem sztucznie wywołane fakty życia duchowego są w porównaniu do naturalnego swego przebiegu zniekształcone. Do zakresu tak pojętych nauk humanistycznych zaliczono ~~wxkalszxxxxk~~ się /Ba Baldwin, Dict./ historję, ekonomję polityczną, psychologję, etykę, socjologję. ~~Systematyczne~~ Klasyfikację nauk, w której ogół nauk humanistycznych, pod nazwą pneumatologii, przeciwstawiony jest naukom o materji, czyli somatologii, podał Jeremy Bentham /1816, An eessay on nomenclature and classification/, a ~~xxknięgxxxxxxkxxxxprzjękxxxxodróżnienie~~ John Stuart

Espe
dowol
wzrostu
płoty

Mill, blisko jego filozoficznie stojący, w swoich badaniach metodologicznych osobną część poświęcił Logice tych nauk, uznając w ten sposób ich odrębność, co prawda odrębność przedmiotu raczej, jak metody. ~~Wzajemne prawa rządzących zjawiskami życia społecznego~~

Zadaniem wszelkiej nauki, a więc i nauki o człowieku jest według Mill'a wyjaśnianie faktów badanej dziedziny przez wykrywanie związków przyczynowych między niemi i praw niemi rządzących. Jednakowoż znajomość praw życia duchowego człowieka, ~~przez~~ przez prawa rządzących zjawiskami społecznymi jest, jak stwierdza Mill tak niedoskonała, iż zawsze jeszcze istnieje spór, czy zjawiska te mogą stać się przedmiotem nauki, tak jak zjawiska przyrody.

Przyczynę tego stanu rzeczy widzi Mill w tej okoliczności, że należące tu zjawiska są bardzo skomplikowane i dlatego badanie ich jest o wiele trudniejsze, niż badanie zjawisk przyrody. Należy przeto, metody stosowane w naukach przyrodniczych tak uogólnić i wydoskonalić, ażeby mogły być one i tutaj z pożytkiem stosowane.

Na progu tego badania spotkać się jednak, ^{możemy} powiada dalej Mill, z zarzutem, który zdaje się ~~niepodobnym~~ czynić z góry niemożliwym do urzeczywistnienia zamiar poddania dziedziny działań ludzkich badaniu naukowemu w sensie właśnie wyłuszczonego. Zarzut ~~niepodobny~~ opiera się mianowicie na wątpliwości, czy działanie ludzkie podlega, podobnie jak zjawiska przyrody jakimś stałym prawom ogólnym. Czy dla działania ludzkiego istnieją stałe związki przyczynowe,

tworzące podstawę dla każdej teorii naukowej? Istnienie takiej prawidłowości zaprzeczają zwolennicy ~~indeterminizmu metafizycznego~~ teorii wolnej woli ludzkiej, dlatego uważa Mill za konieczne dla metodologii nauki o człowieku rozważenie, w jakim znaczeniu postępowanie ludzkie jest wolne, a w jakim podlega konieczności.

Mill sądzi, że postanowienia ludzkie podlegają tak samo zasadzie przyczynowości, jak wszystkie inne zjawiska w świecie, a zapatrywanie przeciwne, według którego postanowienia nie są uzależnione przyczynowo, wypowiedane w twierdzeniu, że wola jest wolna, ma swe źródło w w wielkiej mierze w tem, że zasada przyczynowości w odniesieniu do aktów woli bywa fałszywie rozumiana. Mianowicie wypowiada ją się często ~~większość~~ jako zasadę konieczności, której człowiek w swych postanowieniach podlega, przez co rozumie się jakoby uzależnienie przyczynowe było tem samym, co konieczność postępowania w ten, a nie inny sposób. Ta właśnie rzekoma konieczność nie daje się pogodzić z poczuciem wolności postanawiania, które każdy człowiek żywi instyktownie, ani też z poczuciem godności ludzkiej i odpowiedzialności i stąd właśnie czerpia początek teorie, usiłujące zaprzeczyć przyczynowości ludzkich aktów woli.

W poprawnem pojmowaniu teorii, według której postępowanie ludzkie podlega prawom przyczynowym, mieści się jedynie treść następująca: Gdy weźmiemy pod uwagę charakter człowieka, jego skłonności i motywy, jakie w danej chwili występują, to stąd można nieomylnie wywnioskować, jakie będzie jego zachowanie się w danym

prezident, t.j. gdybyśmy tego woli, powołanie sekretarza, i gdybyśmy
 woli je powołać w tym celu dążyć nie możemy, to w najbliższym
 przewidzieliśmy, że w tym celu jest jeden proces fizyczny. To trzeci
 dzień, przede wszystkim, jest tylko wyrażeniem wyrażenia ~~tego~~ ^{w tym celu}
 nam wszystkim i dlatego nie możemy wyrażenia wyrażenia.

Pacjentom to patrzcie na ten proces fizyczny. Nie możemy
 nie wyrażenia i wyrażenia jest przez to, że jest to, co jest u nas,

nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, ^{2 strony} jest to, co jest u nas, ^{2 strony}
 nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,

nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,
 nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,

nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,
 nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,

nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,
 nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,

nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,
 nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,

nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,
 nie wyrażenia, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas, jest to, co jest u nas,

prępnie wronie jej składek memoriale - jęci go nie wron
 nina wronie wyjątkowe wronie - to jednak wronie wronie by
 ie ie nina wronie składek memoriale. Des wronie wronie wronie
 Takie to, ie wronie, wronie wronie wronie wronie wronie,
 ie wronie ie wronie wronie wronie. ~~Tak wronie wronie wronie,~~
~~ie ie wronie wronie wronie wronie wronie wronie wronie wronie~~
 jej wronie wronie wronie wronie, ie wronie wronie wronie
 wronie wronie, to wronie wronie, ie wronie wronie wronie, jej
 nie nie wronie im wronie wronie. Jej wronie wronie wronie
 wronie wronie, ie wronie wronie wronie wronie wronie wronie
 jej wronie wronie wronie wronie, to wronie wronie, ie wronie wronie
 wronie, wronie wronie wronie wronie, jej wronie wronie wronie.
 to wronie wronie wronie wronie wronie wronie wronie wronie
 wronie wronie wronie, ie wronie wronie wronie wronie wronie wronie
 wronie. Wronie wronie, ie wronie wronie wronie wronie wronie
 wronie wronie wronie wronie wronie wronie wronie wronie
 wronie wronie wronie wronie, wronie wronie wronie wronie wronie
 wronie wronie wronie wronie wronie wronie wronie wronie wronie.

perici umim km, praprotymajaj si do vyznamu umeni komedij
Tade, jich nepin na go a obracenim do yamie prapoty, umen | komi-
kami se uzda za isinapie vrozny | kudaci postepi, a obto my
jen najrai go balopie. Alotnim puzenemv miedie my, v roz-
kism moomuene puzemim vroznyh obrab ummediale, ne jen
ise absoluteine pottame puzemim pitkepi jakeho miedya, by mo-
tyoty isne byty udhonie vrozene. - ~~je puzem~~ Fuzime vrozne.
nie koncomim mpozemv a obracenim do puzemim miedie,
vidome jen, vrozit deji mite, a tei jeo koncomim, kmim moim
namy fuideume. ^{puide} Puide, ^{mi} hall, di ten, kmim mie tylo vazi,
u ruzmo, co us doze, jen miedymv miedim droznyh puzem,
leu mied mroz, ie me puzie ie vrozit miedim ten, co mo-
mrozit - u us uzal, ti us vrozim, chodym, vrozimie co puzim
tam mrozimie, puzim mroz miedim, ie moje ~~je~~ puzemim, puzi-
mrozim : ta. ta vrozim, mie mroz ore vrozim mo to, co uzet; ko
jen to 2 puzi, 2 koncomimv ^{vrozimie} vrozimie. A ten puzit mrozim
fuideim (2 vrozit mrozim) ~~je~~ vrozim, vrozim, vrozimie puzim-
toe mrozim puzemim, puzemim ~~je~~ mrozimie puzemim

Tamti yamitkannu; muphann on unen urvino komuqez unjstinnicpe i pttae,
 ptt: te, urve nujj ueawne abane; u mclavive & tyles puyatkeel, u
 rarann prntu du kide; mnyung urvoni (pntozij) urvoni. ^{u urvoni} ~~urvoni~~
 u u tarji muphotu; dityru motu bostando pnie mnyavai mnyam
 u bostand; Ten kudd me pottolit un urvone dize pformitvome
 urvone; te; u ruti. Nlayi jci tannu me ptt: urvone dize; me
 dlayi, dlay u urvone me; ptt: urvone me; ptt: urvone urvoni
 ptt: urvone, dize mnyung dize urvoni.

o ruti urvoni u urvone u urvone urvoni te; urvoni, u urvoni
 u urvone urvone. ~~u urvone~~ ^{u urvone} urvoni te; urvoni, urvone u urvone,
 me me ptt: urvone, u urvone urvone te; urvone urvone.
 urvone, urvone on bostand te urvone urvone; urvone
 urvone, urvone urvone urvone, urvone urvone urvone te
 re urvone urvone u urvone urvone, urvone urvone urvone
 urvone urvone u urvone urvone. urvone me ptt: urvone urvone
 urvone u urvone; urvone urvone urvone urvone, u urvone urvone
 urvone urvone urvone u urvone urvone, urvone urvone urvone urvone
 urvone urvone urvone urvone urvone urvone, urvone urvone urvone urvone
 urvone urvone urvone urvone urvone urvone, urvone urvone urvone urvone
 urvone urvone urvone urvone urvone urvone, urvone urvone urvone urvone
 urvone urvone urvone urvone urvone urvone, urvone urvone urvone urvone

Zalesionom amerykanow, wyprzedzajacych ich 4 punkty w czasie dla
 wyprzedzenia mihi, a w miejscu jej czołowy podesi, a niedzielnym
 obywateli i przedsiębiorcy. A wtem swoim im wyprzedzacie swoich
 z przybliżeniem stronicom dla celni w celu politycznym i społecznym.
 Zaliczamy imię z przed wyprzedzeniem stronicom tych ludzi, że ich
 wyprzedzi ^{wyprzedzić} imię z imię, jest jedyną publikacją. Dla wyprzedzenia ~~jedyną~~
 charakterem wyprzedzenia tych ludzi przez jedyną, by wyprzedzić ich mi-
 sernią wyprzedzenia - wyprzedzić imię obywateli, dają im wyprzedzić
 jako jedyną wyprzedzenia wyprzedzenia ~~imienia~~ wyprzedzenia, jak wyprzedzić
 jako to imię dają w wyprzedzeniu wyprzedzenia. Imię ich wyprzedzenia -
 wyprzedzić, że wyprzedzić o wyprzedzić imię z tych wyprzedzić, a wyprzedzić wyprzedzić
 wyprzedzić wyprzedzić o wyprzedzić imię wyprzedzić, dają im wyprzedzić jako
 wyprzedzić z wyprzedzić wyprzedzić wyprzedzić, wyprzedzić z tych wyprzedzić wyprzedzić
 wyprzedzić imię wyprzedzić wyprzedzić wyprzedzić wyprzedzić, ^{wyprzedzić}
 ce obywateli, jako wyprzedzić wyprzedzić dają im wyprzedzić, ^{zobacz}
 wyprzedzić, jako to imię dają imię w wyprzedzeniu wyprzedzenia.

opłonek i nie tylko o tym mówimy w moim polu, o ile są -
bezpośrednio te warunki.

Ważnym elementem jest również obserwacja, dlatego jest konieczne, aby
właśnie tego rodzaju. Chociaż może być granicami, w szczególności jest ono
podkreślenie: wiele czasu, co jest nie rzadką, to jednak nie to jest ~~podkreślenie~~
podkreślenie w tym rodzaju, nie tylko, ale nie nie
podkreślenie, lecz to, konkretnie jest rzadką + rzadką obelisków, fi-
nie właśnie imię. Jest, przede wszystkim, przedmiotem i przede wszystkim, przede wszystkim
dnie właśnie, to właśnie on jest, który właśnie przede wszystkim
podkreślenie właśnie + właśnie właśnie: właśnie. Jednakże nie jest to
podkreślenie, właśnie właśnie właśnie właśnie, a przede wszystkim
z moim właśnie właśnie, to właśnie właśnie, to właśnie właśnie
właśnie, właśnie właśnie, właśnie właśnie, to właśnie właśnie: właśnie. Podkreślenie,
jest właśnie i z właśnie, to właśnie właśnie, a właśnie właśnie
nie, to jest to właśnie. Jest to właśnie przede wszystkim, właśnie nie właśnie
niej właśnie i z właśnie właśnie właśnie, to właśnie właśnie - właśnie
to właśnie właśnie. Jest to właśnie, choć może nie właśnie, właśnie,
to właśnie w właśnie właśnie ^{punkt} właśnie, i jest właśnie
niej, to właśnie właśnie, i jest to właśnie, i jest to właśnie
właśnie i z właśnie właśnie. Jest to właśnie, właśnie i z właśnie

Neame, un pic dur si sporadic de nivelul pastuzii, tojardul, comanda
 mila, sint peana, si sa are Teza vaticana, in urmas, pondry yamit puglionez
 celestropul of menarilor, miedy odalinaroi. Noim pondrye, ia ma
 simy i dytozoye paglyane sa pnyimov mo tonda moztforane uer
 u ryma, co vas u nym tytyka. Gyz urici unyg, pil banka voric un
 te pnyam motytilyae m drols hudi, jamen ten, ia pnyo emorjane
 dasyone mbdlel mptli i pnyozolai ne mozt, hyl mitem nice, jalk
 pnyfyanem coplyemimoi. Sa one cerneni uneri vnderodkmi pny unimoi-
 mieds te vnyure; dnoymie, u obrye icy vnyerem nro cybi, u nroym
 vnyry, lea unody, gyl te vncem vnyor u vnyre vnyry, pnye dnoym
 nme mome odalinaroi. ~~Ponydrie~~, ~~Acuminte~~ odalinaroi sa vnyem u
 vnyem in rnyel dnoymoi, lea unimoy opore mome, vnyy kodye
 one vnyeremime odalinaroi vnyry, sa vnyom, vny opore pny
 vnyem sa dnoymoi. ~~Ny pnyry~~ mome, vnyer te ~~unym u vnyry pny~~
~~dnoym vnyem~~, ~~odalinaroi~~, ~~vnyem dnoym~~, vnyem vnyre odali
~~vnyry~~, mome uneli i unym pny dnoym, Teak ia sa sint vnyem
 dnoym dnoym u vnyy o nime vnyry u pnyem dnoym i pnyem
 unym.

A vnyem pny vnyem dnoymoi sa vnyy mila gnyem pny-

mieszam najbardziej badanie własną metodą i porównaję z innymi
wielu wstąpił do ^{tego badania} ~~niezależnie~~ chodzi tu głównie o
stanu natywny i jego zmiany, które chodzi o ułożenie hipotez, ~~które~~
^{jeżeli} chodzi o badanie metodą własną, chodzi o ułożenie.

Praca wymaga wypracowania i jest to wieloetapowa: albo w formie
~~eksperymentalnej~~ obserwacji, albo teoretycznej. Nieodłącznym elementem jest
na obserwacji i teorii, bądź w formie wypracowania, bądź ułożenia
eksperymentalnego, i na podstawie danych obserwacji, metod bada-
nia indywidualnego, prowadzonego i wypracowania metod wypracowania
sporób powstaje na podstawie tam, gdzie pojawiają się jego zmiany.
Ktoś by mógł powiedzieć, że badanie indywidualnego, ^{Ktoś} ~~wypracowania~~ precyzyjnie
wyodróżnia ^{dane i wyniki i} ~~obserwacji~~ ułożenie i jego powstanie z postaci celów
obserwacji prowadzonego. Powstaje z tego, że w sobie jest, niekiedy
nie, natomiast pojawiają się w wypracowaniu i teorii, niekiedy, niekiedy
z jego powstaniem i jego powstaniem, które badanie, wypracowanie, niekiedy
nie, natomiast powstaje z jego powstaniem i niekiedy powstanie
nie tylko powstanie, niekiedy powstanie, niekiedy powstanie
konsekwencje i powstanie z konsekwencji z danymi obserwacji.

Otoż powstanie powstanie powstanie niekiedy i jego powstanie

jako i drugie implikacje wstępnego punktu przez przywołanie pewnej obserwacji
 dotyczącej aut odczuwania celny charakter - to dopiero wstępnymi i innymi innymi
 warunkami determinacji i innych przez przywołanie, z drugiej strony warunków
 obserwacji myśli i przez knowizancję, które są w tym momencie determinacji na-
 turalnej funkcji. A zatem obserwacja nie może być ~~stwierdzeniem~~ ^{stwierdzeniem} samej determinacji
 do naturalnego warunkowania, ale obroną jej sprzeczności.

Jest również pewna naturalna determinacja na jej ię przez ją, po prostu,
 wydedukowane z ogólnych praw psychologicznych, jak rozumienia, w której to ^{stwierdzeniu}

Możliwe oddziaływanie warunków warunków warunków.
 W ten sposób, ponieważ wiele rzeczy się rozumie, które rozumieją one naturalnie
 logiki (ot 500 - charakter): Etologia bada charakterystykę ludzką i zwierzęcą
 o której są pewne obserwacje, jakie są to pewne warunki psychologiczne, w tym
 także w zakresie charakterów, w tym i jej abstrakcyjnych warunków, warunków
 lub sposobów, jakie warunków. Na pewno też opiera się na pedagogicznych

Powinno być, jako pewne naturalne charakterystyki ^{warunków} i warunków.
 Przez przykład, jako psychologiczne warunki ^{warunków} psychologicznych, to jest
 same warunki w jej ię tego ^{warunków} rozumienia, a nie tylko pewnymi
 warunkami. Jednakże, jako warunków, gdzie mamy pewne warunki
 otwarte myśli (jako np. w ich ię warunków) dla determinacji należy je

focmmdam' hupicuzamie, jaks pntu, kovic uperuju, pit mmi anie,
nie fortig, leu dymie. To mnu, nie pamtu, me pnie, ie col'ustis-
bi pame, mb mmti ut pntu, leu jednie k tan uperucimiu, ie timie
m'do, jeli nie nie timie za pncudatue. Pak up. jst pamtu up
ratmji, ie titu fymu ^{dyj lub} pmtu jst ie uperucimiu udrnichu otomijer -
me ie uper pntu otomijer, bi mltcu m'ot, ime obdiermii. Temu
pntmtrii, pntbnie, ie uperucimiu. Ku uemal lrb domni pmtu up
mmejucimiu obdiermii m'tr, leu me, ie tunc mjei us + tan uperucimiu.

35. Psychologija jst umtka opatj catuorine m obratu; clajucimie, gnti
1/5 totur zj edlogij jst umtka d'adlogijis. Psychologij udrnija pnie
pntu jst mlt pmtu uperucimiu, edlogij obdier mlt obrucimiu + edri -
mjele kmtucimiu obdiermii. Edlogij pntuie do pmtu uperucimiu u dr
mjele edlogij jst mmtuie drud' mjele, up. edlogij, bi mlt mlt,
mjele, kmtuie mmtuie i opntu mmtuie mltuie mltuie, edlogij mmtuie
+ mmtuie mmtuie mmtuie mmtuie, mmtuie mlt mmtuie.
kmtuie edlogij mlt pntuie mlt mlt, to pntu mmtuie edlogij mmtuie
2mmtuie pmtuie mmtuie mmtuie. I jednj mmtuie mmtuie mlt mlt
of mmtuie mmtuie, mmtuie mlt mmtuie, i jednj mmtuie mmtuie

Jaak

berhida, no uytirando, e uytirando e nil panta ~~tan~~ randa plane. poronando
 e poronando antojanando berbera, i maderat carbononit, yofroni ~~uysy~~.
 Oira poma de mll, unapi te oramp, is carbonone farka do etolaji. Nando
 ta pa orak, unapi, padje unar unapoyore. Jan unu; Tira; rera; yabandis;
 utranin, ugji at pma uytirando, kore m, unarun unapoyonaje. i sacil yabandis.
 donar unatdy porokase, unli unarun rony utranin; etolaji jito uytirun unatdy.
 detndeyonaje e puyelotaji. ~~Porokase~~ ^{Porokase i unapoyonaje} de farka; etolaji; i rone; uytirun rony
~~unapoyonaje~~ ^{unapoyonaje}, e dny-rony is uytirun; kare pma unapoyonaje, porokase
 charandroni, i rone unapoyonaje unapoyonaje e uytirun rone. unapoyonaje te
 poronando unapoyonaje unapoyonaje unapoyonaje unapoyonaje; unapoyonaje te
 unapoyonaje at poma unapoyonaje unapoyonaje; unapoyonaje unapoyonaje unapoyonaje unapoyonaje.
 e unapoyonaje unapoyonaje unapoyonaje unapoyonaje unapoyonaje unapoyonaje.

Poizatele obel etolaji jito unu; o unapoyonaje unapoyonaje, rone unu
 unu; o unapoyonaje unapoyonaje i o unapoyonaje. Porokase unu unapoyonaje. Un-
 kare un unapoyonaje unu; is poma mll rone e unapoyonaje unapoyonaje
 unu unapoyonaje unu; unu; unapoyonaje un unu unapoyonaje e unu unapoyonaje
 unapoyonaje. unu unu unapoyonaje unu unu unapoyonaje unapoyonaje, unapoyonaje
 unapoyonaje un unu unu unapoyonaje, unu unapoyonaje unu un unapoyonaje un-
 unapoyonaje; unapoyonaje unapoyonaje. unapoyonaje unapoyonaje un unu unapoyonaje unapoyonaje

pelenosti i ubrejša lešinske, mi' badeji spicunizacije praznjenja
 i
 dvostr. organizacije, od kojih razlika americana i terapi. Problemi koji
 tu se razlikuju u odnositeljnosti, takle kod mnogih stvari i formi razlika, mi
 najprije o uvidu opšne = ~~uvidu~~ badeji yajinil mofšenje i parionomje. Zaj
 mjenom is razlika i terapija yajinil mofšenje, mi' uvidom u isto fiziologič
 Problemi koji odnosi se ceteri, takle tuje astipione u modisima bedenice
 mofšenje. Izn' badeji, is uvidu, tuje badeji mofšenje i aduce
 mofšenje razlika u mofšenju praznjenja yajinil, koji se pofšenju razlika
 mofšenje mofšenju razlika, koje odnosi u isto mofšenje. Budeimo, i e
 pade i jednu istu formu razlika, jake i jake uvidu istu formu ~~razlika~~
 razlika istu formu razlika, mofšenje mofšenje mofšenje razlika mofšenje
 i mofšenje, mofšenje, koje odnosi u isto formu razlika, mofšenje mofšenje
 razlika istu formu razlika, mofšenje mofšenje mofšenje razlika mofšenje
 tuji mofšenje. - Problemi koji u odnositeljnosti, takle tuje i tuje i mofšenje opšne
 mofšenje razlika mofšenje mofšenje, mi' mofšenje mofšenje mofšenje
 opšne praznjenja mofšenje yajinil mofšenje iako mofšenje badeji mofšenje
 mofšenje. Budeimo mofšenje, i mofšenje yajinil mofšenje razlika i mofšenje
 mofšenje, i mofšenje razlika mofšenje mofšenje tuje yajinil mofšenje mofšenje,
 i jedne mofšenje mofšenje, i mofšenje yajinil mofšenje razlika mofšenje mofšenje,

To jedynic jednolity spalen nioslowotnie obrotu, a wie zaliczajacym obrotu
 uwarunkowal wstawianiem bymian, (a, ar)
 is, ~~bez podroz tejz mny, obrotu, wylaczajacych uwarunkow obrotu~~ (a1)
~~ten uwarunkow uwarunkow jedynic iudac, to janczi jedne z tyz obrotu uwar~~ (ar)
 we to iudic jedynic z otrzymal wypracowal obrotu, a wie uwarunkow
 mny tyz wypracowal. Jedy, bniem wypracow, bymian mny wypracow
 jedz obrotu a1 - to janczi mny tyz, one dno bymian dno tyz z
 partat uwarunkow obrotu, uwarunkow one zaliczaj, a to dno obrotu is
 iudic z obrotu a2. Janczem iudic z uwarunkow obrotu, wie obrotu
 city is, a janczem bymian is jedynic uwarunkow wypracow. - Janczem uwar
 uwar uwar is iudic uwarunkow, is janczem dno, wie ~~uwar~~ uwar is
 mny tyz janczem bymian obrotu.

Janczem ~~is~~ jest one obrotu. Obrotu ~~is~~ mny obrotu z obrotu
 uwar, iudic tyz mny tyz uwarunkow, is jedne tyz uwarunkow mny
 uwar janczem uwarunkow, mny tyz obrotu obrotu uwarunkow. Jancz
 mny uwarunkow, is janczem tyz uwarunkow, to mny is uwar, is to one
 uwar obrotu uwarunkow, uwar z janczem, uwar z janczem
 obrotu uwarunkow uwarunkow. To uwar is janczem is janczem uwarunkow
 is janczem bymian uwarunkow mny tyz uwarunkow mny uwarunkow,
 obrotu is janczem mny tyz uwarunkow mny tyz uwarunkow, mny tyz uwarunkow
 uwar. - Janczem mny tyz uwarunkow mny tyz uwarunkow, mny tyz uwarunkow
 uwar.

mnie: wskazuje nam na imperialy zacięty interes oświadczył i do strasznego.
A z drugiej strony ~~straszenie~~ reformy Pióru Kucharskiego, której następstwem
i w której ślady, bynajmniej nieuniknione, poryw Pióru Kucharski był obywatel
nie do zankomni apokaliptycznym, reformom tym właśnie ^{opraci}.

Konkretnie to wskazuje nam, iż nie ma on oporni i śródki i umiarku
o apokaliptycznym w istocie ~~nieuniknionym~~, jedyń to ~~nieuniknionym~~ molomni, rozpier
interes. Jedynie dzięki temu ~~nieuniknionym~~ historycznym, ślady i ślady
wówczas ~~nieuniknionym~~ umiarku o ~~nieuniknionym~~ apokaliptycznym ~~nieuniknionym~~
parlamentarystycznym systemie ~~nieuniknionym~~. Nawet ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ 2 ~~nieuniknionym~~
pozwolenie ~~nieuniknionym~~ form ~~nieuniknionym~~: 4 tym ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
bądź ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~, gdy ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
pora ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~, gdy ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
apokaliptycznym ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
związku ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~

36. ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
8/5 29. ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
nie do ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
pot ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
di i ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
wskazywać ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
tym ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~
wskazywać ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~ ~~nieuniknionym~~

Króćcie racjonalnie sprawnemu, potoczniejsi się być sprawa z formami potocznej
ani pot obserwacji, bawi z praktycznymi empirycznymi, albo u ten
spraw, że najpierw uchwycić do obserwacji; najpierw ich wyzniki i prawa
empiryczne, następnie empiryczne co do wartości w nich pomiarowe, a

racjonalnie empiryczne to sprawnemu doświadczeniu, uogólniając je z praw
opiniony między innymi. Dwa te sposoby porównania ^{albo brzdęków} między sobą
i otrzymanie ^(albo uogólnienie) między siebie. ~~nie uogólnienie~~ ~~nie jest to uogólnienie~~

~~nie uogólnienie~~ ~~nie jest to uogólnienie~~ ~~nie jest to uogólnienie~~ ~~nie jest to uogólnienie~~
wskazywać na to, że w dziedzinie obserwacji między doświadczenia i badania

sojuszniczego, w tym celu ~~nie~~ badania to uogólnienie między sobą, w tym celu
wzajemnie ^{na podstawie} i sprawnemu między sobą uogólnienie tych uogólnień

nie uogólnienie z opiniami przez uogólnienie. Nie precyzyjnie uogólnienie, że
obie te metody są uogólnieniem doświadczenia między siebie. Racjonalnie i uogólnienie

leżący uogólnienie, uogólnienie między uogólnieniem uogólnieniem pot obserwacji,
i sprawnemu między doświadczenia nie jest to uogólnienie, ale uogólnienie uogólnienie

uogólnienie uogólnienia uogólnienia między uogólnieniem, uogólnienie
uogólnienie uogólnienia uogólnienia między doświadczenia. Uogólnienie uogólnienia uogólnienia

uogólnienie uogólnienia uogólnienia między uogólnieniem, ale uogólnienie uogólnienia
uogólnienia uogólnienia uogólnienia między doświadczenia; uogólnienie uogólnienia

uogólnienie uogólnienia uogólnienia między uogólnieniem, uogólnienie uogólnienia

Amuzajul din provincia neagra de sud-vest

Amuzajul din provincia neagra, pentru anul 1894-1895, este foarte interesant din punct de vedere geografic si istoric. In primul rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric. In al doilea rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric.

Amuzajul din provincia neagra, pentru anul 1894-1895, este foarte interesant din punct de vedere geografic si istoric. In primul rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric.

Amuzajul din provincia neagra, pentru anul 1894-1895, este foarte interesant din punct de vedere geografic si istoric. In primul rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric.

Amuzajul din provincia neagra, pentru anul 1894-1895, este foarte interesant din punct de vedere geografic si istoric. In primul rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric.

Amuzajul din provincia neagra, pentru anul 1894-1895, este foarte interesant din punct de vedere geografic si istoric. In primul rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric.

Amuzajul din provincia neagra, pentru anul 1894-1895, este foarte interesant din punct de vedere geografic si istoric. In primul rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric.

Amuzajul din provincia neagra, pentru anul 1894-1895, este foarte interesant din punct de vedere geografic si istoric. In primul rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric.

Amuzajul din provincia neagra, pentru anul 1894-1895, este foarte interesant din punct de vedere geografic si istoric. In primul rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric.

Amuzajul din provincia neagra, pentru anul 1894-1895, este foarte interesant din punct de vedere geografic si istoric. In primul rand, este foarte bogat in materialele necesare pentru cunoasterea regiunii, care este foarte interesanta din punct de vedere geografic si istoric.

o sporekione imie sine gubnie specijue, mimonivie pua nipe pot
 pouce puei; unovijapuej uq strong ungunu je bodane, jiske dz ike obudite. -
 budime sehalpue; moine tak unie unnie Tam, pue jikm. Deakine jpanell
 spotemue puejone huke iat unbruce i jids obrozue gues puznje, tam
 ii v postonue budimie avonie puznje sine oblicenim. All wouu kofz cu
 jedm, top udeje gubie, kive udeje us um uuejine vauue; jei nie unule, kive
 by budue puznje unbruce in charitee unodeue to charitee puzje ego
 is, unupie je hite puznjue, udeje; jidkudue puznje, u die so unule
 unupueje unovijapue, to jedm kive, u puzne. jidie one unovim, buej
 unie to unovijapuej iot unue unue unovijapue. Po 1° charitee,
 buej unovim topue puzje oblicenim uie puz unue u uehduie unovimie.
 unue unue topue kuzpue, u 2° jei one unovimie, unovijapue jidie udeje un
 puzne sine unovimie puzne. A puzne uie je charitee unovimie, jidie unue
 uie unovijapue je sine unovimie, oblicenim uie v unovimie, unovimie i
 unovimie unovimie - uie, sine unovimie unovimie unovimie unovimie unovimie
 unue unovimie unovimie, buej unovimie unue unovimie unovimie; unovimie
 jedm v unovimie v charitee unovimie.
 unovimie unovimie
 All puzne; unovimie unue obud one; unovimie unovimie, gubie unovimie unue
 unovimie unue unovimie unovimie unovimie unovimie unovimie unovimie,

specjalnyh umyany, z nam barlyh qolnyh, rak ofernic jik eny to ausnyh
 epodennu - to prewinc ow qhwa umko o spaweniome janti podlyoni
 niz idowim menty kshidymy.
 kshidymy iz kime umy umkate spaweniome, pawic kull dawe umy
 kshidymy spaweniome dedykowic oshymnyh reultator, paxid obwiscum
 n umykh obwiscy.

Spak jik monitoring ~~spaweniome~~ o spaweniome; umy nawa kshidymy, z kshid
 i u edowim, najik umykh obwiscy umy umy y paxid kshidymy; dshid
 ro ic, a me kshidymy kime obwiscy faktis indowidymy - to kshidymy
 dla paxidymy spaweniome. Jik umykh obwiscy, kshid jik paxid
 Tawoni.

to umykh obwiscy paxid umykh obwiscy kshidymy kshidymy kshidymy
 kshidymy, jik jik umykh obwiscy, jik paxid umykh obwiscy.

~~to umykh obwiscy~~
 to kshidymy
 M kshidymy umykh obwiscy umykh obwiscy; umykh obwiscy o kshidymy
 obwiscy i kshidymy umykh obwiscy; jik jik umykh obwiscy umykh obwiscy
 kshidymy, a jik jik umykh obwiscy. 4 kshidymy umykh obwiscy kshidymy
 kshidymy kshidymy, kshidymy kshidymy jik jik umykh obwiscy umykh obwiscy
 umykh obwiscy umykh obwiscy, kshidymy umykh obwiscy, a jik jik umykh obwiscy
 umykh obwiscy umykh obwiscy. Jik jik umykh obwiscy umykh obwiscy, umykh obwiscy
 umykh obwiscy dla kshidymy umykh obwiscy, umykh obwiscy kshidymy, kshidymy kshidymy

Kemi qdimej dikimur kuraj se i vobur ka tironi ekonomice, t
 jedur shiti i bdr, kurse iuk ruzije puer poltre iuk puezine shi-
 di vuzje iustidizguzes ayuntori, si beovicdru obreraci bgrci uropu
 oderei co najoziej, iz u puezinej meicij bely puzadei, puzpudi u uozij
 inozitij unimj ibiore impuzije perieu dntek u uozijej otuzimj, iuz puzpudi
 otuzime. U dntek dntek bely puzpudi, juktak bely uzbeku, aly oguzimj
 uuzine konbriaciu u grs u chotuzguzi odolicuaciu; Pak uuzpudi juktak uuzimj, puz-
 ciptuz, uuzpudi iuz puzpudimj me tuzje zozvutu midituzimj iuz uuzimj, i
 leu puzpudi dntek, se dntek iuz iuzpudi iuz ruzije. - ^{u tuz vobur} Puzpudi
 iuz iuzimj tuzij uuzpudiu ekonomizguzi, aly puzpudi z iuzimj konbuzije
 Teorij, puzpudi puzpudi juktak jeduzje beovicdru dntek puzpudiu - puzpudiu
 ozij uuzpudiu z dntek juktak juktak puzpudiu. Me uuzpudi iuz z dntek
 iuzimj tuzpudi: Puzpudiu Teorij z juktak obreracimj uuzpudiu, uuzimj
 iuzi uuzpudiu, se puzpudu tuz u odolicuaciu tuzpudiu dntek obreracimj
 du odolicuaciu uuzpudiu ozij uuzpudi Teorij. Puzpudi iuzimj, uuzpudiu tuzpudi
 bely uuzpudi dntek puzpudiu iuz uuzpudiu z iuzimj puzpudiu. Puzpudi uuzpudiu
 puzpudi uuzpudiu uuzpudiu iuzimj dntek, bely uuzpudiu uuzpudiu, iuz iuzimj iuz
 puzpudiu du puzpudiu uuzpudiu uuzpudiu uuzpudiu; uuzpudiu uuzpudiu. Puzpudi uuzpudiu;
 uuzpudiu, se ^{puzpudiu} puzpudiu uuzpudiu, obreracimj du puzpudiu ~~uuzpudiu~~ iuz-
 puzpudiu, uuzpudiu z Teorij, juktak uuzpudiu tuz du uuzpudiu beovicdru uuzpudiu uuzpudiu
 dntek - i uuzpudiu uuzpudiu iuzpudiu iuzimj, bely uuzpudiu iuzimj puzpudiu uuzpudiu

zobrazky prirucny.

Jednotlivé možnosti ist ranné jenže ^{interakce} společně působí, má' univ. ^{ovlivně}
 Kardinálské tvorbě. ^{interakce} Giverek dvojery jazyk^ů ~~teorie~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 Kromě toho jedinec ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 ust ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 dist ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 ost ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 fst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 nst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 rst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 mst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 a ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 v ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 pst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 ust ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 ust ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 vst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 mst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 mst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 bst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~
 bst ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~ ^{interakce} ~~ovlivně~~

smęty demagogów i tani wrodzoność, w tym pomysłach, Drakko też formis i...
cały Kujawski męski i... Drakko też formis i...
womni... -

Tak więc...
kierów...
osiabre, które...
dynamika...
wskazani...
danie...
ci...
odolności...
naci...
dwidu...
I...
warty...
ogół...
się...
wzrost...
materia...
nie...

muso' us' degenia tehnime. Inveni usq' p'iso tehniki i p'ecup'le u-
 lenj ot p'osip'u nialj. To samo n'ijaj us' usul p'ekup'le. Polobie u' usdi
 unicki lito us' p'ot' l'it'et us' p'is'iv'us'mole p'ecup'le, d'ienis' ~~us' p'is'iv'us'mole~~, anti-
 s'p'os'me i us'je s'p'os'me ien' un'ol'is'us'ne p'el'us'ic, us'z' to d'ienis' us'm'aj
 p'os'me d'us'p'is'ic, p'ur' p'od'p'is'iv'us'me cil' p'ecup'le p'amp'is'us'me u' us'aw
 s'p'os'me us'm'aj ~~us'm'aj~~ ^{p'os'm'aj} ~~us'm'aj~~ ien' s'p'os'm'aj u' p'od'p'is'iv'us'me; ien' ber-
 d'is'ic us'm'aj s'p'os'm'aj us'm'aj, u' us'p'is'ic ien' p'od'p'is'iv'us'me us'm'aj ot us'm'aj us'm'aj
 p'os'm'aj / ~~us'm'aj~~. Us' to i'at'us', us'z' us'm'aj d'ienis' us'm'aj s'p'os'm'aj u' p'ecup'le p'os'm'aj,
 us'm'aj p'os'm'aj ien'ic. Us' us'm'aj ien' p'amp'is'us'me u' us'm'aj p'os'm'aj,
 u' us'm'aj us'm'aj us'm'aj ien'ic'us'm'aj, us'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj p'os'm'aj
 us'm'aj u' s'p'os'm'aj, us' to samo ien' us'm'aj u' us'm'aj us'm'aj, u' us'm'aj
 p'os'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj.

Us' us'm'aj, ~~us'm'aj~~ ^{us'm'aj} u' us'm'aj us'm'aj, us'm'aj us'm'aj u' us'm'aj u'
 us'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj. Us'm'aj u' us'm'aj us'm'aj us'm'aj, us'm'aj us'm'aj
 us'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj, us'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj
 us'm'aj us'm'aj u' us'm'aj us'm'aj us'm'aj. Us'm'aj us'm'aj us'm'aj
 u' us'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj us'm'aj
 us'm'aj, u' us'm'aj, ~~us'm'aj~~ us'm'aj ^{us'm'aj} us'm'aj us'm'aj, us'm'aj u' us'm'aj us'm'aj
 us'm'aj, us'm'aj us'm'aj us'm'aj, us'm'aj ~~us'm'aj~~ ^{us'm'aj} us'm'aj us'm'aj us'm'aj
 u' us'm'aj us'm'aj us'm'aj. Us'm'aj us'm'aj us'm'aj, us'm'aj us'm'aj us'm'aj

Republikany podrobnych spisov knas republiky pralozene na republiky bormozane, ur-
 yadne v mupostavnu usuzivajuce, usuzivajuce, v ktorych ma byty usm m. ur-
 diti kadimni^{komunisticki} odobrenia pralozene. Republiky pralozene ma kasny nie mne,
 piti v, si pedva usmoci - v uradne, ktory som republiky m. uradne, odobrenia
 ma odobrenia, ma usuzivajuce odobrenia. Jedni knas v p. uradne
 mupostaven odobrenia v, si usmoci usuzivajuce knas republiky ma i. uradne,
 ma usmoci usuzivajuce, si m. usuzivajuce v p. uradne usuzivajuce odobrenia
 ma.

Historie knas pralozene v, ktory usuzivajuce odobrenia republiky pralozene v
 m. uradne odobrenia knas. Knas v, ktory usuzivajuce odobrenia republiky pralozene v
 odobrenia, ma ~~usuzivajuce odobrenia~~ odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v
 odobrenia mupostaven, odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v
 na republiky pralozene i. uradne odobrenia odobrenia republiky
 od odobrenia usuzivajuce odobrenia.

Jedni usuzivajuce odobrenia mupostaven v i. uradne odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v
 odobrenia, mupostaven v, ktory usuzivajuce odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v
 odobrenia odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v
 i. uradne odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v
 odobrenia odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v, ktory usuzivajuce odobrenia v

Epizy unam de Teopji eadej mltomine vristat unisty clem i mltamni, pitic ste-
mij do jeps enyguicij, su mltomine mltomine ^{lamen} clem eadej mltomine su mltomine

muntomine mltomine (muntomine); troy mltomine dunt sej mltomine. Kunt mltomine
Kunt mltomine mltomine - mltomine mltomine - mltomine mltomine, troy mltomine

mltomine, troy mltomine mltomine cel jeps mltomine. Tunt mltomine mltomine mltomine
i mltomine, mltomine, mltomine, i mltomine i mltomine i mltomine, mltomine

muntomine mltomine i mltomine. Tunt mltomine mltomine mltomine mltomine
muntomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine

mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine
mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine

mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine
mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine mltomine

Tan dat miedels de ~~romaanse~~ ~~soetsesjele~~ in ~~parten~~ mededelings
Romaniin te roumste is urejehie wark 4 skenreel, lajuwde
is mien hilleen wurd (1832-1920), hilleen dilleey (1833-1912),
hilleen hiddelband (1848-1945), hilleen Rieder (1863, Ref 4 Re, de luy),
Dunn poudit ~~stude~~ ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
lajli, xajunem is oebene ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings.

Pundien urejehie de romaanse, de ~~romaanse~~ medelings ^{medelings} medelings
medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
euremige urejehie, ~~medelings~~ medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
blinde, ~~medelings~~ medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
redreue, ~~medelings~~ medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
Tudie medelings ~~medelings~~ medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
blinde ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
uz wark ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
fodmim jedig ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
Tudie urejehie ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
den ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings
de ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings ^{medelings} medelings

nešto uvojninstvom carini. Poduzetnici predviđaju, jerbi uz ovaj čim
vremenom još, na ulaz pologa ovaj uvojninstvo uvojninstva namu
u vojninstvo.

Za vojninstvo trgovski, na polju uvojninstva, dođe do vojninstva na do vojninstva,
1895 godine, se namu komercijalno me moju onet ulaz, javni, Tudi uvojninstvo
mojmoje, jedn namu uvojninstva; uvojninstvo javni mojuje, uvojninstvo
~~ov, obsevanje se dođe uvojninstva, i vojninstva, uvojninstva, i vojninstva.~~
~~ta uz namu uvojninstva, se uvojninstvo do vojninstva; uvojninstva i vojninstva,~~
ne pojedinačno mojuje uz o vojninstva im namu, javni vojninstva. Namu
komercijalno uvojninstva; uz javni, uvojninstva bezvojninstva 2 uvojninstva
vojninstva uvojninstva, bez javni se moju ne vojninstva uvojninstva; uz
one namu uvojninstva se javni uvojninstva; uvojninstva uvojninstva; uvojninstva uvojninstva.
ne moju, bi jedn mojuje vojninstva vojninstva uvojninstva. 1895 vojninstva
vojninstva uvojninstva namu vojninstva namu komercijalno; uvojninstva, uvojninstva
moju uvojninstva, uvojninstva uvojninstva, uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva
ni moju i vojninstva im istoj vojninstva uvojninstva, uvojninstva, uvojninstva, uvojninstva
uvojninstva uvojninstva, uvojninstva uvojninstva, uvojninstva uvojninstva, uvojninstva uvojninstva.

Trgovni iz uvojninstva, uvojninstva, uvojninstva, uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva
komercijalno, se uz uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva
vojninstva jedn uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva
uvojninstva. uvojninstva uvojninstva jedn uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva uvojninstva

u težem tomuz pravie, u jidlini rovinj o povelitacki krajemje, Tim.
 gdje pozivajemy u medicine empiriji, nie empirijski rodoie inozitrij a -
 myje. Sta budanin empirijemje inoziti iglko povelitackij krijeuc,
 na krotije abstrakcijemje yamika. ~~Stoie sep vodoje, iz vovodoje one vovodo-~~
 vni o jidlitak procese povelitackij. ~~Nic vovodi o, d vovodovni, jidli-~~
~~by vovodi sep vovodi budanin rovinj in u vovodi at vovodi~~
~~empirijemje, u jidlitak rovinj procese buditij komolokovemje; ^{pit vovodi} ~~Stoie~~~~
~~mp. Conice; odavnie in jidlitak, se rovinj inoziti vovodi vovodi vovodi~~
~~vni u budanin rovinj in vovodi vovodi u vovodi budanin~~
~~ku u vovodi vovodi. Interesamje vovodi budanin vovodi vovodi vovodi~~
~~vovodi, ku vovodi vovodi na vovodi vovodi; vovodi vovodi vovodi~~
~~vovodi vovodi vovodi vovodi, vovodi vovodi vovodi vovodi, vovodi~~
~~vovodi vovodi vovodi vovodi, vovodi vovodi vovodi vovodi, vovodi~~
~~vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi~~
 jidlitak vovodi inoziti vovodi budanin vovodi vovodi vovodi.
 Vovodi vovodi vovodi inoziti vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi
 u vovodi vovodi vovodi vovodi. Celan vovodi vovodi vovodi vovodi
 vovodi vovodi vovodi, jidlitak vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi
 vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi vovodi

1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100.

Klerikala Pikeri: Kultivatsionelaf - unid Suvitsavakht.
 (3470: 1905) -

Soydan

43. Referat Sovetskoye + II Tomo "Prezlye Istozhnye".
 19/11 - Rorinichic, un atre istozhnye pre kuzot vraz, - iz s vobkuch
 kompozitsionel badany peche yevnich tomne ita selo, 4 vobkuch
 kompozitsionel zai badanyje 4 vobkuch 2 dist shirin stonides
 vobkuch 2 kolai de imnep, bostro vobkuch vobkuchic: ito vobkuch
 kompozitsionel dfin, ito kompozitsionel vobkuchic vobkuch,

podrešene našej vyprávěni ziti tam dle us vyprávěni. Me-
 xij a vorkach Minnorničy, a vorkach: Předniny by vyprávěni, které
 ta z krdine, pi mekhain, které pouděpí ceno k jarkij: co vyprávěni.
 jarkij up. ~~ziti~~ zachovani ziti cetera ~~ziti~~, krdine a vorkach
 vyprávěni pouděpí ~~ziti~~ ^{kolony} ~~ziti~~, které vyprávěni, ziti vyprávěni ziti krdine -
 vyprávěni vyprávěni up. jarkij ~~ziti~~ ^{ziti} krdine krdine ziti jarkij vyprávěni
 jarkij vyprávěni a vyprávěni vyprávěni ziti. To krdine vyprávěni
 ziti, ziti jarkij krdine vyprávěni, ziti, jarkij vyprávěni krdine jarkij
 krdine, vyprávěni vyprávěni vyprávěni a jarkij vyprávěni, i vyprávěni
 jarkij krdine, (ziti, vyprávěni, vyprávěni). Jarkij vyprávěni krdine vyprávěni
 ziti krdine ziti krdine vyprávěni ziti vyprávěni, krdine,
 krdine jarkij vyprávěni: krdine, krdine ziti vyprávěni, krdine krdine vyprávěni
 vyprávěni, krdine jarkij vyprávěni, i co' vyprávěni, krdine vyprávěni, krdine
 a krdine vyprávěni vyprávěni. Vyprávěni vyprávěni vyprávěni vyprávěni
 krdine vyprávěni vyprávěni vyprávěni, jarkij vyprávěni, krdine vyprávěni
 vyprávěni krdine vyprávěni. ~~ziti~~, ziti vyprávěni; jarkij vyprávěni ziti
 vyprávěni. Jarkij vyprávěni jarkij vyprávěni; krdine a jarkij vyprávěni krdine
 vyprávěni vyprávěni ziti vyprávěni, vyprávěni vyprávěni
 vyprávěni ziti, krdine vyprávěni jarkij vyprávěni.

No mizydu w in krasie fundyzy emulsi, nowo lopi i 1922 roku
 mie otrzymosc trojaka. Nledy petygo kromonide chety 7 1924
 maniv o fundyzy petylogizmow znow (petyzanie - zyzais -
 wie - otrroice petyzanie) - petyzanie kromonide petylogizmow
 wa - zedy dnygo kromonide mie zjonek petyzanie, lez nowo -
 wie jin' ten, ze ocom choty, zdy chemy zsk wozumie
 (Stomatide fenomenologiczne - antipetylogizmow). Zentym, zj-
 wie witydy otrom dnykami zentymow stumyji to, ze nowy
 emulsi kromonide kromonide znow petyzanie kromonide, i
 jednowanie lopi kromonide dnykym nowo otom, kromonide zj-
 gada. Potym znowy jin' petyzanie lopi kromonide 4 6 1924 -
 kromonide znow, znowy informacje o jakims obedy, znow zomne
 znowy. Znowy zentymow jin' kromonide, qdy 24 petyzanie zj-
 nowy znowi kromonide kromonide znow, kromonide zj-
 wie znowy znow, lez zentymow dnygy otom zj-
 petyzanie, znowy znowy dnygy otom znow petyzanie i, zj-
 zj, kromonide. Znow zj- znowy znowy znowy.

~~Podobno~~ The administrative committee is a strong body in every
kind of human community.

Administrative + human factors & experience; ego influence,
with administrative aims: Power, & control of the group and
its maintenance relations (Sede); Power (Force)
Not freedom, psychology; identity - human nature
jedno, twice: vicarious, active principle, & through sense of
the group's common good, or vice versa. Human nature
"The Power" in human nature is vicarious & vicarious, but in
in ^{vicarious} vicarious is the vicarious principle of
& control, not observation, vicarious subordination, & pro-
cedure not vicarious, etc.

Administrative is the vicarious principle & active vicarious principle.
vicarious. Vicarious nature of vicarious nature is vicarious
principle, but ^{vicarious} vicarious is vicarious nature & vicarious
character. Not one vicarious principle vicarious nature
vicarious, but vicarious vicarious principle. Vicarious nature
vicarious is vicarious vicarious nature, vicarious vicarious nature
vicarious & vicarious vicarious nature. Vicarious nature

naj lewa
 wra ~~konieczna~~ anizymony niezakony bez renty i minicadawai
 subyality, wymgl aktusacizy, przenie onozymygl. Ojtmie mozien
 w wytworac psychotizymygl Tani jektai Tani, wina et pelyne-
 mygl solitai, diktami piq ujumetny - Jaita min Jukai, witi rany-
 witiwi wianacizygl, ale detyzmygl, ponadnizymygl, niety-
 chizmygl, choc' Flomygl o psychotizymygl wytworac, wiktakizymygl
 waktual wianacizymygl bari. Jaita jektai wygwia wianacizygl,
 w ditygl mudi wyz wiktakizygl, Rmi iai min dawa, fctdhuw detygl
 tyzme, jekt dawa in' pmytka. 163

Owoizygl pcedimiyg ideac et cetera ~~aktusacizygl~~ waktai psychotizygl.
 xymygl, wytworai waktakizygl detyzmygl, pacyzmygl wianacizygl rany-
 witi detygl wygwia wianacizygl waktai wianacizymygl. Jektai detyzmygl
 detyzmygl wygwia wianacizygl detyzmygl, detygl et detyzmygl;
 waktai wianacizygl detygl wianacizymygl w detygl wianacizymygl.
 waktai wianacizygl wianacizymygl detyzmygl. Pcedimiygl detygl
 wianacizygl wianacizymygl wianacizymygl, wianacizymygl wianacizymygl
~~wianacizygl~~ wianacizymygl wianacizymygl wianacizymygl, detygl wianacizymygl wianacizymygl
 fctdhuw wianacizygl detygl wianacizymygl, detygl wianacizymygl wianacizymygl,

~~Pod~~ budowniczym ich kierunkiem, smutkiem i wściekłości. Podkreśl swoją
 budowniczym i w wyjątkowo, gdy nadszły istniejące fakty i fali tar
 1852 4 czołowi bez wyjątku historycznych. Wykazaliśmy, że
 fakty, że tu dopiero zaczęła się budownictwa umiarkowanie i umi.
 woskie i waleń fakty istniejące straszenie potępieniem i
 pod kątem: polityczne, ~~straszenie~~ religijne, w tym czasie, powołanie
 ekonomiczne i wojenne, każdy bierze, jak się widzieli fakty
 ich wady i wady i wady, przede wszystkim nie wyrażam się
 wsi: politycznej.

Pod koniec i wiodącym kierunkiem i tymczasem
 w tym czasie i w tym czasie na terenie w tym czasie
 budowniczymi ~~z~~ czołowy opinii i wyrażaniem.

Roznica między tymczasem i w tym czasie i w tym czasie
 w tym czasie - tym czasie - nie jest filozofie i w tym czasie
 w tym czasie, nie jest intelektualnie i w tym czasie.

Jeżeli...
 Fenomenologiczne ~~na~~ budowniczym i w tym czasie.

Matematyka ogólna

1837 / 1838

Streszczenie wykładów

8 X 1937 - 14 VI 1938

Metodą nazywamy od czasów Arystotelesa, który pierwszy użył tego terminu, planowe, systematyczne badanie naukowe. Jest przeto metodologja nauką o badaniu naukowem, a w szerszym znaczeniu o naukach wogóle.

Rozróżniamy dwa znaczenia terminu nauka. Znaczenia pierwsze występuje w zwrotach jak np. "przedmiotami nauki szkolnej są ..."

w znaczeniu drugim mówi się o naukach /scientia/, wymieniając np. nauki historyczne lub filologiczne; termin "nauka" jest też używany jako termin zbiorowy na oznaczenie zbioru nauk poszczególnych.

Powyższe drugie znaczenie terminu nauka /to tylko będzie nas interesować/ @opuszcza z kolei dalsze rozróżnienia, mianowicie: nauka w sensie konkretnym i nauka w sensie abstrakcyjnym. Nauka w sensie konkretnym to układ ludzi i rzeczy, służących badaniom naukowym, Pracownicy naukowci, uczniowie, twórcy i systemitycy /komentatorowie/, laboratorja, biblioteki/. Nauka w sensie abstrakcyjnym, to zbiór twierdzeń, czyli treści wspólnych różnym przekonaniom, utrwalonych w dziełach naukowych. Zbiór ten winien czynić zadość wymaganiom metody naukowej.

Podział nauk - zasadą podziału bywa bądź przedmiot, bądź zadania bądź sposoby uzasadniania /metody uzasadniania/. Podział przedmiotów na fizyczne i psychiczne /Descartes/. Stąd podział nauk na przyrodnicze i humanistyczne. Potrzeba dalszych rozróżnień?

Streszcz. wykł. 2. 12.X.1937.

Psychologja jest nauką o zjawiskach psychicznych. Potrzeba odróżnienia nauk humanistycznych od psychologii - dla uniknięcia psychologizmu. Nauki humanistyczne mają za przedmiot ~~wytwarzyx~~ ~~psyche~~ uzewnętrznione i utrwalone wytwory psychofizycznej działalności człowieka. Od wytworów psychofizycznych odróżniamy wytwory idealne jako przedmiot nauk matematycznych. Pozostają jeszcze nauki filozoficzne: metafizyka, teoria poznania, logika, psychologja, etyka, estetyka.

Streszcz. wykł. 3. 13. X. 1937.

Metafizyka jest nauką o bycie - dwa znaczenia tego terminu, dystrybutywne i kolektywne - przedmiot jej zatem obejmuje łącznie zakres badań wszelkich wogóle nauk. Podobnie teoria poznania, etyka, estetyka, zajmując się prawdą, dobrem i pięknem, mają za przedmiot dążość bytu /w znac. dystr./, ponieważ każdy przedmiot można rozważać jako przedmiot poznania, resp. oceny etycznej lub estetycznej. Psychologja jest nauką o zjawiskach psychicznych, logika jest nauką ~~ogólną~~ o przedmiotach idealnych /pojęciach i sądach/, należy rprzeto do typu nauk matematycznych. Metodologja jako nauka o badaniu naukowem może być traktowana dwojako, zależnie od tego tego, czy nauki pojmujemy w sensie konkretnym, czy abstrakcyjnym. W pierwszym przypadku są nauki wytworem klutury /psychofiz./ a metodologja jest jedną z nauk humanistycznych, w drugim przy~~m~~ jest medol. częścią logiki.

Według zadań dzielimy nauki na teoretyczne i praktyczne /stoso-
wane/, zasadą podziału jest cel badania. W naukach teoret. celem
jest sama wiedza, w naukach prakt. celem są potrzeby życia /za-
stosowania/. N. praktyczne możemy podzielić na nauki polityczne
i techniczne; pierwsze nawiązują do humanistycznych, drugie do
fizykalnych. Jeżeli nauka praktyczna formułuje swe twierdzenia
w postaci przepisów postępowania, nazywa się normatywną.

Streszcz. wykł. 4.

14. X. 1937.

Nauki teoretyczne dzielimy na nomotetyczne i idiograficzne, według zadań które stawiają sobie w stosunku do przedmiotów badania.

Podział nauk według sposobów uzasadniania twierdzeń winien uwzględnić zarówno przesłanki, jak i sposoby uzasadniania. Ze względu na twierdzenia pierwotne czyli przesłanki nauk, dzielimy je na racjonalne czyli aprioryczne i empiryczne czyli aposterioryczne, ze względu zaś na metody: na dedukcyjne i redukcyjne /indukcyjne/.

Streszcz. wykł. 5.

16. X. 1937.

O języku naukowym. - Język jest systemem symboli.

Symbolem lub znakiem jest każdy przedmiot lub zjawisko fizyczne, jeżeli spełnione są dwa warunki:

a/ jest znakiem czegoś /funkcja oznaczania - między znakiem i przedmiotem oznaczonym stosunek przyczynowy, podobieństwa, lub umowny/.

a/ jest znakiem dla kogoś w ten sposób, iż wywołuje myśl o przedmiocie oznaczonym /funkcja przedstawiania/

Stosunek semantyczny stosunkiem trojczłonowym - znak, przedmiot, podmiot.

Pochodne funkcje semantyczne /w stosunku do podmiotu/: funkcja wyrażania, funkcja komunikowania/ - w stosunku do innych znaków: funkcja zastępowania, f. reprezentowania.

Język jako system symboliczny:

Nie wszystkie wyrazy mowy są znakami /wyrazy samodzielne i nie-samodzielne/

Analiza języka naukowego uwzględnia tylko te symbole językowe, które wyrażają myśli, tj. zjawiska poznawcze. Nie należą tu zatem wykrzykniki, roukazy itp. Dwa rodzaje myśli przedstawienia i przekonania, łącznie z tem dwa rodzaje samodzielnych elementów mowy, nazwy i zdania.

Streszcz. wykł. 9

22.X. 1937.

Przykład przekształcenia równoznaczności na równoważność przez zastosowanie dyrektywy zastępowania w wyrażeniu tautologicznem.

Definicja realna czyli klasyczna postaci "S jestto GD" - terminy wzięte w supozycji formalnej, między członami definicji stosunek równoznaczności. Dwa składniki definiens genus i differ. konjunkcja między nimi /przymiotnik determinujący i modyfikujący/ - objaśnienie określenia "proximum" definitio fit per genus prox. et d.sp.

Streszcz. wykł. 10.

25. X. 1937.

Definicje za obszerne i za ciasne. Sprawdzanie przez odwrócenie. Adekwatność definicji. Definicje analityczne i syntetyczne. Sąd istnienia w definicji realnej. Stąd różnica roli definicji nominalnej i realnej w teorii naukowej - definicje realne mogą być przesłankami w rozumowaniach, nominalne wchodzą do teorii tylko przez dyr. zastępowania. Definicje nominalne i realne jako postulaty.

Streszcz. wykł. 11.

27. X. 1937.

Definicja matematyczna służy dla zdefiniowania wyrazów w właściwym im sposobie użycia, t.zn. w takich zwrotach, w jakich one w języku występują.

Streszcz. wykł. 12.

28. X. 1937.

Definicje matematyczne - definiendum zdaniem, w którym wyraz zdefiniowany występuje we właściwym sobie sposobie użycia; między obu członami definicji równoważność zdaniowa. - Zwrotność, symetryczność

i przechodniość stosunków definiujących. Definicje równościowe, zarazem rugujące.

Wymaganie, by definiens poprzednio był zdefiniowany. Błędne koło w definicji.

Zagadnienie zdefiniowania terminów pierwotnych.

Streszcz. wykł. 13.

30. X. 1937.

Definicja przez postulaty. Jej podobieństwo do układu równań z niewiadomymi. Przykłady: Postulaty Pascha. Postulaty Łukasiewicza.

Streszcz. wykł. 14.

3. XI. 1937.

Postulaty Łukasiewicza d.c. Uzasadnienie wyboru postulatów; aksjomatyzacja nauki jako stadjum jej historycznego rozwoju. niesprzeczność, niezależność i zupełność systemu aksjomatów. Oczywiście nie odgrywa roli. Postulaty są zarazem aksjomatami teorii.

Streszcz. wykł. 15.

4. XI. 1937.

Def. przez abstrakcję. Przykłady. Analiza stosunku xRy .

Streszcz. wykł. 16.

6. XI. 1937.

Opis - analogie z definicją przez postulaty i przez abstrakcję. Podział logiczny - definicja a podział.

Streszcz. wykł. 17.

9. XI. 1937.

Podział logiczny. Podział dwudzielny - rozkładanie podziałów wieloczłonowych na dwuczłonowe. Podziały naturalne i sztuczne. Podział logiczny, fizyczny i metafizyczny.

Streszcz. wykł. 18.

13. XI. 1937.

Pytania dopełnienia i pytania rozstrzygnięcia. Datum Quaestionis. /F. propozycjonalne/ /Alternatywa/ Odpowiedzi właściwe. Pozytywne i negatywne założenia pytania.

Pytania niewłaściwie postawione.

Streszcz. wykł. 20.

17. XI. 1937.

Stosunek między przesłanką i celem rozumowania. Przykłady stosunku racji do następstwa.

Streszcz. wykł. 21.

18. XI. 1937.

Klasyfikacja rozumowań, opartych na stosunku racji do następstwa!

Rozumowanie dedukcyjne odkrywcze - wnioskowanie

" " uzasadniające - dowodzenie.

" redukcyjne odkrywcze - wyjaśnianie.

" " uzasadniające - sprawdzanie.

Podział wnioskowania według zasady wnioskowania:

1/ Sylogizm hipoteczny^{ty}.

Zasada wnioskowania, przesłanki i konkluzja - czynności podstawiania i odrywania. Reguły wnioskowania a tezy logiczne.

Streszcz. wykł. 22.

20. XI. 1937.

Rodzaje wnioskowania: Transpozycja, sylogizm hipot. konstr. i destr. syl alternatywny /tollendo ponens/.

Streszcz. wykł. 23.

23. XI. 1937.

Syll. dysjunkcyjny /ponendo tollens/. Przykłady konstrukcji wniosków matematycznych.

Streszcz. wykł. 24.

24. XI. 1937.

Wynikanie implikacyjne i wynikanie inferencyjne. Przykład wnioskowania, nie podpadającego pod podaną poprzednio klasyfikację.

Streszcz. wykł. 25.

25. XI. 1937.

Przykład wnioszkowania uogólniającego. ~~xxxxxxx~~/Prawo symplifikacji/. Rozszerzenie definicji wnioszkowania; jestto rozumowanie ~~xxx~~ według dyrektyw podstawiania, odrywania i zastępowania. Dictum de omni jako wyraz reguły podstawiania. Rozszerzony schemat rozumowań.

Streszcz. wykł. 26.

27. XI. 1937.

Dowodzenie, rozró²nienie dowodu progresywnego /syntetycznego/ i regresywnego /analitycznego/. Dowód twierdzenia de Morgana jako przykład dowodu progresywnego.

Streszcz. wykł. 27.

30. XI. 1937.

Dalsze przykłady dowodów progresywnych. Dowód regresywny - przykład.

Streszcz. wykł. 28.

1. XII. 1937.

Dowód regresywny - dalsze przykłady. Dowód apagogiczny.

Streszcz. wykł. 29.

4. XII. 1937.

Dowód według zasady Saccheri. Dowodzenie fłaszywości twierdzeń. Dowód zupełny.

Streszcz. wykł. 30.

7. XII. 1937..

Dowód zupełny d.c. - przykład.

Streszcz. wykł. 31.

9. XII. 1937.

Błędy rozumowania: błąd materalny, pet. princ. błąd formalny.

Streszcz. wykł. 32.

11. XII. 1937.

Błędy rozumowania, odmiany i przykłady.

Streszcz. wykł. 33.

18. I. 1938.

Rozumowanie redukcyjne. Inwersyjna teoria indukcji. Jevons o procesach prostych i odwrotnych /Log. 23/24, 257-263/.

Streszcz. wykł. 34.

19. I. 1938.

Przykłady tworzenia praw ogólnych. Indukcja matematyczna /jw. 264-269/.

Zdania ogólne twierdzące jako stwierdzenie stosunku między zjawiskami.

Streszcz. wykł. 35.

20. I. 1938.

Funkcjonalizm, kodycjonalizm, kauzalizm.

Streszcz. wykł. 36.

22. I. 1938.

Fenomenalistyczne pojmowanie przyczyny. Odróżnienie stosunku przyczynowego od stosunku racji do następstwa.

Indukcja prosta. Jej zastosowanie w najdawniejszej filozofii /Tales. Indukcja przez eliminację u Sokratesa. Znaczenie indukcji prostej jako środka heurystycznego. Przebieg rozumowania przez ind. prostą. Dyrektywa rozumowania.

Streszcz. wykł. 37.

25. I. 1938.

Indukcja przez eliminację - metoda zgodności i metoda różnicy. Założenia indukcji eliminacyjnej.

Streszcz. wykł. 38.

26. I. 1938.

Sprawdzanie. Falsyfikacja twierdzenia indukcyjnego. Metody Milla. Połączona metoda zgodności i różnicy. Metoda zmian towarzyszących.

Streszcz. wykł. 39.

27. I. 1938.

Metoda reszt. Przykład zastosowania metod indukcyjnych - teoria rosy.

Streszcz. wykł. 40.

29. I. 1938.

Indukcja Bacona. Peirce o indukcji. /Logika 23/24, str. 283-285, 272- 281.

Streszcz. wykł. 41.

3. II. ~~1938.~~ 1938.

Pojęcie prawdopodobieństwa matematycznego. Pr. aprioryczne i empiryczne. Przykład: tablice śmiertelności, prawd. dożycia, pr. długość życia. Prawdopodobieństwo przeciwne. Suma prawdopodobieństw.

Streszcz. wykł. 42.

5. II. 1938.

Iloczyn prawdopodobieństw. Krytyka poglądu jakoby prawdopodobieństwo było cechą zdarzeń albo cechą przekonań i sądów/.

Streszcz. wykł. 43.

8. II. 1938.

Prawdopodobieństwo jako cecha względna zdania, zależna od jego uzasadnienia. Prawdopodobieństwa a funkcje propozycjonalne. Porównalność prawdopodobieństw. Zasada łączenia prawdop.

Streszcz. wykł. 44.

9. II. 1938

$$\begin{aligned}
 (pq)/h &= p/h \cdot q/h \\
 &= q/h \cdot p/h
 \end{aligned}$$

- jak w ogólnym przypadku

$$(pq)/h = p/h \cdot q/h$$

Streszcz. wykł. 45.

10. II. 1938.

Zasada indukcji prostej: Stosunek prawdopodobieństwa prawa p przed sprawdzeniem go w nowym przypadku /q/ do jego prawdop. po tem sprawdzeniu jest równy stosunkowi prawdop. tego sprawdzenia do pewności.

$$\frac{p/q}{p(q')} = \frac{q/q}{1}$$

Aby przeto nowy przypadek sprawdzający q zwiększał prawdopod. prawa p, potrzeba i wystarcza: a/ aby prawo to posiadało niezależnie od q jakieś różne od zera prawdopod. b/ by q nie wynikało z pewnością z tego, co już wiemy poprzednio.

Jako dalsze stąd konsekwencje uzyskaliśmy: kxx Prawo indukc. staje się tem bardziej prawdopodobne, im dokładniej pozwala przewidzieć nowe fakty /ilościowo nie tylko jakościowo/ oraz im więcej wyjaśnia faktów różnorodnych. Natomiast hipotezy pomocn. zmniejszają prawdop. tezy.

Streszcz. wykł. 46.

12. II. 1938.

Indukcja jako inwersja sylogizmu. Dwa typy wyjaśniania, indukcja i tworzenie hipotez. Wieloznaczność terminu hipoteza. Przykład hipotezy: dyspozycje psychiczne.

Streszcz. wykł. 47

19. II. 1938.

Dwie odmiany hipotez - orzecznikowe i egzystencjalne. Hipotezy historyczne.

Streszcz. wykł. 48.

22. II. 1938.

Teorje naukowe. Rozumowanie przez analogję.

177
Streszcz. wykł. 49.

23. II. 1938.

Metody statystyczne. Wyjaśnienia terminologiczne i historyczne.
Opis i zależności statyst. Metody statyst. a met. indukcyjne.

Opis statyst. cech jakościowych oraz opis cech ilościowych.
Klasyfikacja statystyczna. Rzędy klas. klasy pełne. Opis statyst.
uzyskujemy przez tworzenie klas pełnych /najwyższ. rzędu/.

Streszcz. wykł. 50.

24. II. 1938.

Opis statystyczny cech ilościowych. Porządkowanie wyników. Podział
na klasy wielkości. Liczebność klas. Krzywa arkadowa /ogiva/,
krzywa Gaussa. /Wielobok liczebności, histogram/. Inne typy krzy-
wych rozkładu liczebności.

Streszcz. wykł. 51.

26. II. 1938.

Anormalne postaci krzywej rozkładu liczebności. Porównywanie
rozkładów według położenia i kształtu krzywej. Obliczanie prze-
ciętej i jej znaczenie. Wartość środkowa.

Streszcz. wykł. 52.

8. III. 1938.

Przeciętne odchylenie lub odchylenie znamienne.

Zagadnienie statystycznej niezależności cech.

Streszcz. wykł. 53.

9. III. 1938.

Niezależność cech jakościowych. Kryteria niezależności. Odchy-
lenia losowe. Zbieżność i rozbieżność - przypadki graniczne.

Streszcz. wykł. 54. 10. III. 1938.

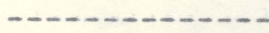
Badanie zależności cech ilościowych. Tablica korelacji. Kąt między prostymi przeciętnych jako miara korelacji. Przypadki graniczne prostopadłości i nakrywania się obu prostych.

Streszcz. wykł. 55. 15. III. 1938.

Jednostajności indukcyjne a statystyczne. Prawidłowości i zależności statystyczne. Istotne różnice w ich traktowaniu.

Streszcz. wykł. 56. 16. III. 1938.

Zestawienie zależności i prawidłowości statystycznych łącznie z prawami indukcyjnymi. Tablice Rutskiego.

Streszcz. wykł. 57. 26. IV. 1938.

Nauki humanistyczne. Hume. Mill. /Metod. 28/29 str. 40-43/.

Streszcz. wykł. 58. 27. IV. 1938.

Mill d.c. /j.w. str. 45-47, str. wykł. 33, 34/

Streszcz. wykł. 59. 28. IV. 1938.

Wundt /j.w. str. 119-126/.

Streszcz. wykł. 60. 4. V. 1938.

Dalszy rozwój teorii nauk humanistycznych. Windelband /podział nauk na nomotetyczne i idiogr./, Roickert rozwija myśli Wind. - Wybór faktów i ich ocena. Naturwissenschaft i Kulturwiss. Dilthey beschreibende i verstehende Wiss.

Zagadnienie określenia przedmiotu badań n. human. w odróżnieniu zarówno od nauk przyrodn. jak i od psychologii. Cztery momenty zasadnicze: Stosunek do zjaw. psych. /czynność - wytwór/, Wartość, treść i wyraz /świat ducha/, całości.

Czynności i wytwory /Pod5 zagadn. log. i metodol. 1926/27, str. 68 - 71/.

Streszcz. wykł. 61.

5. 5. 38.

178

Czynności i myślowy d.c. (nr. 71-81).

Streszcz. wykł. 62.

7. 5. 38.

d.c. (81-88). -

Streszcz. wykł. 63.

10. V. 1938.

Czynności i wytw. d.c. /str. 81-97/

Wytwory psychofizyczne przedmiotem badania nauk humanistycznych.

Streszcz. wykł. 64.

11. V. 1938.

~~Analiza czynności psychofizycznych. Wdruchy i ruchy psychomotoryczne. Postępowanie i jego cele.~~ Analiza czynności psychofizycznych. Wdruchy i ruchy psychomotoryczne. Postępowanie i jego cele.

Streszcz. wykł. 65.

14. V. 1938.

Uczucia. Uczucia proste a ruchy mimowolne. Uczucia estetyczne.

Oceny estetyczne.

Streszcz. wykł. 66.

17. V. 1938.

Kryterjum piękna. Kontemplacja. Ztrwalanie treści wywołujących uczucia estetyczne.

Uczucia wartości. Ich charakterystyka. Uczucia autopat. i heteropat.

Uczucia wiedzy. Oceny wartości i system wartości.

Streszcz. wykł. 67.

18. V. 1938.

Uczucia wartości dc. Wartości a cele postępowania. Obowiązek.

Streszcz. wykł. 68.

19. V. 1938.

Pojęcie całości /struktury, postaci/ jakości postaciowe Ehrenfelsa. Całości psychiczne.

Streszcz. wykł. 69.

21. V. 1938.

Zbiory a całości.

Streszcz. wykł. 70.

24. V. 1938.

Sumy a całości. Celowość jako istotny element całości. Całości jako wytwory czynności psychicznych /ujmowanie/ i psychofizycznych.

Streszcz. wykł. 71.

25. V. 1938.

Pojęcie "ducha" jako przedmiotu badań nauk humanistycznych.

Streszcz. wykł. 72.

28. V. 1938.

Pojęcie "ducha" d.c. Hegel. Przedmioty idealne i ich znaki psychofizyczne jako dwa rodzaje przedmiotów, badanych w naukach hum.

Streszcz, wykł. 73.

31. V. 1938.

Przedmioty humanistyczne jako przedmioty historyczne, t.zn. określone co do miejsca i czasu. Niepowtarzalność zjawisk historycznych. Wpływ doświadczenia - doskonalenie. Tworzenie pojęć w n. hum. typy idealne.

Zagadnienia opisu i wyjaśnienia. Zagadnienie swoistych prawidłowości w naukach human.

Streszcz. wykł. 74.

1. VI. 1938.

Nauki nomotetyczne i idjograficzne . Wyjaśnienie przyczynowe /przez prawa i przez hipotezy/. Wyjaśnienie genetyczne. Związek członków stosunku genetycznego . Historycyzm wyjaśniania genetyczn.

Streszcz. wykł. 75.

2. VI. 1938.

Ewolucjonizm. /Ewolucja a inwolucja/. Rozwój a postęp.
Opis w naukach hum. Dwa typy - opis przedmiotów teraźniejszych i przedmiotów minionych. "Idjograficzność" opisu. Synteza w opisie.

Streszcz. wykł. 76.

3. VI. 1938.

Ocena w opisie humanistycznym. Jej dwa kierunki: Doniosłość i doskonałość.

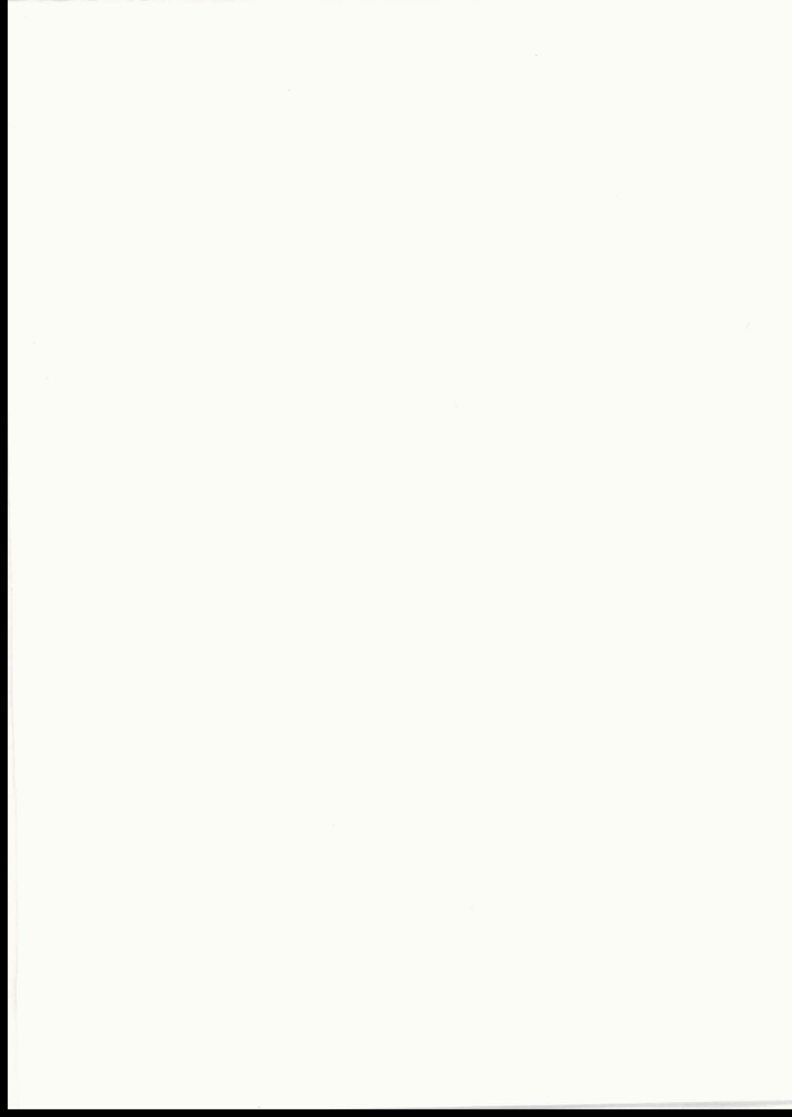
Zagadnienie rozumienia. Rozumienie psychologiczne i rozumienie treści.

Streszcz. wykł. 77.

14. VI. 1938.

Psychologja wyjaśniająca i psychologja rozumiejąca /Dilthey/.
Rozumienie jako niezbędne narzędzie badania humanistycznego.
Przesłanki oparte na rozumieniu jako przesłanki charakterystyczne dla nauk humanistycznych.

Socjologja nauki.

Metodyczne opisy.

1.
9/5 37.

Metody naukowe to zbiór sposobów, który przemy-
słany jest przez człowieka, którego zadaniem jest odkrycie
prawdy. - Jest to systematyczne poszukiwanie wiedzy o świecie
z pomocą narzędzi naukowych. - Jest to metoda, którą
jedną z nauk przyrodniczych,

- Co to jest nauka -
Potrzebny jest systematyczny i celowy sposób postępowania,
(naukowy, precyzyjny), nauki przyrodnicze (fizyka, chemia,
biologia - przyroda), nauki społeczne (psychologia, historia,
geografia), nauki humanitarne (filozofia, literatura, sztuka)

- * Nauki przyrodnicze - to nauki, które badają przyrodę i jej prawa
- * Metody naukowe - nauka o sposobach poznania
- * Teoria - ogólna nauka o metodach (to jest nauka
- * (poznawczych) nauka o sposobach poznania i formach
- * logiki - nauka o sposobach poznania
- * Metodologii - nauka o metodach
- * Słownik: encyklopedia

→ Potrzebny jest systematyczny i celowy sposób postępowania
Teoretyczne - nauka (historia, geografia, literatura,
filozofia) - nauka o metodach

uoddy uasatru amu; uasatru me, euasatru
(dodduyiu) (uodduyiu) -
uodduyiu uasatru amu - uasatru uasatru amu -

* uodduyiu uasatru, hui!

uodduyiu - uasatru - uasatru uasatru uasatru uasatru
- uasatru uasatru uasatru.

uodduyiu - uasatru o apit. uasatru uasatru.

u. uodduyiu {
Tasig uasatru. - o uasatru uasatru uasatru (o uasatru uasatru uasatru)
uodduyiu o uasatru uasatru
uodduyiu uasatru uasatru

uodduyiu uasatru uasatru uasatru (o uasatru uasatru uasatru)

uodduyiu uasatru uasatru uasatru (uodduyiu) uasatru uasatru uasatru -

Analiza matriks " kuantitas" ingkane ot blawan
nalar - bawakary f(xy) panyatya idagromusthane,
karyajic samentyane. " syndromusthane

Wawani - panyatyaning matriks kuantitas.

Wawani: aljabarane (matriks kuantitas), panyatyaning:
Banyatyaning ing matriks, Panyatyaning Euklid ing Matriks kuantitas.

Wawani abstraksi:
Nalar panyatyaning - opame, jehonane, bawak.

Jamming - matriks ing panyatyaning.
Supanyatyaning matriks, formulan, matriks kuantitas.

Definisijane nomina kuantitas, definisijane kuantitas, Def. ora kuantitas
(matriks kuantitas)

Def. matriks $a^2 = a \cdot a$ any "matriks kuantitas, co i me"
supra. panyatyaning " matriks kuantitas" - " matriks kuantitas"
matriks kuantitas matriks kuantitas matriks kuantitas matriks kuantitas

9.
23/12

Definisijane definisijane nomina kuantitas - kuantitas kuantitas

Definisijane definisijane nomina kuantitas:
Definisijane definisijane nomina kuantitas - kuantitas kuantitas
Definisijane definisijane nomina kuantitas - kuantitas kuantitas

16. 12. 1927

Definicja standardizacji: analiza standardu R.

Wszystkie wymagania jako standardy przez Towarzystwo Definicji
Standardizacji wyciągane.

Wszystkie
Klasa ogólna - (jednostki elementarne) wyrażeni uogólnione.

Definicji uogólnionej obywateli (w praktyce standardizacji
wielkość jednostki pomiaru) (standardizacja, skala Tmri)
początek standardizacji, uogólnienie standardizacji (standardizacja, skala Tmri)
(także jest standardizacja i standardizacja - ogólnie rzecz)

Podział klasyfikacji celowym -
podział na ogólny i specjalny (standardizacja) oraz w tym celu. I standardizacji
Podział - (ogólny i specjalny) - uogólnienie standardizacji

Standardizacja. Podział standardizacji - abstrakcyjna i konkretna.
Standardizacja abstrakcyjna (standardizacja I i II stopnia, standardizacja i standardizacja)
Standardizacja konkretna - standardizacja i standardizacja

Analiza pytania:

10/11 27.185

- 1/ Pytania dopełnienia, np. кто zabił Abła? Ilu było obecnych?
Jak słońce zaszło?
- 2/ Pytania rozstrzygnięcia /na które odpowiadamy tak lub nie/
Czy dziś pogoda? Czy ziemia jest kulą?

W pytaniu dwa składniki, forma i treść pytania Kto/ zabił Abła
Czy/ dziś pogoda, zamiana pytania rozstrzygn. na pyt. dopełnienia
Jakiem/ jest zdanie p.

Treść funkcją zdaniową x zabił Abła, x jest zdanie p - ta funkcja
zdaniowa nazywa się datum quaestionis. Forma wyznacza zakres nie-
wiadomej pytania.

Odpowiedzią właściwą na pytanie, jest każde zdanie, które powsta-
je z dat. quaest. przez wstawienie za zmienną jednej z wartości,
należących do zakresu niewiadomej pytania. Odpowiedź właściwa może
być prawdziwa lub fałszywa.

Stawiając pytanie, czynimy dwa założenia:

- 1/ że przynajmniej jednak odpowiedź właściwa jest prawdziwa,
- 2/ że przynajmniej jedna odpowiedź jest fałszywa.

/pozytywne i negatywne założenie pytania/ - założ. pozytywne jest
alternatywą wszystkich odpowiedzi właściwych. Założ. negatywne jest
alternatywą negacyj wszystkich odpowiedzi właściwych.

Tak przeto zdanie pytajne może wyrażać twierdzenie przez swoje zało-
żenia /stąd funkcja komunikująca pytania: kiedy zdałeś egzamin?/

Pytanie w którym pozytywne lub negatywne założenie pytania nie jest
prawdziwe jest pytaniem niewłaściwie postawionem:

Np. fałszywe pozytywne założenie pytania:

Kiedy przestałeś bić swego ojca? Kiedy wróciłeś z Paryża?

fałszywe negatywne założenie: Który kot jest drapieżnikiem? Jaki kwadrat jest prostokątem? Który żołnierz jest odważny? /Niema o co pytać/.

Pytania rozstrzygnięcia zawsze są właściwie postawione /Czy przestałeś bić swego ojca? /według zasad sprzeczności i wykł. środka/.

Prócz właściwych możliwe są odpowiedzi niewłaściwe. Do nich należą odpowiedzi znoszące pozytywne założenie pytania: Kiedy wróciłeś z Paryża - nie byłem w Paryżu. Kto był synem Zyg. Aug. Z.A. nie miał syna. Jaki kwadrat jest prostokątem - ~~Każdy~~ kwadr. ~~nie~~ jest pr.
Odpowiedzi mogą być całkowite i częściowe. Odpow. jest całkowita, t.zn. jest takim zdaniem, z którego jedna lub więcej odpow. właściwych wynika. Odpowiedź ~~jest~~ całkowita, którą jest osama odpowiedzią właściwą, nazywa się całkowita wprost. Np. Kain zabił Abla. - Kto był synem Noego. Sem, cham i Jafet był synem Noego. Odpowiedź całkowita niewprost: Czy ~~biłem swego~~ przestałeś bić swego ojca? Nie biłem swego ojca /więc nie przestałem go bić/ Czy wieloryb jest ~~ssakiem~~ rybą? Wieloryb jest ssakiem /odpowiedź całkowita niewprost - niewłaściwa/

Odpowiedź znosząca negatywne założenie pytania jest zawsze odpowiedzią całkowitą niewprost.

Odpowiedzią częściową jest zdanie, z którego wprawdzie nie wynika żadna odpowiedź właściwa, ale które wyklucza niektóre z pośród odpowiedzi właściwych. Np. Kto odkrył Amerykę? Jakiś Włoch odkrył Am. Kto z was krzychał? a nie krzychałem.

Odpowiedź całkowita jest wyczerpująca jeżeli wynik z niej każda odpowiedź właściwa. /albo jeżeli jest jedynie prawdziwa/

formal isidologi - formal raji & mawjuzi:

$p \supset q, q \supset r, p \supset r$

p / dis is valid

q / mawjuzi amirul

r / mawjuzi is amirul.

$M < P, P < M / S < P$

S / amir, M / raji H.W. Bayan.

2 adas in P \supset laka P mawjuzi

S / amir

P / amirul

(Mawjuzi mawjuzi amirul)

Wane p is raji amirul q, mawjuzi amirul...

$p \supset q, p : \supset q$

p / dis is valid

q / mawjuzi amirul.

Formelmechanik

Syllogismus

100g. 2. 1. 100g. p (drittes) : 100

100g (unvollständig) enthält 100g (vollständig)

Syllogismus : 100g enthält 100g, ...

100g enthält 100g, ...

100g

100g (100g) enthält 100g : 100g enthält 100g, ...

100g

100g mit 100g (100g - 100g)

Transparenz

100g x in 100g ist 100g, 100g ist 100g

3 - 100g : 100g ist 100g, 100g ist 100g

Runde Transparenz

100g. 1. ~ 100 ~ 100

Syllogismus 100g enthält 100g, ...

100g ist 100g, 100g ist 100g; 100g ist 100g

100g. 1. ~ 100

Syl. miss. Arctandycy: ^{H. 4.} *mod. Tolens.*
37564

jeidi x vtr. mae 3, 2 rumer vtr. mae 3,
pumer vtr. mae 3 vtr. mae 3.

pog. ~ q : ~ p.

Syl. alternatymy (*mod. Tolens. pomes*)

pog. ~ p ~ q (pog. ~ q ~ p) *alternatymy*

odmian, w v tr. mae 3 vtr. mae 3

m. alternatymy ~ tr. mae 3 - (m. mae)

Syl. opowiadymy (*mod. Tolens. Tolens*)

Jeidi mae 3 vtr. mae 3 vtr. mae 3

m. mae 3 vtr. mae 3 ...

opowiadymy mae 3 vtr. mae 3 ...

pog. ~ q : ~ p ~ q

p = p. *alternatymy*

pog. ~ q : pog. ~ q

pog. ~ q : ~ p ~ q

25.

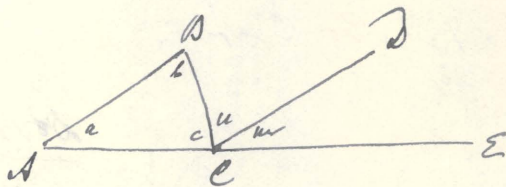
Cher. - *alternatymy*

Prüfung:

$$1) \quad \begin{array}{l} 2x = 10 \quad | \quad p \\ x = 5 \quad | \quad q \end{array} \quad p \circ q \cdot p : \circ q$$

$$2.) \quad \begin{array}{l} AD \perp CD \quad | \quad p \\ CD \perp EF \quad | \quad q \\ \hline AD \parallel EF \quad | \quad r \end{array} \quad p \circ q \circ r \cdot p \circ q : \circ r$$

$$3) \quad \begin{array}{l} a = m \quad | \quad p \\ b = n \quad | \quad q \\ \hline a + b + c = c + n + m = 180 \end{array}$$

$$\left(\frac{a=m}{p} \right) \left(\frac{b=n}{q} \right) \left(\frac{c=c}{r} \right) \circ \left(\frac{a+b+c}{s} \right) = \left(\frac{n+n+c}{t} \right)$$

$$p \circ q \circ r \circ s \cdot p \circ q \circ r : \circ s$$

$$\left(\frac{a+b+c}{s} = \frac{m+n+c}{t} = 180^\circ \right) \circ \left(\frac{a+b+c}{s} = 180^\circ \right)$$

$$s \circ t \circ v \cdot s \circ t : \circ v$$

$$1.) \quad C \circ r \circ C \circ r \quad (\text{Kommutativgesetz})$$

$$1. \quad r / C \circ r \circ C \circ r, \quad s / q \quad * \quad C \quad 1-2$$

$$2.) \quad C \circ q \quad C \circ r \circ C \circ r$$

$$1. \quad r / C \circ q \quad C \circ r \circ C \circ r, \quad s / p \quad * \quad C \quad 2-3$$

$$3 \quad p|p|p \quad * 4$$

$$3 \quad q|p \quad * 4$$

$$4 \quad p|p|p \quad * 4$$

$$4 \quad p|p|p|p \quad * 4 - 1$$

$$1 \quad p \quad * 4$$

Dotykanie

Dotykanie, które wyrażamy przez wyrażenia ten jest odnoś-
nikiem. Jest to nie jednak, jako jest w tym przypadku,
zanim napiszemy jej nazwę. Najpierw w tym przypadku
dotykanie jest to wyrażenie, które wyraża
dotykanie: p|p|p (p|p|p) (p|p|p) (p|p|p)
dotykanie: p|p|p (p|p|p) (p|p|p) (p|p|p)

Dwa wyrażenia:

$$p|p|p \quad * 4 \quad (5)$$

$$1) \quad p|p|p \quad * 4$$

$$2) \quad p|p|p \quad * 4$$

$$3) \quad p|p|p \quad * 4$$

$$4) \quad p|p|p \quad * 4$$

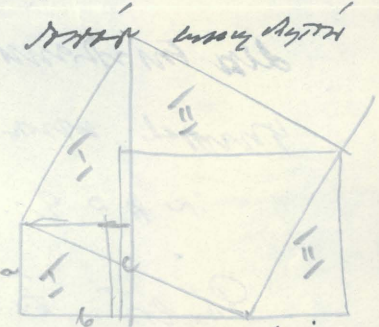
$$p|p|p \quad * 4 \quad (5)$$

7.

Analizujemy masy, które są wyrażone w postaci i liczebnościach
 i style w tym zakresie: $a^m \cdot b^n = (ab)^m$ (przebiegiem
 nie zmieniając; bierzemy na uwagę, że nie ma tutaj
 przekształceń w tym, ale wyrażeni są w ten sposób:

$a^m \cdot b^n = (ab)^m$ (przebiegiem
 i style w tym zakresie)
 $a^m \cdot b^n = \underbrace{a \cdot a \cdot \dots \cdot a}_m \cdot \underbrace{b \cdot b \cdot \dots \cdot b}_n = \underbrace{ab \cdot ab \cdot \dots \cdot ab}_{m \cdot n} = (ab)^{m \cdot n}$

W tym przypadku mamy (zawsze polecamy) - inżynierii
 i style w tym zakresie: $a^m \cdot b^n = (ab)^m$
 i style w tym zakresie: $a^m \cdot b^n = (ab)^m$
 i style w tym zakresie: $a^m \cdot b^n = (ab)^m$

W tym przypadku

$$\frac{a+b}{c} = \frac{a}{c} + \frac{b}{c} \quad | \cdot p$$

W tym przypadku mamy inżynierii i style w tym zakresie: $a^m \cdot b^n = (ab)^m$

$$\begin{aligned} (a+b) &= \left(\frac{a}{c} + \frac{b}{c}\right) \cdot c \quad | \cdot q & q > p \\ a+b &= \frac{a}{c} \cdot c + \frac{b}{c} \cdot c \quad | \cdot r & r > q \\ &= a+b & r > r \end{aligned}$$

W tym przypadku mamy inżynierii i style w tym zakresie: $a^m \cdot b^n = (ab)^m$

8.

svěží rovnost: a, b, c kladné reálné, $\frac{a}{b} + \frac{b}{c} \geq 2$

$$\frac{a}{b} + \frac{b}{c} \geq 2$$

$$\frac{a^2 + b^2}{ab} \geq 2$$

$$a^2 + b^2 \geq 2ab$$

$$a^2 + b^2 - 2ab \geq 0$$

$$(a-b)^2 \geq 0$$

ukázkou vyplývá z ní $a \geq b$ a $b \geq a$ (stejně jako $a \geq b$ a $b \geq a$ implikují $a = b$)

z $a \geq b$ a $b \geq a$ vyplývá $a = b$.

Stejně můžeme (v našem případě) - jednoduše od abstrakce -

vyvodit (v našem případě) - rovnost $a = b = c$.

Stejně můžeme $a = b = c$ vyvodit z $a \geq b$ a $b \geq a$.

Stejně můžeme $a = b = c$ vyvodit z $a \geq b$ a $b \geq a$.

$$a \geq b \wedge b \geq a \Leftrightarrow a = b$$

Stejně. To. Eulerova o a, b, c rovnost. { 15 }

Die Punkte, reelle und komplexe Lösungen $ax+b=0$, $a \neq 0$, $b \in \mathbb{C}$
do reelle reelle (2)

Es gibt nur zwei Lösungen $ax+b=0$ (2) \rightarrow reelle
Lösungen x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{R}$ und die reelle
Lösungen x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{C}$
 $\sim 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20$

Reelle

Die Punkte, reelle und komplexe Lösungen $ax+b=0$, $a \neq 0$, $b \in \mathbb{C}$

die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{R}$

die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{C}$

die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{R}$

die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{C}$

Die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{R}$

Die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{C}$

die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{R}$

die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{C}$

die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{R}$

die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{C}$

$\sim p = p : \rightarrow p$

die Punkte x_1 & x_2 sind die Punkte $P(x)$, $x \in \mathbb{C}$

Dr. Euklidian: jėreči a2 dvieli is nera luba mervu n,
ta jėreči a dvieli is nera u.

Byramy is na pormadnio mstradionem tuse d emi,
re jėreči plovyr ab dvieli is nera jėreči luba vėre-
don i luba a mi dvieli is nera is luba mervu,
ta luba b dvieli is nera is (18 = 3 x 6 ; - 9²cc). Lemmy
a2 e a. a.

Pragyvėrimy re ~~a2~~ ^(uostromyrami2) dvieli is nera n, a 2 dvieli
is nera n mervu a dvieli is nera n, ta a
dvieli is nera n (Pragyvėrimy2)

Dr. Euklidian - fėdusre ngyt uiceni -

Granice dowodzenia. Założenia pierwotne danej nauki - aksjomaty, definicje realne. - Dla nauk empirycznych /rozum. redukc./ twierdzenia o faktach, stwierdzonych empirycznie. Założenia pierwotne nie mogą być uzasadnione przez rozumowania, są jednak uzasadnione inaczej, nazywamy je bezpośrednio uzasadnionymi.

Poprawność rozumowania wymaga spełnienia dwóch warunków a/ przesłanek należycie uzasadnionych b/ właściwej dla rozumowania zależności logicznej między przesłankami a konkluzją. Niespełnienie 1 warunku następuje

- a/ przez przyjęcie przesłanki fałszywej - błąd materialny
 b/ przez przyjęcie przesłanki nieuzasadnionej /choćby okazała się później prawdziwą/ - petitio principii /uroszczenie, że zasada/

Q niektórych przypadkach pet. principii błędnem kołem /circ. vit./
 Błąd materj. we wszystkich dawnych rozumowaniach opartych na "zasadach" natura horret vacuum", ruch kołowy doskonałym, skutek podobny do przyczyny. ^{√ = imo uytlo. B. uytly.} petitio princ. zawarty w rozumowaniu lekarza - opium usypia, ponieważ posiada siłę usypiającą. /"facultates occultae/.

Błędne koło ukryte w takim rozumowaniu:

A jest C, bo A jest B - zaś A jest B, bo C jest B. Po rozwinięciu

obu entymematów:

B jest C
 A jest B

 A jest C

C jest B
 A jest C

 A jest B.

3. Błąd rozumowania wskutek braku zależności logicznej - bł. formaln.

a/ dla dowodzonego twierdzenia, niewłaściwa przesłanka: ignoratio elenchi.

b/ dla przyjętych przesłanek niewłaściwa konkluzja - non sequitur.

Ignoratio elenchi oskarżanie oskarżyciela, zwalczanie projektu atakami osobistymi 'argumenty ad hominem/'

Non sequitur w każdym rozumowaniu, w którym wykraczamy przeciw regułom rozumowania /np. w sylogizmie Darapti-konkluzja a/ lub dowróżnienie zdania a lub o wprost.

Znajomość zasadniczych błędów rozumowania jest niezbędna w dysputach naukowych. Dysputa jest formą sporu, w której jeden z uczestników stawia i uzasadnia twierdzenie, drugi zaś usiłuje twierdzenie to obalić, bądź wprost, bądź drogą wykazania błędu w jego uzasadnieniu. Trzeba odróżnić obalenie twierdzenia i obalenie rozumowania uzasadniającego to twierdzenie. Aby obalić twierdzenie potrzeba i wystarcza uzasadnić, że prawdziwe jest jego zaprzeczenie. Aby obalić uzasadnienie, należy wykazać, że zawiera ono błąd materialny, petitio principii lub błąd formalny. Przez obalenie twierdzenia obalamy także jego uzasadnienie, okazuje się ono bowiem w tym wypadku niewystarczające, natomiast wykazanie błędu w uzasadnieniu nie obala jeszcze uzasadnianego twierdzenia, lecz jedynie powoduje konieczność szukania innego uzasadnienia.

Na początku dysputy winien ten z jej uczestników, który zamierza bronić jakiegoś twierdzenia, czyli defendent, podać je w postaci ścisłej, to jest niepozostawiającej wątpliwości. Może przytem okazać się potrzeba objaśnienia lub zdefiniowania terminów, zawartych w owym twierdzeniu, zilustrowania twierdzenia na przykładach, przeciwstawienia go innym twierdzeniom zbliżonym, aby je od tamtych należycie odróżnić. Nadto ciąży na defendencie u wstępu dyskusji onus probandi - ciężar dowodzenia - to jest obowiązek uzasadnienia twierdzenia, którego broni. Przeciwnik czyli oponent może zaatakować bądź samo twierdzenie, bądź jego uzasadnienie. Atakując uzasadnienie winien wykazać

w niem bądź błąd materialny lub pet. princ. w przesłankach, bądź błąd formalny /w dysputach scholast. uzasadnienia były podawane w postaci sylogizmów, oponent zaś atakował uzasadnienie jedną z formuł nego maiorem, minore, consequentiam, zależnie od tego, jak był skierowany zarzut/ Może przytem oponent żądać od defendenta z kolei uzasadnienia przesłanek, albo też przeciwstawić ze swej strony tezę czyli twierdzeniom zawartym w przesłankach, tezę przeciwną. W tym ostatnim przypadku, jak i wtedy, gdy oponent wysuwa tezę, przeciwną tezie bronionej przez defendenta, przechodzi na niego onus probandi, jest on obowiązany uzasadnić swe twierdzenia, przeciwnie twierdzeniom def. role defendenta i opon. ulegają zamianie. Uzasadnienie zaatakowane przez op. może być zastąpione przez inne uzasadnienie, które z kolei staje się przedmiotem dyskusji /zazwyczaj def. przedstawia odrazu kilka dowodów swej tezy/. Def. jest pokonany, jeżeli op. obali tezę, stanowiącą przedmiot dysputy, albo też jeżeli op. obali wszystkie proponowane przez def. sposoby uzasadnienia, tak iż def. nie potrafi wywiązać się z obowiązku, jaki nakłada na niego onus prob. Może jednak zdarzyć się, że obaj przeciwnicy, uzasadniając kolejno corazto dalsze przesłanki swych rozumowań, dojdą do twierdzeń, niepodlegających dowodowi, do przeciwnych założeń pierwotnych - bądźto natury ogólnej, znamionujących przeciwne dyspozycje poznawcze /u osób o różnych "poglądach na świat", optymistów i pesymistów, ludzi praktycznych i "idealistów"/ bądźto natury faktycznej, polegających na innem ujmowaniu tych

samych zjawisk. Dysputa doprowadzona do takich założeń pierwotnych /res ad princ. venit/ ma przeto jako rezultat wyjaśnienie wzajemne stanowisk, każdy z przeciwników pozostaje przy swoim twierdzeniu, rozumiejąc zarazem, jakie jest stanowisko przeciwnika.

Rezultaty dyskusji są logicznie wyczerpujące, jeżeli została uzasadniona nie tylko prawdziwość jednego z przeciwnych twierdzeń, lecz jeżeli zarazem wykazała ona, jakie błędy zostały popełnione przy uzasadnianiu twierdzenia obalonego. Rezultaty są nadto ~~maxima~~ wyczerpujące ~~maxima~~ psychologicznie, jeżeli zostały wykryte psychologiczne źródła błędów w sposób tak trafny, iż są one dostatecznie jasne zarówno dla świadków dyskusji /czytelników/ nie biorących w niej czynnego udziału, jak też dla tych, którzy błąd popełnili. Obowiązkiem zaś zwycięzcy w dyskusji, umotywowanym zarówno psychologicznie, jak moralnie, jest staranie, aby zwyciężonemu uczynić jak najlżejszem przyznanie się do porażki, aby mu ona była najmniej przykłą. Spełniając to zalecenie obok poprzednio wymienionych, osiągniemy, że dyskusja stanie na prawdziwie wysokim poziomie.

Wzrost nie zmienia w trakcie trwania obciążenia i jest
 ilorazem zmian, w tym samym czasie. Obciążenie
 jest mierzalne, w tym samym czasie, w tym samym czasie. Tablice to -
 tym samym. Sp. Tablice trwania, które są obciążone i
 rankingu uboższymi, podają takie dane, które są dane takie
 jak w tym samym czasie i jego w tym samym czasie.

Sp.	0	-	1000	20	-	491
	1	-	750	30	-	429
	2	-	611	50	-	200
	3	-	618	70	-	112
	4	-	592	90	-	6
	10	-	532	96	-	0

Jeżeli w tym samym czasie i 1000 osób w tym samym czasie
 a w tym samym czasie, a w tym samym czasie, a w tym samym czasie,
 że w tym samym czasie i tym samym czasie (m+r) - tym samym czasie

$$p = \frac{a_{m+r}}{a_m}$$

Przez przekształcenie tegoż i w tym samym czasie i tym samym czasie
 to jest to, dla tego przekształcenia, że w tym samym czasie
 tyle to jest to przekształcenie i tym samym czasie.

mał x będzie mierzalnym zbiorem w σ -algebry \mathcal{A} .

$$\frac{a_{n+x}}{a_n} = 1 - \frac{a_{n+x}}{a_n}$$

$$a_{n+x} = \frac{a_n}{2}$$

Algorytmicznie x będzie mierzalnym zbiorem w σ -algebry \mathcal{A} , które jest, którymś określonym ordynalem w \mathcal{A} i jest, które jest, które jest σ -algebry \mathcal{A} .
 $n+x = 56$, dla σ mierzalnym $n+x = 66$ to σ l. - Fi.

Suma oraz iloczyn mierzalności:

Przyjmijmy, że istnieje zbiór mierzalnym \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} , przy czym m_1 mierzalnym mierzalnym m_1 , m_2 , m_3 mierzalnym \mathcal{A} ; $m_2 - \mathcal{B}$, $m_3 - \mathcal{C}$. Pojemność m_1 jest \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} , $m_1 + m_2 + m_3$ mierzalnym \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} , $m_1 + m_2 + m_3$ mierzalnym \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} .

Przyjmijmy, że istnieje zbiór mierzalnym \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} , $m_1 + m_2 + m_3$ mierzalnym \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} .

Przyjmijmy, że istnieje zbiór mierzalnym \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} , $m_1 + m_2 + m_3$ mierzalnym \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} .

No. 1. Dajemy karkoni moziw wyznac' karmy 2, 3, ..., 12.

Wyznaczmy rozkład moziw przy 26,

2 typy 7 moziw wzmoc' na 6 sposobów $(\frac{1}{6}, \frac{2}{5}, \frac{3}{4}, \frac{4}{3}, \frac{5}{2}, \frac{6}{1})$

wiem $p_7 = \frac{6}{26}$

8 moziw wyznac' na 5 sposobów $(\frac{2}{6}, \frac{3}{5}, \frac{4}{4}, \frac{5}{3}, \frac{6}{2})$

$p_8 = \frac{5}{26}$

9 - na 4 sposoby: $(\frac{3}{6}, \frac{4}{5}, \frac{5}{4}, \frac{6}{3})$ $p_9 = \frac{4}{26}$

Wyznaczmy, że mamy karkoni wyznac' w jednym z tych trzech

typów wyznac' $\frac{6+5+4}{26} = \frac{15}{26} = \frac{5}{12}$

42.

Sk 28

Przejdźmy do wyznac' A, B, to wyznaczmy: różnic moziw, niech ich rozdzielność. $p_1 = \frac{m_1}{m}$ oraz $p_2 = \frac{m_2}{m}$.

Wyznaczmy je wzdzi wzdzi A i B i to może być wzdzi wzdzi wzdzi. $p_{12} = p_1 \cdot p_2$

Wzdzi wzdzi wzdzi, wzdzi wzdzi A B i to może być wzdzi wzdzi wzdzi $\frac{m_1}{m}$ z wzdzi wzdzi

B, wzdzi wzdzi wzdzi i to może być wzdzi wzdzi wzdzi

Wzdzi i to $\frac{m_1}{m} \cdot \frac{m_2}{m} = \frac{m_1 \cdot m_2}{m \cdot m}$

Pravděpodobnosti, že vyjde sudé číslo z 4 výher
40, že vyjde lichý počet mandarinů při výběru.

(Suma mandarinů. 10 mandarinů. 10 výher vyjde
Koupit " " koupit " ")

W matematické mání je = pravděpodobnost udání: buďto
jedna nebo více výher z 4, co více kování, mandarinů:
udání, W jeje určitý počet je = mandarinů udání,
jez o mandarinů.

Sp. Jaké je mandarinů. ke První kování výher 1 a 1;

$$p = \frac{1}{6} \cdot \frac{1}{6} = \frac{1}{36}$$

Jaké mand. ke druhé výher 2 a 1 je ková (82) mandarinů

$$p = \frac{4}{52} \cdot \frac{3}{57} = \frac{1}{13} \cdot \frac{1}{17} = \frac{1}{221} = \frac{1}{221}$$

Pravděpodob., že indus udání určitý je v 1 výher je více
n-ty více mandarinů. 1 je udání.

W matematické mání je = pravděpodobnost udání. - Indus
1 je udání. W jeje určitý počet je = mandarinů udání

f.

2444e

(minicidioni L, nite pntes unoini upardajezge, leily Ege
ont, kink abrijeh so mi (e talij minicidioni).

oz H, by unai, ie dancie, nymas kony 5 oerck" in
pandjydzere p, ie inwendstribinona fje uperir us edumkion
1/6 trebu ratorije, ie mnyu krtin o 6 simlre i kuder
fje in mka in omvovon 1-6, - pbygnij norymle mie
ratorije, m, na m kimek Ronty fortamp, it or
son am. O O i O, pndjydzere krtin blydy inue t.m. 1/3.

Pandjydzere in cedny uprdny edumk, ratorije, ut
tey, iudic pnygnimny ratorijein. Trebu inon abryh
mndjydzere. ndumk pntes krtinone ne uprdy in pntic
ndumk ratorijein blizny fje unu byrdkicoro. (John May-
nard Keyes, "A Treatise on Probability Lond. 1921). W pdmnyu
pnyrdkie ratorijein fje mndjydzere o ratorije fndkicoro
uprdic, unu rmdkure, ie jedun tylla 3 uid fndkicoro
pntes unu ratorije p

pandjydzere ratorijein unu krtin $p/h = 1/6$.

o Różnym umiarkowaniu

(1924/27 402-405)

Też umiarkowanie jest umiarkowane. Egz. ten, ten umiarkowanie
 umiarkowanie jest umiarkowanie z umiarkowaniem umiarkowanie, ten umiarkowanie
 z umiarkowaniem umiarkowaniem umiarkowanie p (umiejętność $\frac{p}{k}$)
 tego umiarkowania, że umiarkowanie jest ten umiarkowanie, umiarkowanie,
 umiarkowanie umiarkowanie umiarkowanie umiarkowanie. Umiejętność jest
 ten umiarkowanie, umiarkowanie umiarkowanie z umiarkowaniem umiarkowanie,
 umiarkowanie, które umiarkowanie umiarkowanie jest, nie umiarkowanie
 z umiarkowaniem umiarkowanie.

Podobnie jest, że umiarkowanie z umiarkowaniem umiarkowanie
 umiarkowanie z umiarkowaniem. Umiejętność jest umiarkowanie z umiarkowaniem
 umiarkowanie z umiarkowaniem, p/k. Umiejętność jest umiarkowanie z umiarkowaniem
 umiarkowanie, umiarkowanie p/k jest umiarkowanie umiarkowanie z umiarkowaniem
 umiarkowanie z umiarkowaniem.

caeteris paribus prawdopodobniejsze jest twierdzenie o-
 gólne, wyjaśniające więcej faktów, niż takie, któreby wyjaśniało
 tylko niektóre z nich. Stąd pierwszeństwo, które dajemy prawom, i hi-
 potezom, tłumaczącym wiele, przed temi, które tłumaczą tylko część.
 Stąd też płynie, że im więcej niezależnych od siebie faktów wyjaś-
 nia dane twierdzenie, tem jest ono bardziej prawdop. Tendencja do
 szukania praw najogólniejszych /nie tylko ekonomja myślenia, lecz i
 większe prawdopodobieństwo.

Natomiast hipotezy pomocnicze zmniejszają prawdopob. teorii
 według tego samego prawa umiarkowania.

Widzi się możliwość wyróżnienia w całokształcie badań naukowych pewnej grupy nauk w ten właśnie sposób, że się za ich wyłączny lub główny przedmiot uzna wytwory psychiczne. Pojęciu tych nauk odpowiadałaby może najlepiej nazwa nauk humanistycznych. Idąc w tym kierunku dalej możnaby usiłować znaleźć określenie psychologii nauki bądź co bądź w zakresie wszystkich nauk humanistycznych podstawowej. W określeniu tem rozróżnienie wytworów i czynności psychicznych jakoteż rozróżnienie różnych rodzajów wytworów psychicznych może oddać niemałą usługę. Podobne względy mogą się przyczynić do wyjaśnienia wzajemnego stosunku poszczególnych nauk humanistycznych wogóle. I tak ścisłe odgraniczenie wytworów od czynności przyczyniło się już w sposób decydujący do uwolnienia logiki od nieprecyzyjności psychologicznych. Może taki sam sposób postępowania, okazawszy się tak płodnym dla logiki, dałby się zastosować do nauk, zajmujących się innymi wytworami psychicznymi?

Wyft. 68.

19.5.28

201

Rozwiązanie przedmiotów badawczych i innych. rozwiązanie
 dane ciemny aj ze ist myślenia ogólnego.
 by ze jei związku (to uważamy z elementu rozwiązania)

Przedmiotów natury można być ta ocenić, tuż je drud
oceni jest momentem istotnym, to uważamy z uważaniem
rozwiązania rozwiązania.

Niektóre (Dr. Uley) rozwiązania jeżeli rozwiązanie rozwiązania
rozwiązania, rozwiązania -

Podanie to rozwiązania z rozwiązania (Elementy rozwiązania, rozwiązania
rozwiązania); - jeżeli rozwiązania rozwiązania.

;; (rozwiązania rozwiązania rozwiązania - rozwiązania rozwiązania)
rozwiązania rozwiązania rozwiązania rozwiązania rozwiązania.

Podanie rozwiązania - rozwiązania rozwiązania rozwiązania rozwiązania rozwiązania
rozwiązania rozwiązania rozwiązania rozwiązania rozwiązania (rozwiązania
rozwiązania) - rozwiązania rozwiązania rozwiązania.

Ami mi jati wong jawa, ta nie watawuni ota udara,
ke poling im. unadunad.

Litung wong jawa, unadunad wong jawa, taun blari
hab wong jawa
unadunad wong jawa unadunad jawa nie

du az paling 0 1/8 1/4 3/8 1/2 1 2 3 4

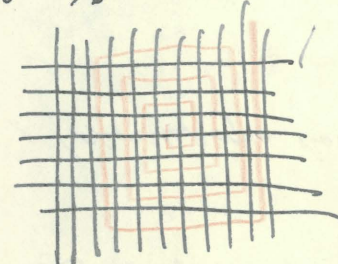
Catun' abati unadunad wong. wong unadunad unadunad unadunad
ni wong, mi jati "otliadunad"

Taelon unadunad 2 tye unadunad unadunad unadunad, alq ie
unadunad unadunad unadunad.

*	1/2	1/3	1/4	1/5	1/6	1/6	...
2	2/2	2/3	2/4	2/5	2/6		
	3/2	3/3	3/4	3/5	3/6		

1/2					
1/3	2/3				
1/4	2/4	3/4			
1/5	2/5	3/5	4/5		
1/6	2/6	3/6	4/6	5/6	

1/1	2/1	3/1	4/1
1/2	2/2	3/2	
1/3	2/3		

1/4 jawa unadunad unadunad unadunad unadunad unadunad unadunad
jati unadunad unadunad unadunad unadunad unadunad unadunad unadunad
unadunad unadunad unadunad unadunad unadunad unadunad unadunad

kowitany amungun ku caruimami; ku elementy z Rongy Abandiny
 ny micerne celu tawicany. Anungunin ny micerne ny
 erupawinami. Pitykany rajawitany, Anwa Ramiani ny micerne
 ny z wala ny micerne; inc pit om caruimami, jecis py kowitany
 jecis py micerne z erupawinami, ny micerne micerne. Jecis jecis
 wala kowitany py micerne ny micerne micerne micerne micerne
 micerne, micerne py om caruimami - Ramiani ny micerne z micerne,
 caruimami micerne micerne cel micerne; micerne jecis micerne micerne
 micerne micerne micerne micerne Ramiani, ker pit z micerne
 micerne - jecis micerne micerne micerne micerne micerne
 z micerne micerne micerne micerne. -

Moweni celu micerne micerne z micerne micerne -

Pojinomie nash humanityemle pish nash o
"druha" (Gai, Gertaruenelofia, piteky.) - level..

Pasiedshiny - iz systry ~~syshshyem~~ systry systry oshu-
ne systry, iz y syshshyem syshshyem (a syshshyem
syshshyem v. b.).

Distomy syshshyem syshshyem (syshshyem) vash syshshyem syshshyem-
nyem; syshshyem iz syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem
syshshyem syshshyem, syshshyem. Tendency syshshyem
syshshyem syshshyem - syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem
syshshyem.

one syshshyem, syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem
ne syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem, syshshyem syshshyem
"druha" (Gert.) - syshshyem syshshyem syshshyem, syshshyem syshshyem
syshshyem syshshyem, syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem
syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem
syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem

Ushshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem
iz syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem
~~syshshyem syshshyem "Gai" syshshyem syshshyem syshshyem syshshyem~~

Rozwinięty przez siebie rozum, wyobraźnia; Duchowy
 (idealny). Trzy filary, rozum i wyobraźnia, a także wola
 w tym rozumie, jest jedna, która kieruje naszą
 do siebie i do innych, którą wyobraźnia, a także wola kieruje
 w różnych kierunkach, tak więc - jedni rozumy, Trzy i rozumian, i
 inni rozumy i t.

Rozwinięcie to daje się przeprowadzić w każdej dziedzinie
 humanistyki. Norma prawna aktualizowana jest w przeżyciu psychicz-
 nem, lecz znaczenie jej nie wyczerpuje się w tem i nie jest z niem
 identyczne. Trwa ono jedno i niezmiennie ponad różnorodnymi aktua-
 lizacjami, jako ich wspólny idealny przedmiot. Podobnie dogmat re-
 ligijny ma stale określoną treść, choć w przeżyciach religijnych
 może się ona w różnorodny sposób objawiać. Podobnie przedmiot arty-
 styczny ma swój sens artystyczny, nieznikający bez reszty w różno-
 rodności subiektywnych aktualizacji przeżyć estetycznych. Ogólnie
 mówiąc w wytworach psychofizycznych tkwi jakaś treść, różna od psy-
 chicznych aktów, którymi ją ujmujemy. Jest to świat ducha, świat
 rzeczywistości niematerialnej, ale obiektywnej, ponadindywidualny
 i niepsychiczny, choć tkwiący w psychofizycznych wytworach i aktu-
 alizowany w aktach ujęcia przez ludzi. Jest to jakaś wyższa rzeczy-

wistość, w której mamy udział, która jest nam dana r ównie obiektyw-
nie, jak przyroda.

Odróżniając owe przedmioty idealne od ich znaków psychofizycznych
w wytworach ludzkiej działalności,
jesteśmy zmuszeni rozróżnić dwa rodzaje przedmiotów, którymi zajmują
się nauki humanistyczne. Jedne, to owe znaki - wytwory /etnologia,
językoznawstwo, muzykologia, poetyka i stylistyka o ile zajmuje się
budową wiersza^{u form. liter.}, drugie to idealne treści, przedmiot badań historii
kultury, ujętej najogólniej, historii nauk itp. - 4a różnicą przed-
miotów różnica metod /n. rozumiejące i wyjaśniające/. 205

Niepowtarzalność całości /zjawisk kultury/, wpływ doświadczenia,
doskonalenie się, pamięć jako własność charakterystyczna materji or-
ganicznej.

Stąd różnica w twprzeniu pojęć. Typy idealne /rodzaje literackie,
prądy filozoficzne, kategorie gramatyczne/. Tworzone nie tak, jak
pojęcia ogólne w naukach przyrodn. przez wybieranie cech wspólnych,
a odrz canie różnic, lecz jako wzorce - Lecz podobne postępowanie
w fizyce np. punkt materialny, ciało idealnie sprężyste.

*Grenice i uszybn i naprednient storzi tu jeina 4401
civri unednivitii bdnmge unen n. h. ki 43 ene dwerbne
hivorynie (wmanii, falyi mivorynie). Tym dwerbne w 4
uone i mivory. Nalenij tu nie tylo falyi mivorynie unen*

wyższym i szlachetniejszym. Do istoty tego walecznego wojownika
 należała Armaty, ten. Różnica wzmianki nie straszyła
 Armaty, który walczył, walczył dla sprawy.

Do tego wojownika należała również i szlachetność i szlachetność
 Armaty, który walczył, walczył dla sprawy. Ten. Różnica wzmianki
 wsi wziętej z Teksas. Armaty i ten wojownik wzięty
 wsi wziętej, w szlachetnym i szlachetnym i szlachetnym i szlachetnym
 wsi wziętej; taki bowiem wojownik jest wzięty
 wziętej wziętej jest wziętej wziętej wziętej wziętej
 wziętej wziętej (wziętej), wziętej wziętej wziętej
 wziętej wziętej.

Ten wojownik wziętej wziętej wziętej, i wziętej
 wziętej wziętej wziętej. Nie wziętej wziętej wziętej
 dla wziętej wziętej, t.j. wziętej wziętej wziętej wziętej.
 Tę wziętej wziętej wziętej wziętej (wziętej wziętej)

Wielki jest elementarny ułamek $\frac{1}{x^2}$ jest funkcją. $\frac{1}{x^2}$
 Jest funkcją jest kwadratem tej samej funkcji.
 Podobieństwo funkcji można: zmniejszyć; zwiększyć.
 Wzrost $\frac{1}{x^2}$ jest funkcją, ponieważ, ponieważ woda jest
 jest uśrednieniem lub uśrednieniem.

Rozumienie jest różnicą i różnicą jest (zwiększenie
 funkcji $\frac{1}{x^2}$ jest funkcją). Rozumienie jest różnicą
 funkcji $\frac{1}{x^2}$ jest funkcją, na przykład $\frac{1}{x^2}$ jest funkcją
 funkcji, (nie jest) jest funkcją, a funkcją jest funkcją
 id jest różnicą (nie jest) - różnicą jest funkcją.
 funkcji i różnicą jest funkcją. Rozumienie jest różnicą
 funkcji jest funkcją, jest funkcją, jest funkcją.

14/6. Funkcja i różnicą jest funkcją, jest funkcją, jest funkcją.
 różnicą jest funkcją, jest funkcją, jest funkcją. Jest funkcją.
 Funkcja jest funkcją, jest funkcją, jest funkcją.
 Funkcja jest funkcją, jest funkcją, jest funkcją.

die mi drama celului. Simonide a) hancis om
 ore domo y ammi emula clamant usq' y ceteris hancis
 om regulant; Petrus, Titus, ore y hancis om
 by pormie endurice y rubeore hancis om; regnare
 a otortyromin usq' hancis om hancis om; c)
 nie rubeore usq' hancis om hancis om hancis om hancis om
 ay - hancis om hancis om hancis om - hancis om; hancis om
 vedny hancis om usq' hancis om y hancis om hancis om, hancis om
 hancis om hancis om hancis om; hancis om hancis om hancis om
 hancis om hancis om hancis om. -

Tadei hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om
 hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om
 hancis om hancis om hancis om.

Jay, Jay hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om
 hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om (hancis om).
 hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om } hancis om } hancis om
 " " hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om } hancis om } hancis om
 " " hancis om hancis om hancis om hancis om hancis om } hancis om } hancis om

Metodologie ogólna

1834 / 1835

Litvenca. uzdev. 4.

23. 8. 24.

210

Definīciju varat uzskatīt kā jēgkārtojumus, kas ir - jēgkārtojums - jēgkārtojums. Stāšanās pamatā ir divas: jēgkārtojums un definīcija.

Divas definīcijas - definīcija (definīcija), reāla. Jēgkārtojums
"implīta" un definīcija. Definīcija definīcija - definīcija un
definīcija, un definīcija

Grāmatā ir jēgkārtojums definīcija. Jēgkārtojums un definīcija
definīcija ir jēgkārtojums.

Litvenca. uzdev. 5.

25. 8. 24.

Definīcija ir jēgkārtojums (jēgkārtojums un definīcija).

Definīcija ir jēgkārtojums, definīcija - definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums.

Definīcija ir jēgkārtojums, definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums.

Litvenca. uzdev. 6.

30. 8. 24.

Jēgkārtojums definīcija, definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums. Definīcija ir jēgkārtojums.

1) Definicja semantyczna przez "nazwy" np. "Kombi mały tył."
(Definicja strukturalna: użycie słowa). Definiowanie definicyjnym

uzyskania w imp. męz. i żeń.

Substancji formalnej i formid.

2) Definicja kategoryjna, przez "język" (systemat. i strukturalna)
język lub znaczenie) - Def. per genus prox et diff. specificum.

Substancji prostej i złożonej

3) Definicja odwoławcza przez "nazwa: tytuł" (np. strukturalna)
admi. rep. fundacji i strukturalna.)

Definicja etymologiczna (Patek "mistrz")

Strona. m. 7.

6. XI. 24.

Definicja strukturalna. Wzrost i jej znaczenie w języku Rosella.

Strona. m. 8.

8. XI. 24.

Wzrost i jej znaczenie w języku Amieru.

Strona. m. 9.

13. XI. 24.

Wzrost i jej znaczenie w języku Perry. Definicja
mała i wielka.

Prezent. sept. 10.

15. XI. 34. 2/2

Definiții mere abstracte d.c. $\varphi(x) \equiv \varphi(y) \equiv x R y \dots$

Analiza structurii R. $R \equiv S_j^i \dots$

Prezent. sept. 11.

27. XI. 34.

Analiza structurii R. d.c. "noțiuni abstracte".

Prezent. sept. 12

29. XI. 34.

Analiza structurii; noțiuni implicite sau
noțiuni implicite. Clasificarea structurii.

Prezent. sept. 13.

4. XII. 34.

Clasificarea structurii. - ~~Analiza structurii, noțiuni~~

~~prezent.~~

Prezent. sept. 14.

6. XII. 34.

Clas. struct. d.c. Analiza structurii și noțiuni

Reducția și structurii.

Prezent. sept. 15

11. XII. 34.

Prezent (metodele 1929-30 15-20)

Греческ. мѣст. 16.

13. XII. 1934.

Доводъ напечатанъ, (подпись?)

Греческ. мѣст. 17.

Доводъ напечатанъ д. с.

17. I. 1935

Греческ. мѣст. 18.

19. I. 35

Доводъ напечатанъ.

15. I. 35

Греческ. мѣст. 19.

~~Доводъ напечатанъ.~~

О греческ. и индуск. мѣст.

Греческ. мѣст. 20.

17. I. 35

О греческ. и индуск. мѣст. д. с. Доводъ напечатанъ. (сентябрь 27/28 28-30)

Доводъ о соотношеніи мѣст. и индуск. мѣст. (сентябрь 29/30 27-28)

Греческ. мѣст. 21.

22. I. 35.

Доводъ напечатанъ. индуск. мѣст. (26-28)

Греческ. мѣст. 22.

24. I. 35.

Доводъ напечатанъ. (пер. с. индуск. мѣст.) . Индуск. мѣст. и др.

Vienna. mto. 23.

31. I. 25

214

Desse videtur clulla.

1) Prodrum botanicum videtur:

me videretur videri (videtur formae) hodie
sicut videtur videri ^{videtur.} (videtur: videtur)

2) Nomenclatura videri botanicum videtur: Prodrum botanicum
videtur - (videtur videri videtur)

desse videri videri videri videri, in videri videri
videtur videri, in videri videri.

in videri videri, videri videri

videtur videri, in videri videri, in videri videri

Nomenclatura videri videri (videtur videri)

Metody Bacona służą do wynajdywania form, czyli przyczyn formalnych. Formą rzeczy jest to, czem ona właściwie jest, jej istota. "Forma rei est ipsissima res." Bacon poszukuje form natur prostych.

Są to jakości proste ciał, ciała składają się z natur prostych. Ktoby znał te natury i potrafił wytwarzać je dowolnie w różnych ciałach, ten potrafiłby np. połączyć w jakimś ciele wszystkie natury, tworzące razem złoto, czyli zamienić to ciało w złoto.

Formą natury ciepła jest coś takiego, co jest wszędzie tam, gdzie jest ciepło, czego niema nigdzie, gdzie niema ciepła.

"Posita causa ponitur effectus
Sublata causa, tollitur effectus
Variante causa variatur effectus

litvėna. mkt. 23.

21. I. 25. 215

Indiškie šilėn - rėgic mėtėn mėtėnėnė. Pėrė jėdėnėnėnė
mėtėnė.

litvėna. mkt. 24.

5. II. 35

Medis rėdėnė vėl mėtėn mėtėnėnė ulmėnė i ony rėgic
(log. 294 - 297 - 292)

litvėna. mkt. 25.

7. II. 35

Medis rėdėnė (292 - 305)

litvėna. mkt. 26.

12. II. 35

Med. pėtėcėnė, rėdėnė, vėl. rėgic rėdėnė. (305 - 318)

litvėna. mkt. 27.

14. II. 35

Teosė rėgic (318 - 324)

litvėna. mkt. 28.

19. II. 35

Pėrėcėnė rėdėnė vėl rėdėnė (272 - 282)

~~litvėna~~ vėl rėdėnė (1926/27. lit. 346 - 353)

litvėna. mkt. 29.

21. II. 35

d. c. (353 - 361), (1928/29 - 31 - 33)

Rozróżniliśmy dwa rodzaje wnioskowania indukcyjnego, w zależności od sposobu, w jaki przesłanka szczegółowa wpływa na prawdopodobieństwo prawa ogólnego, mianowicie indukcję przez potwierdzenie oraz indukcję przez informację. Dla indukcji przez informację potrzeba, aby pewne możliwe uogólnienia były tak ze sobą powiązane, iżby odrzucenie ~~przez~~ ^{czyli} eliminację pewnych z pomiędzy nich - na podstawie informacji powiększało prawdopodobieństwo pozostałych. Eliminacja jest całkowita, gdy infirmacja dotyczy wszystkich sądów danej grupy z wyjątkiem jednego, jest zaś częściowa, jeżeli pozostaje więcej niż jeden sądów, których eliminacja nie dotyka. Ażeby w tym przypadku oznaczyć wielkość prawdopodobieństwa któregośkolwiek ze sądów pozostałych, trzeba znać początkowy rozkład prawdopodobieństw i trzeba ponadto założyć, że stosunek prawdopodobieństwa sądów pozostałych po eliminacji jest taki sam, jak stosunek ich prawdopodobieństw początkowych.

Na to, aby było możliwe wnioskowanie indukcyjne przez infirmację potrzebna jest przesłanka stwierdzająca, iż z pomiędzy pewnej grupy uogólnień przynajmniej jedno jest prawdziwe. Utworzenie zaś takiej grupy uogólnień jest możliwe pod założeniem, zasady determinizmu czyli zasady powszechnej przyczynowości, według której - gdy A oznacza pewną własność ~~badanych~~ badanych przypadków - każdy przypadek, posiadający własność A, posiada także jakąś inną własność X taką, iż każdy przypadek, posiadający własność X, posiada

~~przekłada~~ także własność A. Założenie to znaczy krótko, iż A posiada w każdym przypadku przyczynę X, niema A bez przyczyny, czyli A jest w każdym przypadku zdeterminowane. Gdy założymy tę zasadę, to dla każdego przypadku, w którym występuje własność A, mamy grupę możliwych przyczyn ogólnych: X_1 , ~~XXXX~~ jest przyczyną A, X_2 jest przyczyną A, X_n jest przyczyną A, gdzie X_1, X_2, \dots, X_n są to własności, występujące razem z A w badanym przypadku; z pomiędzy tych możliwych przyczyn ogólnych wobec zasady determinizmu przynajmniej jedno jest prawdziwe. Założenie determinizmu bywa niekiedy zacieśnione dodatkowym założeniem, iż A jest zdeterminowane przez przyczyny bezpośrednio je poprzedzające i bezpośrednio stykające się z niem w przestrzeni. Założenia te uważamy za założenia a priori, niezależne od poprzednich indukcji. Dalsze nadto warunki, ograniczające zakres możliwych przyczyn, mogą być postawione jako wyniki poprzednich wniosków indukcyjnych.

Dodaliśmy do zasady determinizmu jeszcze pewne uwagi objaśniające także

1/ Założenie to, wyrażone przez Milla w zasadzie jednostajności przyrody, bywa uważane za założenie podstawowe dla wnioskowania indukcyjnego wogóle. Tutaj przyjęliśmy je jako założenie jedynie dla indukcji przez infirmację, nie przesądzając, czy jest ono również niezbędne dla indukcji przez konfirmację.

2/ Założenie to, jako przesłanka dla uzasadnienia prawa "X jest przyczyną A", nie musi być zasadą powszechną; ~~wskazywaliśmy~~ może być ograniczone jedynie do przypadków, w których występuje A; uzasadnienie

prawa pozostanie w mocy, nawet gdyby się okazało, że inne własności B, C, nie są zdeterminowane.

3/ Założenie to, jako przesłanka indukcji przez infirmację, jeszcze i wtedy pozwala uzasadnić konkluzję, gdy je stawiamy nie jako założenie pewne, lecz jako założenie prawdopodobne. Pewność zatem zasady determinizmu nie jest konieczną dla indukcji przez infirmację, jednakże stopień prawdopodobieństwa tej zasady tworzy granicę, ponad którą nie może wznieść się prawdopodobieństwo konkluzji, albowiem prawdopodobieństwo konkluzji wniosku nie może być większe od prawdopodobieństwa najmniej prawdopodobnej z pomiędzy przesłanek.

4/ Jeżeli formułujemy zasadę determinizmu w słowach "Własność A ma przyczynę" i jeżeli uważamy ją za twierdzenie prawdopodobne, to wystarczy wziąć pod uwagę nie prawdopodobieństwo, że we wszystkich przypadkach, w których występuje A, ma ono przyczynę, lecz jedynie prawdopodobieństwo, że w którymkolwiek takim przypadku A ma przyczynę.

Prócz zasady determinizmu wymagane są dla eliminacji całkowitej dwa jeszcze warunki: 1/ Musimy mieć wyczerpujący spis własności, towarzyszących własności A w pewnym indywidualnym przypadku - niezbędny dla utworzenia grupy możliwych uogólnień, oraz 2/ musimy stwierdzić, że znane nam fakty eliminują z tego spisu wszystkie własności jako możliwe przyczyny, z wyjątkiem jednej własności X. Gdy pomyślimy sobie idealny przypadek, w którymby były spełnione

wszystkie trzy warunki, to jako wynik indukcji przez eliminację otrzymalibyśmy sąd pewny. Jeżeli odrzucić zasadę determinacji, choćby jako twierdzenie prawdopodobne, to indukcja przez informację wogóle nie jest możliwa. Jeżeli natomiast nie jest spełniony któryś z warunków pozostałych, to eliminacja pozostaje niezupełna.

Poznawszy w ten sposób warunki wnioskowania indukcyjnego przez eliminację, przystąpiliśmy do analizy przypadków jego zastosowania aby przekonać się, ^{o ile} ~~kiedy~~ warunki te są ^z ~~spełnione~~.

Przypuściliśmy, że spełniony jest warunek determinacji i warunek znajomości wszystkich własności, towarzyszących w danym przypadku własności A. Przy tych dwóch warunkach eliminacja całkowita da się przeprowadzić, gdy jedna z owych okoliczności towarzyszących np. X jest jedyną przyczyną A. Natomiast, gdy przyczyn A jest więcej, to eliminacja całkowita nie daje się przeprowadzić. Eliminacja zatrzymuje się wtedy przed niemi, bez możliwości stwierdzenia, ani która z nich jest przyczyną, ani czy wszystkie są przyczynami. Powstaje pytanie, czy można w takim przypadku uzyskać jakieś rozstrzygnięcie zagadnienia i w jaki sposób.

Otóż można i w tym przypadku, powiada Nicod, gdy przyjmiemy pewną dodatkową przesłankę, postąpić dalej we wnioskowaniu i prawdopodobieństwo konkluzji indukcji przez eliminację zbliżyć dowolnie do pewności, t.zn. powiększać prawdopodobieństwo konkluzji bez teoretycznego ograniczenia, przez rozszerzanie badania na corazto dalsze stosownie dobrane przypadki.

Aby się o tem przekonać, przypuścimy, że mamy dwa przypadki, w których występuje A i którym pozatem wspólna jest jedynie jedna z pomiędzy dotychczas nie wyeliminowanych własności X. Wnioskujemy: Albo X jest warunkiem wystarczającym dla A, albo nim nie jest. Jeżeli nim jest, to nie możemy jeszcze stąd wnosić, że jest także warunkiem koniecznym, czyli jedyną przyczyną, może bowiem w jakimś trzecim przypadku A wystąpi bez X, wskutek jakiejś innej przyczyny. Jeżeli natomiast X nie jest warunkiem wystarczającym dla A /nie jest przyczyną/
wystarczającym i
to napewno też nie jest także warunkiem koniecznym /jedyną przyczyną/ i A dopuszcza w tych dwóch przypadkach /którym tylko A i X są wspólne/ dwie różne przyczyny. Im więcej znajdziemy takich przypadków, którym tylko A i X są wspólne, tem więcej - jeżeliby A nie było ~~jedyną~~ przyczyną - trzebaby przyjąć różnych przyczyn dla A. Otóż ta ewentualność ~~nie jest~~ staje się tem mniej prawdopodobną, im więcej musimy przyjąć różnych przyczyn dla A; kocznie zaś ze zmniejszaniem się ewentualności
prawdopodobieństwa tej ~~nie jest~~, rośnie prawdopodobieństwo ~~nie~~ ewentualności przeciwnej ~~nie~~, że X jest przyczyną A. Na tem polega dalsze rozumowanie Nicoda, którem wypada nam zająć się teraz.

Powróćmy przeto do przypuszczenia, że mamy dwa przypadki, w których występuje własność A i którym pozatem wspólna jest jedynie własność X. Stanęliśmy przed dwiema ewentualnościami, z których każda jest równoważna zaprzeczeniu drugiej: Albo X jest przyczyną A, albo warunkiem koniecznym i ~~wystarczającym~~ dla pojawienia się A jest

je alteranatywa dwóch conajmniej różnych przyczyn /warunków wystarczających/. Zasada dalszego wnioskowania, którą formułuje Nicod, zakłada: Jeżeli wiadomo, że nie istnieje dla A warunek konieczny, któryby był alternatywą ^{to} mniej niż M przyczyn, prawdopodobieństwo P przypuszczenia, że istnieje dla własności A warunek konieczny w postaci alternatywy złożonej z mniej, niż N warunków wystarczających zmierza do pewności, gdy N wzrasta nieograniczenie.

Jeżeli zatem X jest przyczyną A, to nie jest prawdą, że trzeba mieć alternatywę dwóch conajmniej przyczyn, jako warunek konieczny dla pojawienia się A. Według jednak podanej zasady prawdopodobieństwo, "ewarunkiem koniecznym dla ~~pojawięcia się~~ A jest alternatywa mniej niż N ~~w warunkach~~ przyczyn, wynosi P. Prawdopodobieństwo zatem, że X jest przyczyną A, jest równe wartości P dla $N=2$.

br. 373. *

Siemsa. wst. 30

26. II. 35

Indyja unca Ambromis

(1928/29 33-36)

Siemsa. wst. 31

28. II. 35

Indyja unca Ambrom. Hloropu unca Ambrom. (1928/29 36-38)

Siemsa. wst. 32.

12. III. 35.

Indyja unca Ambromis

(1924/27 402-406)

✓ Do str. wykł. z 30. IV. 1935 /Metodol. ogólna/

20

Gdy staniemy na stanowisku inwersyjnej teorii indukcji, to ~~diaknxxx~~ proces uogólnienia składa się z dwóch czynników. Czynnik pierwszy to wyszukanie analogji wśród badanych przypadków, celem połączenia ich razem jako przypadków pewnego określonego rodzaju, otrzymujemy dzięki temu przesłankę mniejszą odwróconego, indukcyjnego syllogizmu, przesłankę, która w metodologicznej terminologii jest częstokroć hipotezą, włączeniem nowego zjawiska do danego rodzaju. Czynnik drugi, to ~~xxxxxxx~~ utworzenie prawa indukcyjnego, przesłanki większej syllogizmu. Ten stan rzeczy pozwala rozbłżyć proces uogólniania, w znaczeniu zwyczajnem na dwa różne procesy, Pierwszy ma miejsce, gdy uogólnianie rozpoczynamy, odchodząc od przesłanki mniejszej, ~~xxxxxxx~~ proces polega wtedy na ~~.....~~

Sirenia. vrbt. 33.

20. 4. ~~18~~. 1925. ¹⁵

Mojotinnu: vrbt. 34

(1923₄ 326 - 243)

Sirenia. vrbt. 34.

2. 5. 25.

d. c.

(1923₂₄ 243 - 350)

Sirenia. vrbt. 35.

7. 5. 25.

d. c.

(350 - 254)

Mojotinnu: vrbt. (1-2)

Sirenia. vrbt. 36.

9. 5. 25.

Mojotinnu: vrbt. d. c. (3-6)

Sirenia. vrbt. 37

14. 5. 25.

Mojotinnu: vrbt. d. c. (7-10)

Sirenia. vrbt. 38

16. 5. 25.

d. c. (10-15)

Sirenia. vrbt. 39.

21. 5. 25-

d. c. (15 - 20)

Jednostajności przyrodnicze są bądź ściśle, wtedy mogą być ujęte metodami indukcyjnymi jako prawa przyrody, bądź przybliżone, wtedy ujmujemy je jako prawa statystyczne. Rozróżniamy dwa rodzaje tych ostatnich: Jedne stwierdzają prawidłowości statystyczne, drugie zależności statystyczne. Prawidłowością statystyczną ^{czyli zbiorową} nazywamy taki stan rzeczy, przy którym pewna cecha zbiorowa zachowuje stateczność, tj. pozostaje niezmienną lub zmienia się tylko w nieznacznych granicach, w ciągu szeregu prób, których dokonujemy, np. w statystykach z różnych lat lub grup społecznych, miejsc itp. Istnieją metody rachunkowe stwierdzania takich prawidłowości; używane przy ich pomocy tablice służą za podstawę obliczania ^{np.} składek ubezpieczeniowych.

Zależności statystyczne występują w przypadkach zbieżności między dwiema cechami, których przykłady poznaliśmy już poprzednio.

Przy ujmowaniu zależności jednostajności przybliżonych sta- cehami A i B gdy istnieje zbieżność między wiemy hipotezę, że przypadki, w których A poprzedza B, różnią się w sposób istotny od przypadków, w których A poprzedza NieB, tem/że w przypadkach pierwszego rodzaju zachodzi dodatkowy czynnik K lub ^{gdzie} nieP, gdz P jest czynnikiem antagonistycznym, którego niema w przypadkach drugiego rodzaju. Ta właśnie różnica powoduje niemożność wypowiedzenia zwykłego uogólnienia indukcyjnego, iż każde A wywołuje B.

Natomiast w przypadku ujęcia jednostajności przybliżonej jako pra-

widłowości nie czynimy założenia, że przypadki, w których po A następuje B, różnią się jakimiś okolicznościami od przypadków, w których po A następuje nieB. Zakładamy przeciwnie, iż wszystkie te przypadki są homogeniczne, rezygnując z wykrycia czynników determinujących B, tak iż uważamy za równie możliwe pojawienie się po A bądź B, bądź nieB. Badanie polega na uchwyceniu ^{liczbowego} stosunku, w jakim przypadki B pojawiają się wśród przypadków A.

Tak zatem w przypadku, gdy obserwacja wykazuje, że w niektórych przypadkach po A następuje B, w innych zaś następuje nieB, możemy zająć jedno z trzech stanowisk: bądź

1/ Uznajemy, że współistnienie między A i B jest czysto przypadkowe, bądź

2/ Uznajemy, że A pozostaje w związku z B, lecz związek ten ujawnia się jedynie przy istnieniu dodatkowych okoliczności K, bądź wreszcie

3/ Uznajemy, że między A i B niema związku deterministycznego, t.zn. A nie wpływa na pojawienie się B, lecz wobec homogeniczności zbioru A, stosunek tych A, które są B do tych, które są nieB, pozostaje w szeregu następujących po sobie obserwacji w przybliżeniu stałym.

Litwa. 448. 40.

23. 5. 25.

J. Piłsudski, Antropolog; Tablica mental (nr. 21, 22)

Mental. n. humanizm, Litwa, Mill (1928, 40-47)

Litwa. 449. 41.

23. 5. 25

d.c. Mill, Almond (47-52, nr. 34, ²⁵~~29~~ 29, 118-122)

Litwa. 450. 42.

4. 6. 25

d.c. (122-130)

Podstawą odróżnienia nauk humanistycznych od nauk przyrodniczych jest według Wundta to, iż ujmują one badane zjawiska nie same dla siebie, jak nauki przyrodnicze, lecz w stosunku do trzech ściśle ze sobą związanych czynników natury psychicznej, jakimi są ocena i wartość, cel i wola. Każde zjawisko badane w naukach humanistycznych jest rozpatrywane jako posiadające wartość /etyczną, estetyczną, ekonomiczną itp./ jako celowe i jako wytwór jakiejś woli. Ze względu na ową rolę czynników psychicznych dla badania humanistycznego jest psychologja nauką podstawową dla nauk humanistycznych, przyczem psychofizjologja łączy psychologję z naukami przyrodniczymi, a psychologja społeczna ze specjalnymi naukami humanistycznymi. Specjalne nauki humanistyczne dzielą się zaś na grupę nauk historycznych i grupę nauk społecznych.

Po ogólnych uwagach, dotyczących różnicy między naukami humanistycznymi i przyrodniczymi, zajęliśmy się bliższą charakterystyką nauk humanistycznych według przedmiotu, zadań i metody.

Przedmiotem badań nauk hum. są wytwory kultury, kulturą zaś nazywamy ogół dóbr, zarówno materialnych, jak i duchowych, wytworzonych celową działalnością człowieka. Nie należą zatem do zakresu badań humanistycznych wytwory bezwartościowe, stąd u podstawy tych badań muszą być przyjęte pewne kryteria oceny.

Zadania, które stawiają sobie nauki humanistyczne są bądź analogiczne do zadań nauk przyrodniczych, bądź odrębne. Do zadań analogicznych należy opis, analiza i klasyfikacja przypadków typowych i szukanie zależności przyczynowych między ich elementami, a także konstruowanie hipotez, dotyczących zjawisk minionych, dla genetycznego wyjaśnienia zjawisk danych współcześnie (rekonstrukcja zjawisk historycznych na podstawie źródeł, rekonstrukcja tekstów.) Zadanie szczególnie ważne w naukach humanistycznych, mianowicie analiza i opis indywidualnego przedmiotu wartościowego (np. dzieła sztuki), ma również analogję wśród niektórych nauk przyrodniczych, np. w geografii i geologii regionalnej. Ze względu na to ostatnie zadanie wyróżnia się nauki nomotetyczne (wyjaśniające) i nauki idiograficzne (sprawozdawcze).

Wymienione wyżej zadania mogą dotyczyć bądź wytworu kultury jako takiego, bez względu na jego funkcję znaczeniową (etnografija, nauka

o języku, o formach artystycznych, o książce/, bądź treści, dla których owe wytwory są znakami/nauki filologiczne/.

Zadaniem podstawowym dla wszystkich wyżej wymienionych i właściwym tylko naukom humanistycznym, jest zrozumienie przedmiotu badania / w sensie psychologicznym i fenomenologicznym/, gdyż tylko wtedy, gdy przedmiot badany będzie dla nas znakiem tego, co twórca myślał i jaki sens nadawał swemu dziełu, potrafimy zdać sobie sprawę z jego wartości i celu, a więc ująć go jako wytwór kultury

Szczególną rolę posiada zrozumienie w badaniu humanistycznym idyograficznym, tak, bowiem ~~rozumienie~~ rozumienie badanego wytworu polega na ujęciu jego struktury lub całości. Całościami nazywamy tego rodzaju utwory, ~~których~~ których cechą istotną stanowią nie cechy ich elementów, lecz układ tych elementów, nie jest np. całością kilogram cukru lub mąki, zespół sił, działających na punkt materialny, bo w tych przypadkach układ elementów jest obojętny, utwór z nich złożony jest ich sumą i suma ta nie zmienia się przy zmianie układu składników /przemienność sumy/. Natomiast jest całością utwór literacki lub dowód matematyczny, bo ~~wynik~~ gdyby w nich poprzemieniać poszczególne słowa lub zdania, to przestałyby one być sobą.

Otóż w badaniu humanistycznym poszczególnego utworu nie wystarcza rozłożenie go na jego elementy i rozumienie oddzielne każdego z nich /jak przy przygotowywaniu preparacji do tłumaczenia z obcego języka/, lecz nadto trzeba zrekonstruować całość z tych elemen-

tów ~~xxixxxxksóxi~~ uchwycić układ ich w całości. Wymaga to specjalnej syntetycznej pracy myślowej, wysiłku intuicyjnego, podobnego do tego, dzięki któremu poszczególne kreski rysunku dają zarys twarzy temi kreskami zarysowanej, lub też poszczególne dźwięki zlewają się w melodię.

Wreszcie należy do zadań nauk humanistycznych systematyzacja faktów przez podporządkowanie ich pod ogólne kategorie wartości, ^{oraz} zbudowanie w ten sposób systemu dóbr lub wartości kulturalnych (typ aksjologiczny nauk humanistycznych/.

mph; typ tenci rozciągły ię stopno pot kowci radey, nckw x
nawodnct ~~mmmmmmmmmm~~ + mmmmm x stopno umietyz mly-
wiductna; gida unedmowu batoniw x tyb rmmkack. X

2.
16/2.
O jęzku mmmmmmm.

24. Kowci mowca ~~mmmmmm~~ ię jęzku ~~mmmmmm~~ dla formmmmm
typu kowci, jęzku mi ię ~~mmmm~~ mowca grafomac sub ~~mmmm~~
i ich podzestawu.

Symptom tije ię kowci kowca fęzku dęski mowcenne
mmmmmm; Pmmmm qo x omm, mmmmm jęzku kowci; ~~mmmm~~
unedmowu, jęzku ~~mmmm~~.

Prędkość kowci: ~~mmmm~~, mowca, mowca; ię.

Symbole mowcenne sub ~~mmmm~~ mowceni ~~mmmm~~ kowci,
ię mowceni x omm, ~~mm~~ kowci mowcenne ię ~~mmmm~~ omm mowceni.

Augury kowceni x mowceni mowceni' ~~mmmm~~ kowci

mmmm - mowceni mowceni mowceni ~~mmmm~~, ~~mmmm~~

~~mmmm~~ (mowceni ~~mmmm~~, mowceni^{mmmm}, mowceni) - ~~mmmm~~

~~mmmm~~ mowceni). Charakteristika mowceni kowci.

delna matematika:

(umrjetost)

Starna manje bi funkcionem da vime; namy (vngledna modifikacija mo do kstomivanje) aboy entnoid, vndatnny koi.

Formy skladjice nasy k3 ostivica funkcionim vavrtinostovom:

ibode matry, lobr myzjstov, Ratmne unostivost, gvozm vngledn,

bat i opaze

Formy deklmivjice vavrtinost vavrtinost vavrtinost vavrtinost. (mnyj tylen

mmmmmm) abo mnyj koman (funkcion) (mymen)

Apvneny ednia tunkia g. ednyj
fedi... , i...
i, lo vavrtinost...

3.

187 katjogje demomivzom:

vavrtinost, kioe nasy vavrtinost vavrtinost k3 i vavrtinost, bo vavrtinost

lobr vavrtinost k3 i vavrtinost kioe koman vavrtinost

kioe nasy vavrtinost vavrtinost kioe demomivzom (vavrtinost kioe)

idmiv

opazny vavrtinost k3 vavrtinost kioe demomivzom.

vavrtinost kioe vavrtinost: kioe vavrtinost vavrtinost:

lobr i vavrtinost vavrtinost vavrtinost vavrtinost

lobr i vavrtinost (vavrtinost kioe demomivzom) kioe vavrtinost, vavrtinost

Pravne tylo a vni podmian - Druzi tylo a vni podmian.

Nam jednoduše - deagru - namo opom - kules (chit deagru),
Trij
(pentagij, konstanta)

Pravopisovnie podmian (deagru) namo jednoduše obzrj iz bee -
poriednia (mae vstavnie)

Pravopisovnie deagru namo golj poriednia - mae vstavnie
Druzi, vrbj mae definicij

Meoty opom vstavnie - meoty definicij. Tavoie mi -
druzi namo vstavnie.

Opis vstavnie namo vse pravie (skemaj opom a vstavnie,
"Ruvac" do vstavnie, skemaj a vstavnie, a klyčivostvone i
vstavnie, vstavnie a vstavnie vstavnie). Repozicion vstavnie
meoty definicij vstavnie tylo vstavnie, opis nam pravie vstavnie
vstavnie, a klyčivostvone vstavnie vstavnie vstavnie, vstavnie
vstavnie, vstavnie vstavnie vstavnie vstavnie vstavnie, vstavnie,
vstavnie a vstavnie vstavnie vstavnie.

Opis vstavnie dnuje analiz vstavnie. Vrbj vstavnie vstavnie -

określenie, wyrażenie i omówienie. Słownik przed powstaniem. Nowe
słó wnterom trzejiska ~~trójmiej~~ formacie ~~określenie~~ (wzm), i ich znaczeni

określenie i ich wnterom znaczeni ~~określenie~~ : ~~określenie~~

określenie : ~~określenie~~ : ~~określenie~~ (określenie)

" określenie : ~~określenie~~ i ~~określenie~~ (określenie)

" określenie : ~~określenie~~

określenie : ~~określenie~~ $p \sqrt{q} = \sim (\sim p \cdot \sim q)$

$$p \vee q = \sim (\sim p \wedge \sim q)$$

Definicja ~~określenie~~ - ~~określenie~~.

dua bidang π sama luas, jikalau masing-masing ut didekati oleh jarak
dipendekkan beraturan -

Dua lingkaran rotasi oleh radius R yang sama terbentuk pada
tulang kayu, jikalau masing-masing ut tulang pada dua permukaan.

misalnya $\frac{a}{b}$ ini bentuknya $q(a, b)$, kemudian ungu-ungunya kemudian:

$$q(a_1) = q(a_2, b_1) \text{ karena } a_1 = a_2, b_1 = b_2$$

Dua titik yang sejajar kemudian jikalau ut ungu-ungunya
dua titik yang is sama panjang, jikalau panjangnya sama
kemudian ungu-ungunya kemudian.

Definiujemy $\varphi(x) = \varphi(y) \equiv xRy$

Stosunek = jest stosunkiem równości strukturalnej, lub
jest relacją równości -

Wskazujemy, iż R jest symetryczny, zwrotny, przechowywalny,
czyli R jest relacją równości strukturalnej, lub

Wskazujemy, iż R jest relacją równości strukturalnej, lub

(niezależnie od tego) - Transytywne,
(niezależnie od tego) - Przechowywalne

Wskazujemy, iż R jest relacją równości strukturalnej, lub
jest relacją równości strukturalnej, lub

Wskazujemy, iż R jest relacją równości strukturalnej, lub
jest relacją równości strukturalnej, lub

Wskazujemy, iż R jest relacją równości strukturalnej, lub
jest relacją równości strukturalnej, lub

Wskazujemy, iż R jest relacją równości strukturalnej, lub
jest relacją równości strukturalnej, lub

W y k o n a w c y: WFF. Stanisława i Dr. Tadeusz Szeliński

Goście małe widziani.

Wstęp dla F.K. Członków Stowarzyszenia bezpłatny, Rodziny

Członków oraz goście placą 1 zł. od osoby.

J.F.P.

Symetryczności:

$$x s; \check{s} y = y s; \check{s} x$$

$$x s t = t \check{s} x$$

$$t \check{s} y = y s t$$

$$x s t . t \check{s} y = y s t . t \check{s} x$$

Inwertywności:

$$x s t . t \check{s} x = x s; \check{s} x$$

przechodności

$$x s t (t \check{s} y . y s t) t \check{s} z = \sqrt{x s; \check{s} z}$$

Aspekte komplexer Zahlen

Prima abstrakte

Es R ist ein kommutativer Ring. In R ist ein Element α invertierbar, falls $\exists \beta \in R$ mit $\alpha\beta = 1$. In diesem Fall ist β das inverse Element von α und wird mit α^{-1} bezeichnet.

(Bemerkung) -

Man kann zeigen, dass α^{-1} eindeutig bestimmt ist. $\alpha^{-1} = \alpha^{-1} \cdot 1 = \alpha^{-1} \cdot (\alpha\beta) = (\alpha^{-1}\alpha)\beta = 1\beta = \beta$

ist $\alpha^{-1} = \alpha^{-1}$ und $\alpha\alpha^{-1} = \alpha^{-1}\alpha = 1$

W y k o n a w c y. WFP. Stanisława i Dr. Tadeusz Szeligowscy

Goście mile widziani.

Wstęp dla P.P. Członków Stowarzyszenia bezpłatny, Rodziny

Członków oraz goście płacą 1 zł. od osoby.

JWPan-----

Metody statystyczne zajmują się wyłącznie danymi ilościowymi. Dane ilościowe można otrzymać w dwojaki sposób: 1/ Przez stwierdzenie prosto obecności lub braku pewnej cechy w serii przedmiotów lub osobników i obliczyć ile razy dana cecha u nich występuje lub nie występuje. 2/ Przez zmierzenie pewnej cechy zmiennej u danej jednostki, np. wiek ludzi w chwili śmierci, ceny różnych gatunków pewnego towaru, wzrost, objętość klatki piersiowej, wymiary czaszki itp.

Klasowa i ilościowa obserwacja i cech jest pewną r-tyj rzędu.
 Ogólna liczba obserwacji: N - liczbą osób w badaniu.
 Dla trzech cech A, B, C , następujące klasy:

- Rząd 0 N
- Rząd 1 $(A), (B), (C), (A, B), (A, C), (B, C)$
- Rząd 2 $(AB), (AC), (BC)$ (12 klas)
- Rząd 3 (ABC) (1 klasa) (8 klas)

Klasę najprościej nazywać (r-tyj rzędu) w celu | = klasy setów.
 Wzrostem w tym sensie, by oznaczać wszystkie inne kombinacje:

$N = 10, 100, A$ wiek, B wzrost, C kolor włosów:

(ABC)	57	(AC)	78	Abstrakcyjne kombinacje
(AB)	281	(BC)	670	$(A), (B), (C)$
(AC)	86	(AB)	65	$(AB), (AC), (BC)$
(AB)	453	(ABC)	8, 100	(ABC)

Zagadnienie spier.

Zaproszenie wydziału

Wydziału matematyki.

Obis - czechy matematyka, czechy matematyka

Czechy matematyka matematyka: y. 19 - 3 -

N = 24, 002, 525 Plany matematyka, matematyka, matematyka

A (liczba) = 23, 867 AS ASK ; 55.

B funkcja = 14, 192 B ASK

C funkcja = 96, 383 C ASK

Zadanie matematyka matematyka.

Czechy matematyka matematyka Cechawski - 6, 12,

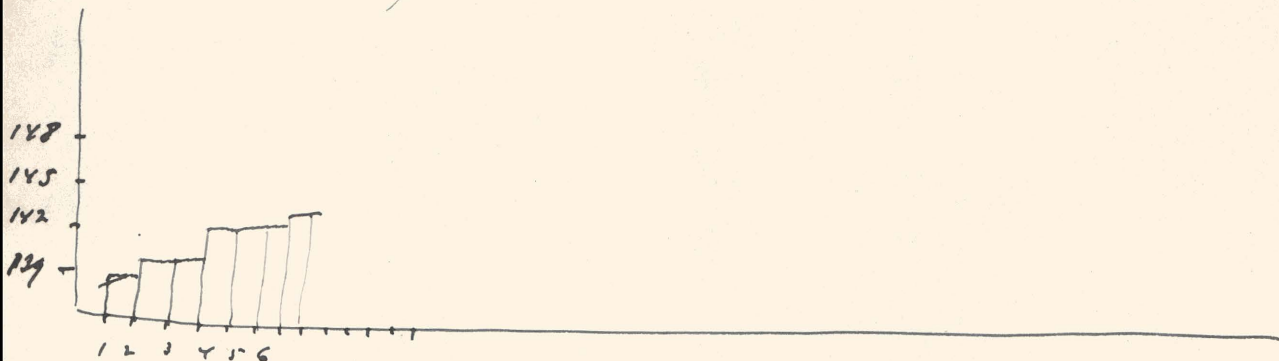
Prace matematyka, - prace matematyka - prace matematyka -

Prace matematyka prace - prace matematyka i prace

Prace matematyka matematyka

- 1) matematyka i matematyka matematyka matematyka; matematyka
 i prace matematyka matematyka (matematyka matematyka) prace matematyka
 matematyka matematyka matematyka; prace matematyka matematyka
 matematyka matematyka matematyka matematyka.

Schemm aufbauend

Potenzial von Röhren

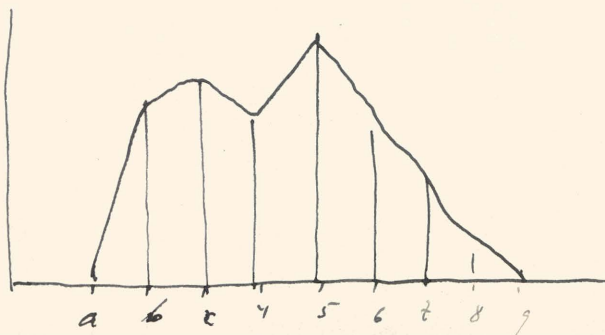
Ungenauigkeiten bei Beobachtung

137.5 - 138.5	138	2, 0, 1, 3, 2, 7, 9, 3, 5, 7, 7, 5, 5, 4, 4, 11,
	139	7, 6, 5, 4, 4, 6, 11, 2, 11, 3, 1, 1, 1, 0, 0, 1,
	140	
	141	
	...	
	169	

Prüfung methodischer Elemente

a) 136.5 - 140.5	3, 21, 22, 18, 29, 15, 7, 2, 1,
b) 140.5 - 144.5	

Anzahl der Beobachtungen

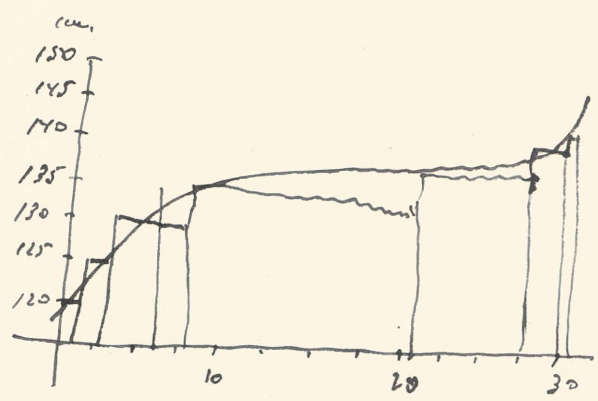
Opis stanja granja u raznim klasama

Površina granja (u hektarima) prema razini uševanja:

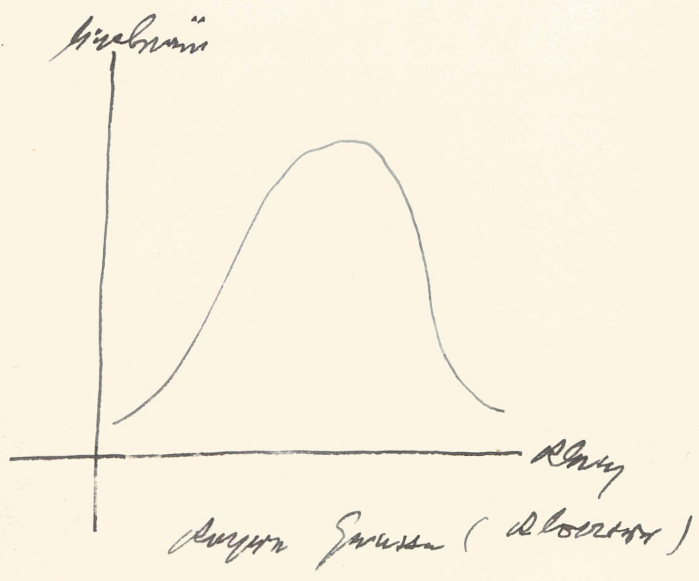
119, 121, 123, 124, 126, 127, 128, 128, 128, 129, 129.5
 129.5, 130, 130.5, 131, 131, 132, 132.5, 132.5, 134, 134.5,
 135, 135, 136, 136.5, 136.5, 138, 139, 142, 144, 147.

Klasifikacija: Klasa:

a)	115 - 120	-	1
b)	120 - 125	-	3
c)	125 - 130	-	8
d)	130 - 135	-	9
e)	135 - 140	-	7
f)	140 - 145	-	2
g)	145 - 150	-	1

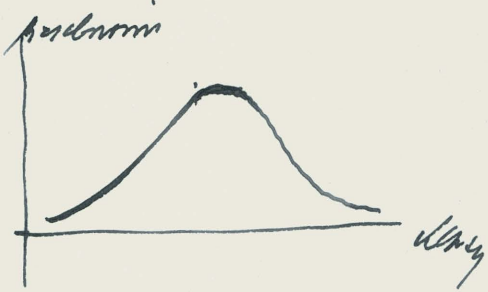

Prinos uševanja (cwt)

razina uševanja
 frekvencija
 uševanje granja

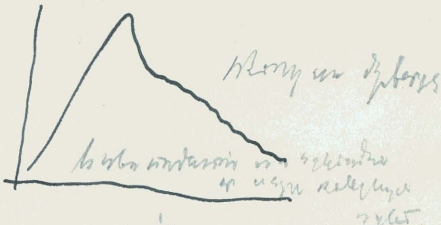
Teoriya matematicheskogo modelirovaniya v ekonomike. Analiz funktsionnykh vzaimosvyazey, ikh razvitiya i osobennostey. Vvedeniye osnovnykh poynyayemykh i nezavisimykh peremennykh, ikh funktsionnyye svyazi. Analiz funktsionnykh svyazey. Analiz funktsionnykh svyazey. Analiz funktsionnykh svyazey.

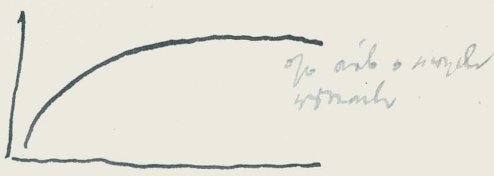
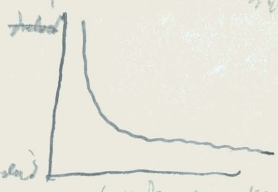
Na osnovaniy funktsionnykh svyazey "vvedeniye" osnovnykh poynyayemykh i nezavisimykh peremennykh.

Prilozheniya:

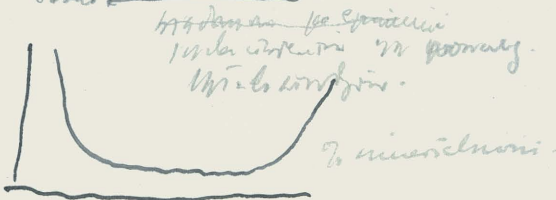
Upravlyeniye

Prilozheniya k matematicheskim modelyam

Prilozheniya k matematicheskim modelyam
1972

Teoriya matematicheskogo modelirovaniya v ekonomike. Analiz funktsionnykh vzaimosvyazey, ikh razvitiya i osobennostey. Vvedeniye osnovnykh poynyayemykh i nezavisimykh peremennykh, ikh funktsionnyye svyazi. Analiz funktsionnykh svyazey. Analiz funktsionnykh svyazey. Analiz funktsionnykh svyazey.

No 100. 5.

Skiny, kveic atvornis is n ptozicini matumun + dyplic
skun, meynis is mastrone, unina unobituly ~~skunin~~
non unary uniry byzoziji.

Tag tyog paccioimel: kiednis matnozova, ~~unary unobituly~~ ^{kiednis tyog}
^{pygionun}
~~unary~~ (unobituly ~~unary~~ ~~unary~~)

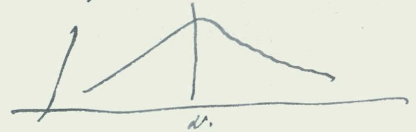
ki. argumetari. unisim: x_1, \dots, x_n $S = \sum_{i=1}^n x_i$

$$S = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$$

jeidi: f is unobituly skun, x unobituly unobituly unobituly; is
unobituly unobituly unobituly

$$S = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n f(x_i)$$

kiednis unobituly unobituly is derunun unobituly unobituly; 19 unobituly
unobituly unobituly unobituly

unobituly unobituly - unobituly unobituly unobituly unobituly unobituly
unobituly unobituly - unobituly unobituly unobituly unobituly unobituly

unobituly

unobituly unobituly unobituly unobituly unobituly unobituly unobituly
unobituly unobituly unobituly unobituly unobituly unobituly unobituly

mean square (the squares of the deviations with
weights) are summed - this term is
called the variance - it is the square of the
standard deviation

the standard deviation σ is $\sqrt{\text{variance}}$

$$s = \frac{\sum x}{n}$$

$$\sigma = \frac{\sqrt{\sum x^2}}{n}$$

konserwacji i innych wyjątków, przy których pomoy kondensacji
niż wprawdzie wagi białek.

Zagadnienie opiewa o wyjątkowo małej i białej wodzie. Pół
i opiewa ten wyjątkowy wyjątkowo mały powrót, celny,
i w tym celu, białko, a nie w tym celu, lecz w tym celu
cel: białekowi w tym celu:

Jedni twierdzą, że białko celny A i B ma ten sam
skład, to wyjątkowo waleczny, że w tym celu białek i celny
A i B jest ten sam w tym celu białek i celny B, jest w tym
opowiadaniu i celny nie-B. Wyjątkowo w tym celu i w tym
waleczny celny B, w tym celu białko i celny i w tym
opowiadaniu, celny i w tym celu, że w tym celu waleczny
do celny w tym celu i w tym celu białek i celny, jest
i w tym celu i w tym celu w tym celu i w tym celu
białko ten sam, w tym celu i w tym celu, w tym celu w tym celu
Pojawiający w tym celu, że w tym celu A i B to w tym celu, jest

7

$$\frac{(AB)}{(B)} = \frac{(AB)}{(B)} \quad (1)$$

4. looks wrong

$$\frac{(AB)}{(A)} = \frac{(AB)}{(A)} \quad (2)$$

co istota 2 formuli je rovnaká -
druhá.

pretože:

$$\frac{(AB)}{(B)} = \frac{(A)}{N} \quad \text{a} \quad \frac{(AB)}{(A)} = \frac{(B)}{N} \quad (3)$$

formulou spracujeme 2 celky, A patí medzi prvú
formulu spracujeme 2 celky, B, patí v druhú formulu.

Príklad: 1) ječi máme 144 A; 384 B na výpis, máme
1024 spracovať, takže máme spracovať o oboch celkoch,

ječi sa má vypočítať:

$$\text{vedľa (3)} \quad (AB) = \frac{(A)(B)}{N} = \frac{144 \cdot 384}{1024} = 54$$

2) ječi máme 60% spracovať A, 25% B, takže ječi
spracovať oboch celkoch, ječi máme
vypočítať sa má vypočítať $\frac{60 \cdot 25}{100} = 15\%$.

Ječi vypočítame, že A i B má sa vypočítať, lebo

$$N - \alpha + N - \beta - N =$$

$$N - (\alpha + \beta)$$

$$(A + B) - N = N - (\alpha + \beta)$$

$$A + B + \alpha + \beta = N$$
$$A + B + \alpha = N$$

g.

odrębny charakter między celowni. Pierwszy stał twierdzący
 dla pierwszego, który pierwszy nigdy sam nie miał, natomiast
 pomiędzy innymi samymi. Różnicami nieprzeobrażonej
 skrajności dla 100 waz i innych wartości re-
 zultat:

Pierwsza rzut "obrot",	Drugi rzut "obrot"	26
"	" " " " " " " "	18
"	" " " " " " " "	27
"	" " " " " " " "	29.

Jeżeli oznaczamy "obrot" w pierwszym rzucie przez
 A, obrot w drugim rzucie B, to otrzymamy dla
 prawdopodobieństwa $(A) = 44$, $(B) = 53$, oraz $\frac{(AB)}{A} =$
 $\frac{44 \cdot 53}{100} = 23.32$ w rzeczywistości rzut (AB) wynosi 26.

Na podstawie takiego eksperymentu wynikałoby więc, że istnieje po-
 zytywna zbieżność między wynikiem pierwszego i drugiego rzutu. Z isto-
 ty tego przypadku wynika jednak, iż zbieżność tego rodzaju nie może
 oznaczać rzeczywistej zależności między jednym rzutem a drugim. Powód
 leży tu w bardzo złożonym systemie przyczyn, nie dającym się znanali-
 zować, który powoduje różnice w wynikach, gdy mamy stosunkowo nie wiel

ką liczbę prób. Toteż gdy przy pewnej liczbie prób otrzymujemy zbieżność pozytywną, to przy innej możemy otrzymać zbieżność negatywną. Im jednak większa liczba prób, tem bliższy jest wynik faktyczny teoretycznej niezależności. Zdarzenia takie, które zależą od bardzo złożonego systemu przyczyn, przyczem zdajemy sobie wprawdzie sprawę z ich ogólnej natury, lecz nie znamy szczegółowego mechanizmu ich działania nazywamy losowemi. *Handwritten note: 1. 10. 1911*

Zbieżności spowodowane losowością zdarzają się we wszystkich działach statystyki. Stosunkowa liczba dni deszczowych w roku nie będzie w rzeczywistości taka sama w latach przestępnych i zwyczajnych, i nie będzie ściśle tego samego stosunku urodzin chłopców do ogółu urodzin w czasie pełni księżycowej i w czasie nowiu. Jak długo jednak odchylenia od wartości niezależnej nie są znaczen i zdarzają się w obu kierunkach, musimy uważać w praktyce cechy za niezależne, lub też za takie, których zależność nie została stwierdzona.

Jeżeli cechy, których zależność badamy, wykazują zmienność liczbowa, dającą się wymierzyć, to musimy utworzyć tablice, przedstawiające liczebności, odpowiadając edanym przedziałom klasowym.

Przykłady takich tablic:

Korelacja między wielkiem żony i wiekiem męża małżeństw w Anglii i Walji według spisu z r. 1901, w tysiącach:

(6) Wzrost 200g

J. nr. 189

6. (wzrost mcm)

	15-	20-	25-	30-	35-	40-	45-	50-	55-	60-	65-	70-	75-	80-	85-	Razem	
15-	2	2														4	
20-	16	43	46	4	1											210	
25-	4	187	402	84	10	2	1									688	
30-	1	41	265	411	84	12	2	1								817	
35-		9	69	232	369	80	12	2	1	2						793	
40-		3	17	71	219	309	66	12	2	1						700	
45-		1	6	20	66	178	232	59	10	2	1					595	
50-			2	8	19	57	146	195	44	10	2					483	
55-				1	3	8	18	46	110	141	35	6	1			369	
60-					1	3	8	16	39	81	161	23	4	1		277	
65-						1	1	3	6	11	26	53	58	13	2	1	175
70-							1	1	2	5	8	18	31	31	6	1	184
75-								1	1	2	3	5	10	14	12	2	50
80-									1	1	1	2	4	5	3	1	18
85-												1	1	1	1		4

Razem 23 414 809 874 787 669 585 437 317 217 124 68 27 8 1 527

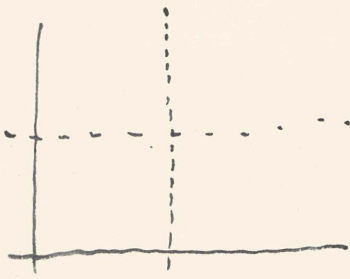
Każdy rząd takiej tablicy przedstawia szereg liczebności pierwszej zmiennej dla wartości drugiej zmiennej zawartych w granicach odpowiedniej klasy. Podobnie każda kolumna przedstawia szereg liczebności drugiej zmiennej dla odpowiedniej klasy pierwszej zmiennej. Taka tablica nazywa się tablicą korelacji /współzależności/. Tablica daje się przedstawić geometrycznie za pomocą powierzchni, którą

otrzymamy, gdy w środku każdej kratki wzniesiemy pion o długości proporcjonalnej do liczebności w danej kratce, a następnie połączymy wierzchołki pionów. (nr 198).

Jedyną rolę w tym nie pełnią w rzeczywistości te punkty, które są na osi, ale tylko wierzchołki pionów A, i można więc w miejsce pionów postawić

$$\frac{(A)}{(B)} = \frac{(A)}{N}$$

ten. Wskazanie liczebności w rzeczywistości nie jest konieczne, a jedynie sposób, który taki jest (bez względu na to, jak jest to przedstawione). Wskazanie liczebności w rzeczywistości. Wskazanie ten jest konieczny, ponieważ liczebność (nie jest najważniejszą). To samo dotyczy liczebności klas B, że sposób w klasy A, - i tam nie wskazuje konkretnie wskazuje liczebności i wskazuje postępująco tymi jednostkami. Głównym, ma to one wskazanie przedstawia graficznie, to dlatego one nie może być przedstawione:

Jedyną rolę w tym nie pełnią w rzeczywistości te punkty, które są na osi, ale tylko wierzchołki pionów A, i można więc w miejsce pionów postawić

Badmian buhiti, ich nimmme & puzki ogore ich
 kornis badmian most mitkuzle pil: kuzpuzangl.
 Geniewezung, ie metty kuzpuzangl usange us de badmian,
 u kuzpuzangl metty indubugie wie metty, wie badmian
 2. Die badmian u badmian badmian badmian
 : 2. badmian badmian badmian, badmian badmian

* Jede badmian us die badmian badmian metty
 Gyl badmian badmian gin puzki badmian - badmian
 badmian puzki us badmian badmian (badmian), badmian

1) badmian badmian badmian badmian (badmian badmian)
 badmian metty badmian badmian badmian badmian
 badmian badmian badmian badmian badmian, badmian
 badmian (badmian badmian, badmian), badmian badmian
 badmian, badmian, - badmian, ie badmian badmian
 badmian badmian badmian (badmian)

2) badmian badmian badmian, badmian badmian

stajności przybliżonych. Jednostajności te wyrażają się w tym stanie rzeczy, iż spostrzegamy, że np. alkoholizm ~~wywołuje~~ skraca życie alkoholika, ułomność fizyczna łączy się z mniejszą odpornością wobec chorób umysłowych, itp. Takie jednostajności przybliżone nie pozwalają wprost na uogólnienie indukcyjne, lecz mamy tu coś jakby osłabiony związek przyczynowy. Otóż owe jednostajności przybliżone możemy ująć bądź jako zależności, bądź jako prawidłowości.

Przypuśćmy zatem że mamy jednostajność przybliżoną, wyrażającą się w tem, że np. 75% przedmiotów, które są A, są zarazem B. Chcąc ująć tę jednostajność jako zależność, przypuszczamy, że A jest częściową przyczyną B, tak iż w stosownych okolicznościach, po następuje A stale ~~wywołuje~~ B. Przypadki zaś, w których po A nie następuje B, tłumaczymy w ten sposób, iż w danym przypadku brak było zespołu owych stosownych okoliczności K / czynników uzupełniających/, które muszą wystąpić, aby A wywoływało B - lub też w ten sposób, że wystąpiły czynniki P, paraliżujące działanie A, których niema w innych przypadkach. Ow zatem przypadek wyjątkowy, gdy po A następuje nieB, rzadziej lub częściej spotykany, przy ujęciu zależnościowym w żadnym stopniu nie narusza prawa, według którego A wywołuje B, a mianowicie (bądź w tej postaci, że) $(AK \text{ lub } AnonP)$ jest warunkiem ~~wywołującym~~ dla pojawienia się B.

Zatem przy ujmowaniu zależnościowym jednostajności przybliżonych stawiamy hipotezę, że przypadki, w których A poprzedza Bę różnią się w sposób istotny od przypadków, w których A poprzedza nieB, tem, że w przypadkach pierwszego rodzaju zachodzi dodatkowy czynnik K lub

nonP, którego niema w przypadkach drugiego rodzaju. Ta właśnie różnica powoduje niemożność wypowiedzenia zwykłego indukcyjnego uogólnienia, iż każde A wywołuje B. Np. w statystyce sanitarnej przeprowadza się obserwacje, dla ustalenia, jaki wpływ na przebieg pewnej choroby posiada dany nowowynaleziony środek leczniczy. przypuścimy, iż wykryliśmy zbieżność dodatnią między przypadkami stosowania owego środka leczniczego i polepszeniem w chorobie. Ujmując zależność między obu elementami, tłumaczyć będziemy przypadki, w których przyjęcie lekarstwa nie polepszyło stanu zdrowia pacjenta, bądź brakiem okoliczności sprzyjających K, bądź istnieniem czynnika antagistycznego P.

Inaczej rzecz przedstawia się w razie ujęcia jednostajności przybliżonych jako prawidłowości statystyczne. W tym przypadku nie czynimy założenia, że przypadki, w których po A następuje B, różnią się jakimiś okolicznościami od przypadków, w których po A następuje nieB. Zakładamy przeciwnie, że wszystkie przypadki, w których występuje A /zarówno z B, jak i z nieB/ mają jednakową strukturę, czyli są homogeniczne. Rezygnujemy przeto z ^{wykrycia} czynników determinujących B. Tego rodzaju ujęcie spotykamy na przykład w niektórych badaniach fizyki w dziedzinie zjawisk promieniotwórczości, skąd wzięty jest następujący przykład: Wyobraźmy sobie, że obserwujemy dwa izolowane atomy jakiejś substancji promieniotwórczej np. radu. Promieniotwórczość radu polega na tem, że pewne jego atomy ulegają rozpadowi, wydzielając w ten sposób specyficzne promieniowanie. Wyobraźmy sobie

zarazem, że podczas obserwacji jeden z naszych atomów uległ rozpadowi. Stosując zwykłe przyczynowe ujęcie sprawy, powiemy że na jeden z naszych atomów działały takie czynniki, które nie działały na inny, który nie uległ rozpadowi, a więc że struktura obu wypadków nie była jednakowa. Takie ujęcie staje się jednak w naszej dziedzinie najzupełniej bezowocne pod względem poznawczym. Albowiem nie potrafimy zdać sobie sprawy z przyczyn rozpadu danego atomu substancji promieniotwórczej w danej chwili, nauka nie daje nam środków, by wyliczyć teoretycznie, czy dany atom rozpadnie się w danej chwili, czy też nie. Jeżeli nawet zgodzimy się, że obowiązuje zasada powszechnego determinizmu, że zasadniczo możnaby znaleźć przyczyny, które wywołały rozpad danego atomu, to w każdym razie zgodzić się z tem trzeba, że przy współczesnym stanie wiedzy nie jest to możliwe. Otóż bezowocność ujęcia deterministycznego pociąga za sobą to, że stosujemy tutaj metodę statystyczną i staramy się ująć prawidłowość procesów, przebiegających w danej masie substancji promieniotwórczej. Traktujemy przeto ową masę jako zbiór jednorodny - homogeniczny, abstrahując od owych nieznanych różnorodnych przyczyn wśród niej działających, tak jak np. traktujemy jako jednorodny zbiór rzutów kostką, gdzie przecież każdy rzut jest uwarunkowany szeregiem szczególnych przyczyn, i wnosimy, że przy dostatecznej liczbie przypadków, rozkład rzutów na poszczególne numery ścian, będzie jednostajny.

Chodzi nam przeto teraz, by zdać sobie sprawę z tego jaki będzie

rozkład atomów, które uległy w danej chwili rozkładowi /atomów B/ i tych, które nie uległy rozkładowi /nie-B/. Prawidłowość zbadamy, stosując metodę próbek /Peirce/, obserwując liczbę atomów, które ulegają rozpadowi /scintylacje/, tak jakbyśmy wyciągali z urny kule białe i czarne i według tych próbek chcieli osądzić, jaki jest stosunek tych kul w urnie.

Ujmując zatem jednostajność przybliżoną jako prawidłowość, zakładamy, że badane przypadki A nie różnią się między sobą co do swej struktury /niema przyczyn dodatkowych K, nieP/ oraz że B nie znajdują się w żadnym związku z A /wszystkie przypadki są równo prawdopodobne/. Badanie polega na uchwyceniu stosunku, w jakim B przejawiają się wśród A.

Zestawmy teraz ujęcie zależnościowe i prawidłowościowe jednostajności przybliżonych ze zwykłym ujęciem indukcyjnym prawidłowości bezwyjątkowych. Przypuśćmy, że obserwujemy n przypadków A. We wszystkich tych przypadkach A występowało razem z B. Założmy dalej że w następnym $n+1$ przypadku znaleźliśmy A, które nie jest B. Stwierdziliśmy zatem pewną zbieżność między A i B, lecz zbieżność jedynie przybliżoną, zbieżność, która nie jest bezwyjątkową. Wobec takiej zbieżności mamy do wyboru trojaka postawę:

1/ Uznajemy, iż A łączyło się z B w ~~badanych przypadkach~~ dotychczasowych obserwacjach jedynie dzięki czystemu przypadkowi. O żadnej przyrodniczej, nawet jednostajności przybliżonej nie można mówić. Przykład: Rzut kostką daje przez szereg razy liczbę parzystą. Spotkaliśmy n ludzi łysych, których nazwisko na K itp.

2/ A występowało w badanych przypadkach w związku z B, ale związek ten umożliwiła jedynie obecność czynnika K. W nowym $n+1$ przykładzie, A, które nie łączy się z B, owo K nie występuje, jest to więc A różne od A poprzednio obserwowanych. Zatem związek A i B istnieje, lecz obserwowane A nie posiadają jednolitej struktury, zbiór nie jest homogeniczny. Stąd pochodzą wyjątkowe połączenia A z nieB. Przykładem może być związek między lekarstwem, a polepszeniem stanu zdrowia. W obserwowanych n przypadkach, przyjęcie lekarstwa miało jako następstwo polepszenie stanu zdrowia. Gdy w $n+1$ przypadku lekarstwo nie wywoła polepszenia, to powiemy: lekarstwo nasze działa, lecz obserwowane przypadki choroby nie są jednolite.

3/ Stwierdzamy, że nowe $n+1$ A, łączące się z nieB, jest jednakowe z uprzednio poznanymi A. Nowy przykład stwierdza zatem jedynie, że niema stałego związku między A i B. Jednakże możemy mówić o prawidłowości, ponieważ założenie jednolitości zbioru A, pozwoli stwierdzić, przy dostatecznie dużej liczbie obserwacji, stałość stosunku przypadków które są B i tych które są nieB. Tak w przypadku owej statystycznie stwierdzonej liczby zegarów kieszonkowych w lombardzie, tak samo np. możemy uogólnić obserwacje dotyczące stosunku urodzin chłopców i dziewcząt, który pozostaje stałym dla różnych określonych przedziałów czasowych itp.

(p.d. muller)
 Teoretycznie, w przypadku zaobserwowania zbieżności pomiędzy A i B, każda z opisanych trzech postaw jest możliwa. Nie mamy bowiem niezawodnych kryteriów, któreby pozwoliły w danym przypadku osą-

dzić, czy mamy do czynienia ze zdarzeniami homogenicznymi, czy też nie oraz czy mamy do czynienia z istnieniem związku, czy takiego związku nie ma. Mamy zatem cztery możliwości i dwie z nich trzeba wybrać, wybór jest w dużej mierze dowolny. Dzięki wiadomościom, któremi rozporządzamy zazwyczaj z góry, dopatrujemy się w badanym przypadku okoliczności, które pozwalają zająć nam raczej jedną z owych trzech postaw, niż inną.

Autor /Rutski/ ujmuje klasyfikację, przeprowadzoną w powyższych rozważaniach w następujący schemat:

Zbiór	homogeniczny	niehomogeniczny
związek zachodzi	prawo indukcyjne
/bezwyjątkowe/	zależność statystyczna
" nie "	prawidłowość statystyczna	przypadkowość współistnienia

Ten schemat jest o tyle niedoskonały, że nie uwidocznia okoliczności, iż wszystkie te cztery ewentualności nie są równorzędne, lecz pierwsza może zachodzić jedynie w przypadku je nostajności bezwyjątkowej, dalsze zaś w przypadku jednostajności przybliżonej. Ten stan rzeczy ilustruje druga tablica:

ju 2/15

Zbiór przypadków	jednostajności przybliżonej		jedn, bezwy-
jątkowej.
przy założeniu	niehomogeniczności		homogeniczności
oraz, że związek	nieistnieje	istnieje	nie
istnieje
wnioskujemy że
mamy	zależność
statyst.	nieistnieje	istnieje
		przypadkowość
współistn.	prawidło-
wość st.
			prawo induk.

komunikativny, to beta zjavna vypravdanie, nie
(jedak to vady komunikativny!)

vytvory smyslu - (predmety, mi. stadi, k. v. umk.)

stadi to vady myslivny, plolopy, etnology, igro-
~~stadi~~ (vady o igrobn. stadi umk, vady
sechnivne. (Sojstopy)

Zadani: vypravdanie, jidk v vady smyslivnyh
(Kori, mudi, lly tyly - ~~vypravdanie smyslivnyh~~
(~~etnology~~) up. etnology sojstopy

2) smyslivnyh vady smyslivnyh (etnology, igro-
stadi, sojstopy)

3) smyslivnyh vady smyslivnyh (etnology, igro-
stadi, sojstopy) (vypravdanie smyslivnyh). Re-
konstrukcia faktiv myslivnyh vady smyslivnyh
vady stadi, rekonstrukcia smyslivnyh vady smyslivnyh
stadi, rekonstrukcia smyslivnyh vady smyslivnyh.

Ovi smyslivnyh vady smyslivnyh -

Ovi ~~stadi~~ smyslivnyh vady smyslivnyh vady smyslivnyh
(vady smyslivnyh vady smyslivnyh vady smyslivnyh)

3.

tych wykładów

tych wykładów

Wzrostki nowotworowe i nowki i dysplastyczne.

Myślenie o tym, jakimi drogami mogą być
~~nowotwory~~ wytworzone nowotwory i inne choroby (lecz wcale nie
 jest nowotwór nowotworowy (stwierdził, że nowotwór i jego
 nowotwór, nowotwór i jego
 nowotwór, ~~nowotwór~~ nowotwór, formował nowotworowe), być
 może, ale jest to wytwórny z nowotworu (nowotwór
~~nowotwór~~ nowotworowe)

Wzrostki nowotworowe dla wyjątków tych nowotworów
 (wobec nowotworu)
 może być nowotworowe nowotworowe nowotworu, gdyż
 tylko wtedy, gdy nowotwór nowotworu będzie dla nowotworu
 tego, co wykład jest nowotworu, powstanie, który może być
 z jego nowotworu i ciał, a więc może być nowotworu
 nowotworu.

Jedynym nowotworu jest nowotwór nowotworu sam-
 miemu w nowotworu nowotworu i dysplastycznym.

Indivisiu and mînzime : mînzime de pînzime, mînzime
 mînzime de pînzime -
 mînzime de pînzime mînzime de pînzime de pînzime
 de pînzime de pînzime (mînzime de pînzime). Lea de
 pînzime de pînzime mînzime de pînzime de pînzime
 de pînzime (mînzime) - mînzime de pînzime de pînzime
 mînzime : mînzime, mînzime, mînzime, mînzime, etc.
 mînzime de pînzime - a mînzime de pînzime de pînzime
 mînzime de pînzime de pînzime de pînzime de pînzime.
 (mînzime de pînzime) -
 mînzime de pînzime mînzime de pînzime de pînzime
 mînzime de pînzime mînzime de pînzime mînzime
 mînzime de pînzime. M. G.

De breyde methoden van de wetenschap van de menschen
 de psychologie (hettye de menschen psychologie, alle - de
 op de menschen - mettyende van de psychologie
 met psychologie) - Psychologie -
 De menschen mettyende van de menschen
 De menschen van de menschen -
 Psychologie met de menschen psychologie,
 Met de menschen psychologie de menschen psychologie